

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992-1993

HANDELINGEN

55-56-57-58-59-60-61-62-63-64

VERGADERINGENVANJUNI1993

ACTUELE INTERPELLATIES

ACTUELE VRAGEN

AQUAFIN

BEGROTING

BELEIDSBRIEF GEZINSBELEID

BELGISCH VOORZITTERSCHAP EUROPESE MINISTERRAAD

BIJKOMENDE FEDERALE STEUN AAN HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST

BOELWERF VLAANDEREN

DECREET BEHOUD VAN MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN

DECREET BESCHERMING ARCHEOLOGISCH PATRIMONIUM

DECREET GOEDKEURING INTERNATIONALE AKTEN

DECREET RUIMTELIJKE ORDENING
GEZINS- EN BEJAARDENHULP

DISCRIMINATIE IN DE
ENERGIETAKS

INTERPELLATIES

MILITAIRE DOMEINEN

TRANSFERS IN DE SOCIALE ZEKERHEID

VERANKERING

VLAANDEREN-EUROPA 2002

WATERVERDRAGEN

ZUID-AFRIKA

Inhoud

Nr. 55   **Maandag 7 juni 1993**

Berichten van verhindering, blz. 2081

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 2081

Voorstellen van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 2081

Voorafbeelding door het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 2081

Verslagen

Indiening, blz. 2081

Resolutie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie

Indiening, blz. 2082

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 2082

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 2082

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)

Indiening, blz. 2082

Ontwerp van decreet houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw — 264 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 4

Voorstel van decreet van mevrouw M. Vogels en mevrouw V. Dua houdende wijziging van de artikelen 2, 12, 15, 16 en 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw — 162 (BZ 1992) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende aanvulling met een artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw — 265 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Ontwerp van decreet houdende aanvulling met een artikel 88 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw — 266 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 2083
Spreker : De heer J. De Mol, verslag­gever

Motie van orde

Voorstel tot verdaging van een agenda­punt, blz. 2087

Sprekers : de heren A. Denys, G. Car­doen, J. De Mol, J. De Seranno, E. Van Rompuy, minister T. Kelchtermans

Ontwerp van decreet houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw — 264 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 4

Voorstel van decreet van mevrouw M. Vogels en mevrouw V. Dua houdende wijziging van de artikelen 2, 12, 15, 16 en 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende

de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw

— 162 (BZ 1992) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende aanvulling met een artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw — 265 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Ontwerp van decreet houdende aanvulling met een artikel 88 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw — 266 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 2089

Sprekers : De heren J. Van Eetvelt, verslaggever, V. Vautmans, P. Tant, mevrouw M. Vogels, de heren J. De Mol, J. De Seranno, J. Caudron, R. Van Rompaey, minister T. Kelchtermans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2110

Ontwerp van decreet houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw — 264 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 4

Voorstel van decreet van mevrouw M. Vogels en mevrouw V. Dua houdende wijziging van de artikelen 2, 12, 15, 16 en 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw

— 162 (BZ 1992) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende aanvulling met een artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw — 265 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Ontwerp van decreet houdende aanvulling met een artikel 88 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw — 266 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 2110

Sprekers : De heren P. Tant, J. De Mol, R. Van Rompaey, J. De Seranno, minister T. Kelchtermans

Ontwerp van decreet houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw — 264 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 4

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2116

Ontwerp van decreet houdende aanvulling met een artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw — 265 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2117

Ontwerp van decreet houdende aanvulling met een artikel 88 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw — 266 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2117

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2118

Bijlage

Vragen om uitleg, blz. 2119

Nr. 56   **Dinsdag 8 juni 1993**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2123

Project Vlaanderen-Europa 2002 van de Vlaamse regering

Debat, blz. 2123

Sprekers : de heren E. Van Rompuy, A. Denys, L. Hancké, J. Geysels, E. Baldewijns, F. Dewinter, H. Lauwers, L. Dierickx, minister H. Weckx, minister N. De Batselier, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2146

Bijlage

Vragen om uitleg, blz. 2147

Nr. 57   **Dinsdag 8 juni 1993**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2155

Project Vlaanderen-Europa 2002 van de Vlaamse regering

Debat (Voortzetting), blz. 2155

Sprekers : de heren J. Geysels, E. Van Rompuy, L. Dierickx, P. Van Grembergen, H. Suykerbuyk, R. Van Hoo­land, C. Lisabeth, W. Verreycken, P. Tant, A. Denys, J. De Mol, M. Capoen, J. Ansoms, L. Hancké, J. Caudron, J.-P. Van Rossem, minister-president L. Van den Brande

Motie van aanbeveling, blz. 2183

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2183

Nr. 58   **Woensdag 9 juni 1993**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2185

Interpellaties (Regl. art. 89)

Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de discriminatie van onafhankelijke groepen in de sector van de gezins- en bejaardenhulp, blz. 2185
Sprekers : de heren E. Van Vaerenbergh, E. De Groot, M. Maertens, minister W. Demeester- De Meyer
Met redenen omklede motie, blz. 2191

Interpellatie van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over bijkomende federale steun aan het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, blz. 2191

Sprekers : de heren P. Van Grembergen, E. Van Rompuy, J. Van Hautthem, H. Schiltz, minister-president L. Van den Brande

Met redenen omklede motie, blz. 2196

Interpellatie van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het invoeren van een energietaks op het privé-energieverbruik ter compensatie van de concurrentie- en tewerkstellingsbevorderende maatregelen door de federale regering, blz. 2196

Sprekers : de heren P. Van Grembergen, J. Geysels, minister-president L. Van den Brande

Interpellatie van mevrouw V. Dua tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over een mogelijke afbouwstrategie voor de fosfaatindustrie, blz. 2198

Sprekers : mevrouw V. Dua, minister N. De Batselier

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2204

Bijlage

Vragen om uitleg, blz. 2205

Nr. 59   **Woensdag 9 juni 1993** **Middagvergadering**

Berichten van verhindering, blz. 2209

Samenstelling van een commissie

Wijziging onder de plaatsvervangende leden, blz. 2209

Actuele vragen (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer J. Caubergs tot

de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over een vrije dag voor Genkse leerlingen ter gelegenheid van een islamitische feestdag, blz. 2210

Actuele vraag van de heer L. Appeltans tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de stopzetting van het Kodaly-project in het muziekonderwijs, blz. 2211

Actuele vraag van de heer J. Tavernier tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over een eventuele bevrozing van het aantal lessen in het HOKT, blz. 2212

Actuele vraag van de heer H. Van Dierden tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het Duwvaartracé, blz. 2213

Actuele vraag van de heer G. Vermassen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de werkgelegenheid in het Maastrand, blz. 2214

Actuele vraag van de heer G. Lisabeth tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de resultaten van de Groep Begemann, blz. 2215

Actuele vraag van de heer J. Laverge tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de financiering van de opstarting van de Boelwerf, blz. 2216

Actuele vraag van de heer P. Chevalier tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de huisvuilverbrandingsoven in Brugge, blz. 2217

Actuele vraag van de heer R. Van Hooiland tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het bermbeheer, blz. 2218

Actuele vraag van de heer J. Van Hautthem tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de vernietiging van een gemeenteraadsbesluit van Sint-Martens-Latem, blz. 2219

Actuele interpellaties (Regl. art. 79)

Actuele interpellatie van de heer H. Candries tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en

Externe Betrekkingen, over de verankeringsstrategie van de Vlaamse regering
Actuele interpellatie van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de eventuele privatisering van de GIMV en andere overheidsbedrijven

Actuele interpellatie van de heer L. Barbé tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de mogelijke oprichting van een ankerholding, blz. 2220

Sprekers : de heren H. Candries, A. Denys, E. Van Rompuy, L. Barbé, H. Schiltz, L. Hancké, minister-president L. Van den Brande

Met redenen omklede motie, blz. 2231

Ontwerp van decreet houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw – **264** (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming, blz. 2231

Sprekers : de heren V. Vautmans, J. De Mol, A. Denys, J. Van Eetvelt, J. Valkemers, mevrouw M. Vogels, de heren L. Bril, W. Goossens, J. Caubergs, L. Van Nieuwenhuysen, W. Seeuws

Ontwerp van decreet houdende aanvulling met een artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw – **265** (1992-1993) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 2235

Ontwerp van decreet houdende aanvulling met een artikel 88 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw – **266** (1992-1993) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 2236

Voorstel van resolutie van de heer P. Dewael betreffende de sanering van de mijn-terreinen – **342** (1992-1993) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 2237

Spreker : de heer P. Dewael

Met redenen omklede motie van de heer H. Van Dierden tot besluit van de op **25** mei 1993 door de heer A. Denys gehouden interpellatie tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de politisering van de regionale televisie – **352** (1992-1993) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2238

Met redenen omklede motie van de heer P. Chevalier tot besluit van de op 25 mei 1993 door de heer A. Denys gehouden interpellatie tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brussel-

se Aangelegenheden, over de politisering van de regionale televisie
— 353 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2239
Spreker : de heer F. Van den Eynde

Met redenen omklede motie van de heer S. Platteau c.s. tot besluit van de op 26 mei 1993 door de heer S. Platteau gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de gemeentelijke opcentiemen op de vennootschapsbelastingen
— 354 (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 2240
Sprekers : de heren S. Platteau, J. Valkeniers, E. Van Rompuy, C. Lisabeth

Met redenen omklede motie van de heer H. Van Dienderen c.s. tot besluit van de op 26 mei 1993 door de heer H. Van Dienderen gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, en de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staats-hervorming, over mogelijke maatregelen ter bevordering van het gebruik van de fiets,
— 356 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2244
Sprekers : de heren H. Van Dienderen, A. Denys

Met redenen omklede motie van de heer H. Van Dienderen c.s. tot besluit van de op 27 mei 1993 door de heer H. Van Dienderen gehouden actuele interpellatie tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staats-hervorming, over het afschaffen van een reeks weekenddiensten door De Lijn
— 357 (1992-1993) — Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 2246

Motie van aanbeveling van de heer F. Dewinter c.s. tot besluit van het op 8 juni 1993 gehouden debat over het project Vlaanderen-Europa 2002 van de Vlaamse regering
— 360 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2247
Spreker : de heer F. Dewinter

Voorstel van resolutie van de heer P. Dewael betreffende de sanering van de mijn-terreinen
— 342 (1992-1993) — Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 2248
Sprekers : de heren P. Dewael, J. Ulburg, minister-president L. Van den Brande

Actuele interpellaties (Regl. art. 79) (Voortzetting)

Actuele interpellatie van de heer R. Van Hooland tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse

Aangelegenheden, over de stakingen en de dienstregeling van de brug- en sluis-wachters, blz. 2249

Sprekers : de heer R. Van Hooland, minister T. Kelchtermans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2252

Nr. 60   **Maandag 21 juni 1993**

Berichten van verhindering, blz. 2253

Ontwerp van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 2253

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 2253

Beleidsbrief
Indiening en verwijzing, blz. 2253

Verslagen
Indiening , blz. 2253

Memorandum
Indiening , blz. 2254

Besluit van de Vlaamse Executieve
Indiening en verwijzing, blz. 2254

Kennisgeving van het Rekenhof
Indiening en verwijzing, blz. 2254

Arresten van het Arbitragehof
Indiening, blz. 2254

Kennisgevingen van het Arbitragehof
Indiening , blz. 2255

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)
Indiening, blz. 2255

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2255

Ontwerp van decreet houdende bescherming van het archeologisch patrimonium — 258 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 5

Voorstel van decreet van de heer J. Gabriels houdende bescherming van het archeologisch patrimonium
— 46 (IZ 1992) — Nrs. 1 en 2
Algemene bespreking, blz. 2256

Sprekers : mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche, verslaggever, de heren J. De Mol, J. De Seranno, J. Caudron, J. Eeman, F. Van den Eynde, minister J. Sauwens

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2267
Sprekers : de heren J. De Mol, J. De Seranno, minister J. Sauwens

Ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud

van monumenten en landschappen, gewijzigd bij decreet van 13 juli 1972
— 307 (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 2276
Sprekers : de heer J. De Mol, verslaggever, minister J. Sauwens

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2277
Sprekers : de heren J. De Mol, J. De Seranno, minister J. Sauwens

Interpellaties (Regl. art. 89)

Interpellatie van de heer D. Ramoudt tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staats-hervorming, over de exploitatie van bijzondere vormen van geregeld vervoer, blz. 2280

Sprekers : de heren D. Ramoudt, J. De Mol, minister J. Sauwens

Interpellatie van de heer F. Dewinter tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staats-hervorming, over de rol van de minister van Staatshervorming, blz. 2285

Sprekers : de heren F. Dewinter, G. Annemans, minister J. Sauwens

Met redenen omklede motie, blz. 2292

Interpellatie van de heer M. Capoen tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staats-hervorming, over de bescherming als landschap van het militair domein van Lombardsijde

Interpellatie van mevrouw M. Vogels tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de stand van zaken betreffende het dossier militaire domeinen, blz. 2293

Sprekers : de heer M. Capoen, mevrouw M. Vogels, de heren J. De Mol, J. Demeulenaere, minister J. Sauwens, minister T. Kelchtermans

Met redenen omklede motie, blz. 2301

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2301

Bijlage
Vragen om uitleg, blz. 2303

Nr. 61   **Dinsdag 22 juni 1993**
   Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2315

Interpellaties (Regl. art. 89)

Interpellatie van de heer J. Geysels tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over problemen naar aanleiding van de overeenkomst tussen het Vlaamse Gewest en de NV Aquafin, blz. 2315

Sprekers : de heren J. Geysels, A. Denys, J. Van Eetvelt, minister N. De Batselier

Interpellatie van de heer J. Van Eetvelt tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de achterstand bij de uitbetaling van de huisvestingspremies ingevolge de inwerktreding van het nieuwe premiestelsel op 1 april 1993, blz. 2323

Sprekers : de heer J. Van Eetvelt, minister N. De Batselier

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2325

Nr. 62

Dinsdag 22 juni 1993
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2327

Interpellaties (Regl. art. 89)

Interpellatie van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over problemen met de privé-partner in de NV Boelwerf-Vlaanderen, Interpellatie van de heer C. Lisabeth tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de verbintenissen van de groep Begemann inzake de Boelwerf, blz. 2327

Sprekers : de heren A. Denys, C. Lisabeth, F. Wymeersch, E. Van Rompuy, L. Barbé, minister-president L. Van den Brande

Met redenen omklede moties, blz. 2337

Motie van orde

Voorstel tot aanvulling van de agenda, blz. 2337

Interpellaties (Regl. art. 89) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer H. Suykerbuyk tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de houding van de Vlaamse regering naar aanleiding van de recente ontwikkelingen in Zuid-Afrika, blz. 2337

Sprekers : de heren H. Suykerbuyk, D. Van der Maelen, J. Valkeniers, S. Platteau, P. Van Grembergen, F. Dewinter, mevrouw M. Aelvoet, de heer J. Geysels, minister-president L. Van den Brande

Met redenen omklede moties, blz. 2353

Beleidsbrief Gezinsbeleid

— 313 (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

Debat, blz. 2353

Sprekers : mevrouw A. Leysen, de heer G. Anthuenis, mevrouw T. Merckx-Van Goey, de heer L. Van Nieuwenhuysen, mevrouw L. Maximus, de heer M. Maertens, minister W. Demeester-De Meyer

Motie van aanbeveling, blz. 2364

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2364

Nr. 63

Woensdag 23 juni 1993

Berichten van verhindering, blz. 2365

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1992

— 19-A (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

— 13 (1992-1993) — Nr. 1 (Toelichting)

— 18 (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

— 21 (1992-1993) — Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

— 13 (1992-1993) — Nr. 1 (Toelichting)

— 19-B (1992-1993) — Nrs. 1 tot 7

— 20-A (1992-1993) — Nrs. 1 en 2 (Aangepaste administratieve begroting)

— 21 (1992-1993) — Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende maatregelen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1993

— 335 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 2365

Spreker : de heer J. Taylor

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2365

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1992

— 19-A (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

— 13 (1992-1993) — Nr. 1 (Toelichting)

— 18 (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

— 21 (1992-1993) — Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

— 13 (1992-1993) — Nr. 1 (Toelichting)

— 19-B (1992-1993) — Nrs. 1 tot 7

— 20-A (1992-1993) — Nrs. 1 en 2 (Aangepaste administratieve begroting)

— 21 (1992-1993) — Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende maatregelen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1993

— 335 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 2366

Sprekers : de heren J. Taylor, S. Platteau

Motie van orde

Vraag over coördinatie van de werkzaamheden van de Raad met die van de Wetgevende Kamers, blz. 2369

Sprekers : de heren H. Schiltz, E. Van Rompuy, R. Daems

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1992

— 19-A (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

— 13 (1992-1993) — Nr. 1 (Toelichting)

— 18 (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

— 21 (1992-1993) — Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

— 13 (1992-1993) — Nr. 1 (Toelichting)

— 19-B (1992-1993) — Nrs. 1 tot 7

— 20-A (1992-1993) — Nrs. 1 en 2 (Aangepaste administratieve begroting)

— 21 (1992-1993) — Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende maatregelen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1993

— 335 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 2370

Sprekers : de heren S. Platteau, H. Schiltz, E. Van Rompuy, A. Denys, F. Van den Eynde, W. De Vlieghe, L. Hancké, R. Van Hooland, minister W. Demeester-De Meyer

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1992

— 19-A (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2380

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

— 13 (1992-1993) — Nr. 1 (Toelichting)

— 18 (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

— 21 (1992-1993) — Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2381

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

— 13 (1992-1993) — Nr. 1 (Toelichting)
— 19-B (1992-1993) — Nrs. 1 tot 7
— 20-A (1992-1993) — Nrs. 1 en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
— 21 (1992-1993) — Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2381

Ontwerp van decreet houdende maatregelen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1993

— 335 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2390

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2391

Nr. 64   **Donderdag 24 juni 1993**

Berichten van verhindering, blz. 2393

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 2393

Actuele vragen (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer R. Swinnen tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over archeologisch onderzoek langs het SST-tracé in Bierbeek, blz. 2394

Actuele vraag van de heer F. Dewinter tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over een arbeidsvergunning aan een illegale vreemdeling, blz. 2394

Actuele vraag van de heer L. Barbé tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de kwaliteit van het strandwater, blz. 2395

Actuele vraag van de heer J. Vandeurzen tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over het moratorium op de zwaar-medische diensten, blz. 2396

Actuele vraag van de heer G. Anthuenis tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de geplande productie-afbouw van de n.v. Cabrita in Zele, blz. 2398

Actuele vraag van de heer J. Vande Lanotte tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en

Externe Betrekkingen, over de aanvraag tot erkenning van doelstelling **5b-gebieden**, blz. 2399

Actuele vraag van de heer J. Laverge tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het preventief bedrijfsbeleid, blz. 2400

Actuele vraag van de heer E. Van Vaeerenbergh tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het spoedprogramma van Vlabinvest

Actuele vraag van de heer F. Dielens tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het spoedprogramma van Vlabinvest, blz. 2400

Actuele vraag van de heer E. Schuermans tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over parkeersystemen met dubbel tarief, blz. 2402

Actuele vraag van de heer W. Verreycken tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over reclame voor pepmiddelen op TV, blz. 2403

Actuele vraag van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de erkenning van regionale televisie-omroepen, blz. 2403

Actuele vraag van de heer P. Van Grembergen tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de culturele agenda van België bij het voorzitterschap van de Europese Ministerraad, blz. 2404

Actuele interpellaties en toegevoegde actuele vraag (Regl. art. 79 en 77)

Actuele interpellatie van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, en de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de nieuwe cijfers inzake de sociale transfers

Actuele interpellatie van de heer J. Van Hauthem tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de bekendgemaakte cijfers inzake de geldstroom van Vlaanderen naar Wallonië via de sociale zekerheid

Toegevoegde actuele vraag van de heer J. Gabriels tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse rege-

ring, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de transfers in de sociale zekerheid, blz. 2406

Sprekers : de heren P. Van Grembergen, A. Denys, J. Van Hauthem, J. Gabriels, E. Van Rompuy, F. Vandebroucke, J. Peeters, J. Geysels, H. Schiltz, minister-president L. Van den Brande, minister J. Sauwens

Met redenen omklede moties, blz. 2417

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de volgende internationale akten :

1. De Europese Overeenkomst waarbij een associatie wordt tot stand gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Staten, enerzijds, en de republiek Hongarije anderzijds, en Bijlagen I, II, III, IV, v, VI, VII, VIII, IX, x, XI, XII en XIII, Protocollen 1, 2, 3, 4, 5, 6 en 7, en Slotakte met veertien Gemeenschappelijke verklaringen, twee Akkoorden onder de vorm van wisseling van brieven en twee Briefwisselingen, twee Verklaringen van de Gemeenschap, vier Verklaringen van Hongarije en Brief van de Regering van Hongarije, gedaan te Brussel op 16 december 1991;

2. de Europese Overeenkomst waarbij een associatie wordt tot stand gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Staten, enerzijds, en de republiek Polen anderzijds, en Bijlagen I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII en XIII, Protocollen 1, 2, 3, 4, 5, 6 en 7, en Slotakte met vijftien Gemeenschappelijke verklaringen, twee Akkoorden onder de vorm van wisseling van brieven twee Verklaringen van de Gemeenschap, drie Verklaringen van Polen en Brief van de Regering van Polen, gedaan te Brussel op 16 december 1991.

— 351 (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 2418

Spreker : de heer H. Suykerbuyk, verslaggever

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2418

Hoofdelijke stemming, blz. 2419

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1992

— 19-A (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 2420

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

— 13 (1992-1993) — Nr. 1 (Toelichting)

— 18 (1992-1993) — Nrs 1 en 2

— 21 (1992-1993) — Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Hoofdelijke stemming, blz. 2421

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

— 13 (1992-1993) — Nr. 1 (Toelichting)

— 19-B (1992-1993) — Nrs. 1 tot 7
— 20-A (1992-1993) — Nrs. 1 en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
21(1992-1993) — Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Hoofdelijke stemming, blz. 2421

Voorstel van motie van overeenstemming
Hoofdelijke stemming, blz. 2422

Ontwerp van decreet houdende maatregelen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1993

— 335 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 2422

Ontwerp van decreet houdende bescherming van het archeologisch patrimonium

— 258 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 8

Aangehouden stemmings, blz. 2422

Sprekers : de heren J. Eeman, J. De Seranno

Hoofdelijke stemming, blz. 2426

Spreker : de heer A. Denys

Ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, gewijzigd bij decreet van 13 juli 1972

— 307 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmings, blz. 2427

Sprekers : de heren A. Denys, J. De Mol

Met redenen omklede motie van de heer E. Van Vaerenbergh c.s. tot besluit van de op 9 juni 1993 door de heer E. Van Vaerenbergh gehouden interpellatie tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de discriminatie van onafhankelijke groepen in de sector van de gezins- en bejaardenhulp

— 363 (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 2428

Sprekers : de heren E. Van Vaerenbergh, E. De Groot

Met redenen omklede motie van de heer E. Van Rompuy c.s. tot besluit van de op 9 juni 1993 door de heer P. Van Grembergen gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over bijkomende federale steun aan het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest

— 364 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2431

Met redenen omklede motie van de heer A. Denys tot besluit van de op 9 juni 1993 door de heer A. Denys gehouden actuele interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de eventuele privatisering van de GIMV en andere overheidsbedrijven

— 365 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2432

Sprekers : de heren A. Denys, L. Barbé, E. Van Rompuy, F. Wymeersch

Met redenen omklede motie van de heer L. Barbé tot besluit van de op 9 juni 1993 door de heer L. Barbé gehouden actuele interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de mogelijke oprichting van een ankerholding

— 366 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2435

Motie van aanbeveling van mevrouw A. Leysen c.s. tot besluit van het op 22 juni 1993 gehouden debat over de Beleidsbrief Gezinsbeleid

— 313 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 2436

Spreker : de heer G. Anthuenis

Voorstel van resolutie van de heer J. Van Hauthem betreffende de werking van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie

— 374 (1992-1993) — Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 2438

Sprekers : de heren J. Van Hauthem, A. Denys, P. Van Grembergen, E. Van Rompuy

Actuele interpellaties (Regl. art. 79)
(Voortzetting)

Actuele interpellatie van de heer L. Hancké tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over diens overleg met minister-president Lubbers betreffende de Watervedragingen, blz. 2439

Sprekers : de heren L. Hancké, G. Annemans, G. Geens, J. Ansoms, minister-president L. Van den Brande

Actuele interpellatie van de heer G. Geens tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over maatregelen betreffende de deelname van de Vlaamse ministers aan de Europese Ministerraad vanaf 1 juli 1993

Actuele interpellatie van de heer F. Van den Eynde tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de mogelijke gemeenschappelijke actie van de Vlaamse Executieve en de Waalse Gewestexecutieve rond het Belgisch voorzitterschap van de Europese Ministerraad, blz. 2443

Sprekers : de heren G. Geens, G. Annemans, F. Van den Eynde, J. Van Hauthem, minister-president L. Van den Brande

Actuele interpellatie van de heer M. Maertens tot de heer L. Van den Brande,

minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de ~~GIMV~~ dochter Fishlink, blz. 2450

Sprekers : de heren M. Maertens, D. Ramoudt, H. Olaerts, minister-president L. Van den Brande

Met redenen omklede motie, blz. 2455

Actuele interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de toepassing van de op 9 juni 1993 door de Vlaamse Raad aangenomen ontwerpen van decreet houdende aanvulling en wijziging van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, blz. 2455

Sprekers : de heer J. De Mol, minister T. Kelchtermans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2458

Bijlage

Vragen om uitleg, blz. 2459

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 14.05 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

J. Timmermans : gezondheidsredenen ;

E. Flamant, L. Maximus, F. Sarens : buitenslands ;

P. Berben, R. Bosman, H. Suykerbuyk, F. Wymeersch : ambtsverplichtingen.

VOORSTEL VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende voorstel van decreet werd ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer J. Van der Sande c.s. houdende regeling van de subsidiëring van door de Vlaamse Executieve erkende diensten voor gezins- en bejaardenhulp

— 359 (1992-1993) — Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Welzijn en Gezondheid.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heer F. Dielens betreffende de samenwerking tussen het Vlaamse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest
— 355 (1992-1993) — Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Samenwerking.
- Voorstel van resolutie van de heren L. Barbé, M. Maertens en A. De Boeck betreffende de aanleg van hoogspanningslijnen in Vlaanderen
— 358 (1992-1993) — Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Economie, Energie en Werkgelegenheid.

VOORAFBEELDING DOOR HET REKENHOF

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende vooraf-

beelding door het Rekenhof werd ingediend :

- Voorafbeelding door het Rekenhof van de uitslagen van de uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor 1992 — 22 (1992-1993) — **Nr. 1.**
Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

VERSLAGEN

Indiening

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- door de heer J. De Mol namens de commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting over het ontwerp van decreet houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw
— 264 (1992-1993) — Nr. 4.
- door de heer J. De Mol namens de commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting over het ontwerp van decreet houdende aanvulling met een artikel 88 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw
— 266 (1992-1993) — Nr. 3.
- door de heer J. De Mol namens

Voorzitter

- de commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting over het voorstel van decreet van mevrouw M. Vogels en mevrouw V. Dua houdende wijziging van de artikelen 2,12,15,16 en 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw
— 162 (BZ 1992) — Nr. 2.
- door de heren R. Vanlerberghe en W. Demuyt namens de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken, uitgebracht aan de commissie voor Financiën en Begroting, over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
— 19-B (1992-1993) — Nr. 4-A.
- door de heer H. Suykerbuyk namens de commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden, uitgebracht aan de commissie voor Financiën en Begroting, over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
— 19-B (1992-1993) — Nr. 4-B.
- door de heren P. Deprez en J. Sleenckx namens de commissie voor Economie, Energie en Werkgelegenheid, uitgebracht aan de commissie voor Financiën en Begroting, over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
— 19-B (1992-1993) — Nr. 4-D.
- door de heer J. De Mol en mevrouw M. Tyberghien-vandenbussche namens de commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting, uitgebracht aan de commissie voor Financiën en Begroting, over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse

Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

— 19-B (1992-1993) — Nr. 4-E.

- door mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke namens de commissie voor de Media, uitgebracht aan de commissie voor Financiën en Begroting, over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
— 19-B (1992-1993) — Nr. 4-G.
- door mevrouw L. Maximus namens de commissie voor Welzijn en Gezondheid, uitgebracht aan de commissie voor Financiën en Begroting, over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
— 19-B (1992-1993) — Nr. 4-J.
- door mevrouw S. Creyf namens het Advies- en Overlegcomité Brussel en Vlaams-Brabant, uitgebracht aan de commissie voor Financiën en Begroting, over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
— 19-B (1992-1993) — Nr. 4-K.

RESOLUTIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende resolutie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie werd ingediend :

- Resolutie betreffende de rol van Brussel, hoofdstad van Vlaanderen, in het project Vlaanderen-Europa 2002 van de Vlaamse regering.
Verwezen naar het Advies- en Overlegcomité Brussel en Vlaams-Brabant.
-
-

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling plenaire vergadering :

- Arrest nr. 38/93 van 19 mei 1993 (rolnummer 410) ;
- Arrest nr. 39/93 van 19 mei 1993 (rolnummer 412) ;
- Arrest nr. 40/93 van 27 mei 1993 (rolnummer 413).
-
-

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende prejudiciële vragen liggen ter inzage bij het secretariaat van de Vlaamse Raad, afdeling plenaire vergadering :

- Rolnummers 539, 540 en 541 ;
- Rolnummers 542 en 543.
-
-

SCHRIFTELIJKE VRAGEN (Regl. art. 76)

Indiening

De voorzitter : Schriftelijke vragen werden ingediend door :

- mevrouw M. Aelvoet, de heren L. Barbé, H. Brouns, X. Buisseret, M. Capoen, J. Caudron, A. De Boeck, J. De Meyer, F. Dewinter, L. Dierickx, mevrouw V. Dua, de heren J. Eeman, J. Gabriels, J. Geysels, L. Goutry, H. Olaerts, M. Olivier, D. Ramoudt, L. Standaert, H. Suykerbuyk, R. Swinnen, F. Van den Eynde, P. Van Grembergen, J. Van Hecke, L. Van Nieuwenhuysen, E. Van

Voorzitter

Vaerenbergh, G. Vermassen, W.
Verreycken, mevrouw M. Vogels.

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw

— 264 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 4

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw M. Vogels en mevrouw V. Dua houdende wijziging van de artikelen 2, 12, 15, 16 en 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw

— 162 (BZ 1992) — Nrs. 1 en 2

ONTWERP VAN DECREET houdende aanvulling met een artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw

— 265 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

ONTWERP VAN DECREET houdende aanvulling met een artikel 88 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw

— 266 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde zijn :

— het ontwerp van decreet houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw en het voorstel van decreet van mevrouw Vogels en mevrouw Dua houdende wijziging van de artikelen 2, 12, 15, 16 en 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, die door de commissie in samenhang werden behandeld, met dien verstande dat het ontwerp van decreet als basis voor de bespreking werd genomen ;

— het ontwerp van decreet houdende aanvulling met een artikel 87 van de

wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw ;

— het ontwerp van decreet houdende aanvulling met een artikel 88 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw.

Wij zullen hierover één enkele algemene bespreking houden.

De algemene bespreking is geopend.

De heer De Mol, verslaggever, heeft het woord.

De heer J. De Mol, verslaggever (op de *tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik zal verslag uitbrengen over de ontwerpen van decreet tot afschaffing van het minidecreet enerzijds en tot het instellen van een mogelijkheid van exploitatievergunning voor zonevreemde bedrijven anderzijds.

Ik zal een uitgebreid verslag uitbrengen. Van het vorige minidecreet werd interpretatie na interpretatie gegeven. Ik meen bijgevolg dat het zinvol is een uitgebreid verslag van de voorafgaande besprekingen te brengen, omdat men daar toch vaak naar teruggrijpt.

De commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting heeft drie vergaderingen besteed aan de bespreking van dit ontwerp, namelijk op 16 februari en 28 april 1993. Gelet op de inhoud en de samenhang van het voorstel (Stuk 162 (BZ 1992)) en de twee ontwerpen van decreet (Stukken 264 (1992-1993) en 266 (1992-1993)) werd door de commissie unaniem beslist de drie stukken samen te behandelen.

Alvorens met de bespreking te beginnen, ontstond in de commissie een ruime gedachtenwisseling over het gevolg dat diende te worden gegeven aan de motie van aanbeveling die in deze Vlaamse Raad was goedgekeurd (Stuk 261 (1992-1993) — Nr. 1). Men kwam tot de conclusie dat het absoluut noodzakelijk was eerst de achterpoorten te sluiten alvorens een globaal decreet met betrekking tot de ruimtelijke ordening op punt te stellen.

Tijdens de algemene toelichting verklaarde de minister dat het ontwerp van decreet houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw neerkomt op de afschaffing van de uitbreidingsmogelijkheden van bestaande gebouwen waarvoor een vergunning was toegestaan op basis van het minidecreet. Er is evenwel een uitzonderingsregeling opgenomen in artikel 2 van het ontwerp van decreet, namelijk een nieuwe tekst voor het bestaande artikel 79 van de wet op de stedenbouw.

Inzake de uitbreiding van een bestaand vergund gebouw lichtte de minister toe dat de bouw van een waterzuiveringsstation, op grond van de algemene en sectoriële voorwaarden bepaald in Vlare II, of van bijzondere milieuvorwaarden bepaald in de milieuvergunningen, beschouwd kan worden als een toegelaten uitbreiding van het bedrijf. Voorts zijn alle verbouwingen toegelaten voor zover er geen oppervlakte- of volumevermeerdering ontstaat. Er kan aldus geen bijkomende ruimte worden ingenomen.

Ik citeer dan ook letterlijk uit het verslag : Uitbreidingen uit het oogpunt van economische expansie zullen niet toegestaan worden. Einde citaat.

Mevrouw Vogels lichtte vervolgens het decreet toe en verduidelijkte in welke mate het aansloot bij de twee ontwerpen. Het voorstel en het ontwerp van decreet beogen de sluiting van een aantal achterpoortjes in de planologische voorschriften teneinde een totale planologische verloedering tegen te gaan. Het voorstel van decreet stelt een aantal basisprincipes voor.

Vooreerst wil dit voorstel van decreet bijdragen tot het herstel van de rechtzekerheid, de geloofwaardigheid en hiërarchische opbouw van de verschillende aanlegplannen. De hiërarchische opbouw zoals voorzien in de wet van 29 maart 1962 werd ab initio reeds fel bemoeilijkt door het gemis aan een algemeen structuurplan en een structuurplan voor Vlaanderen.

Het voorstel van decreet beoogt de

De Mol

afwijkingsclausules in de artikelen 12, 15 en 16 en de verwijzing hiernaar in artikel 2 van het ontwerp weg te laten. Het begrip aanvullen dient nader omschreven te worden waardoor een veralgemeende afwijking van de planningshiërarchie onmogelijk wordt. De indiener stelt voor om het begrip desnoods afwijken te vervangen door het begrip aanvullen. Aanvullen duidt in de eerste plaats op het nader uitwerken, detailleren en verder invullen van de maatregelen en algemene bestemmingen die vastgelegd zijn in de hogere plannen.

De indiener stelt dat het voorstel van decreet, evenals het ontwerp, de opheffing van het minidecreet beogen. Daarnaast — en dit vormt een verschil met de onderhavige ontwerpen van decreet — wil dit voorstel de BPA's als instrument van gewestplanwijziging weglaten en bijdragen tot het herstel van de planningshiërarchie. Het begrip desnoods afwijken dient uit de wet van 29 maart 1962 gelicht en het begrip aanvullen dient nader gepreciseerd en verbonden met een democratisch en algemeen besluitvormingsproces als waarborg voor een evenwichtige evaluatie van de algemene planologische impact van de genomen beslissingen.

Een lid onderstreepte geen voorstander te zijn van een te restrictieve wijziging van de gewestplannen. Deze kwamen vaak tot stand op basis van gewijzigde en verouderde gegevens en meestal bestond er een totaal gebrek aan coördinatie tussen de diverse departementen. De grote verdienste van deze weliswaar onvolmaakte gewestplannen is echter dat ze een houvast boden voor de ruimtelijke ordening. Er dient naar gestreefd, aldus dit lid, om deze onvolkomenheden weg te werken, zonder evenwel te pleiten voor een gewestplan à la carte.

In de commissie werd ook gepraat over een maximale interpretatie van het mini-decreet. Deze resulteerde op lange termijn in een totale ombuiging van een uitzonderingsregel in een recht. Er werd duidelijk vooropgesteld dat de afwijking niet de regel mag worden.

Met betrekking tot de afgifte van een exploitatievergunning pleitte men voor de nodige omzichtigheid. Veel bedrijven zijn immers uitgedeind naar gebieden waar ze niet thuishoren. Door het minidecreet werden tal van onregelmatige toestanden oogluikend getolereerd. Er werd dan ook gepleit voor de inperking van de exploitatiemogelijkheden voor bedrijven gelegen in een zonevreed gebied. Het mini-decreet werd onvoldoende doordacht genomen.

De minister specificeerde dat het ontwerp van decreet met betrekking tot de afschaffing van het mini-decreet (stuk 264) alleen een uitbreidingsmogelijkheid plant bij de behandeling van een milieuvergunningsaanvraag, en dit omwille van milieu-technische redenen (bijvoorbeeld **mestopslag** plaatsen bij landbouwbedrijven) die een essentiële voorwaarde vormen voor de exploitatie.

Een lid meende dat de minister verder bouwt op een weliswaar strikte vergunningsplanologie waardoor de vergunning wordt beschouwd als een recht zonder evenwel ingepast te worden in een breder planologisch referentiekader. Aldus wordt verder gebouwd op het in het verleden gevoerde ruimtelijk wanbeleid.

Een ander lid vestigde er de aandacht op dat niet alle problemen inzake zonevreedde gebouwen kunnen worden opgelost door de herziening van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, die werd ingevoegd bij decreet van 28 juni 1984.

Die gewestplannen vertonen ernstige lacunes en werden opgemaakt op basis van verouderde en onvolledige gegevens. Zij dateren van het begin van de jaren zeventig en werden opgesteld voor een behoeftedekking van tien jaar. Het lid pleit er ook voor de gemeenten te verplichten een APA uit te werken waarin de optimale bescherming van de open ruimte primeert.

Wanneer wordt opgemerkt dat de ingediende ontwerpen van decreet geen echte oplossing bieden voor het

probleem van de zonevreedde bedrijven, antwoordde de minister dat de gewestplannen niet mogen worden gesacraliseerd. Een goede ruimtelijke ordening kan enkel tot stand komen na zorgvuldige en billijke afweging van de diverse sectorale planologische aanspraken in functie van de draagkracht van de beschikbare open ruimte.

De indiener van het voorstel van decreet stelt dat een sociaal-economische benadering meestal aan de basis ligt van de vaststelling dat de gewestplannen niet langer aan de behoeften voldoen. Het zijn evenwel niet alleen de bedrijven die in de kou blijven staan. Er is een grote behoefte aan open ruimten voor passieve recreatie, ecologische rustpunten die van groot belang zijn voor de volgende generaties en het behoud van natuurwaarden.

Een ander probleem dat aan de kaak werd gesteld, was dat van de uitvoeringsbesluiten bij het vroegere **mini**-decreet, waarbij de goedkeuring van het vierde uitvoeringsbesluit meer dan vier jaar op zich liet wachten. Het minidecreet werd goedgekeurd in juni 1984, terwijl het besluit van de Vlaamse Executieve met betrekking tot de gebieden met het verbouwen, het herbouwen of het uitbreiden van bestaande vergunde gebouwen niet of slechts gedeeltelijk kunnen worden toegestaan, van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen waarbinnen afwijkingen in verband ervan pas op 15 maart 1989 werd genomen. Vanzelfsprekend moet men er bij deze decreten op toezien dat de uitvoeringsbesluiten zo snel mogelijk worden genomen. De minister beloofde trouwens een snelle afhandeling.

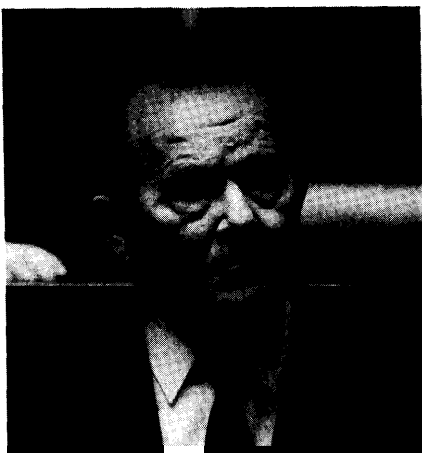
Een lid drong erop aan dat bij de bespreking van het ontwerp van decreet houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 (Stuk 264 (1992-1993) — Nr. 1) moet bepaald worden op welke gebieden dit niet meer van toepassing is en vraagt met klem de nodige uitvoeringsbesluiten ten spoedigste te nemen. De meeste leden van de commissie traden dit bij en wensen geen herhaling van de feiten van 1984.

De Mol

De minister beloofde de passende uitvoeringsbesluiten, gelet op de samenhang tussen de artikelen 79 en 88 van de Stedebouwwet, met de nodige spoed te nemen.

Op basis van het van kracht zijnde artikel 79 werden verscheidene uitvoeringsbesluiten genomen die interpretatieproblemen stellen. Zo was er de afschaffing van artikel 21 van het koninklijk besluit van 28 december 1972, dat was gewijzigd bij artikel 2 van het koninklijk besluit van 13 december 1978. Wat zal het juridische lot zijn van deze uitvoeringsbesluiten ingevolge de toepassing van het nieuwe artikel 79 en het daaraan gekoppelde artikel 88 ? Er moet een engagement zijn om bij eventuele goedkeuring van de decreten, gelijktijdig de aangepaste uitvoeringsbesluiten te publiceren, anders raken wij in een juridisch vacuüm verzeild.

Een ander lid vroeg om even het juridische lot toe te lichten van de nu reeds ingediende bouwaanvragen, waarover de overheid die de vergun-

CVP-Senator Jozef De Seranno drong er bij de bespreking van de decreten houdende wijzigingen van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw, op aan dat de Vlaamse regering onverwijld een globaal ontwerp op de ruimtelijke ordening zou indienen

ning verleent, nog geen uitsluitel gaf op het ogenblik van de goedkeuring van dit ontwerp van decreet.

De minister antwoordde hierop dat de stedebouwkundige attesten een jaar geldig zijn en dat de verkaveling eigen rechtskracht heeft. Hij reageerde ook nog op de opmerking dat er een contradictie bestaat tussen de teksten van de ontwerpdecreten inzake wijziging van artikel 79 en aanvulling ervan met artikel 88 van de stedebouw. De minister verklaarde dat artikel 88 met betrekking tot zonevreemde bedrijven inhoudt dat de overheid bij het verlenen van de milieuvergunning mag afwijken van de voorschriften van de gewestplannen voor de exploitatie van een inrichting waarvoor tevens de bouwvergunning definitief is afgeleverd voor het ver- of herbouwen of uitbreiden van een bedrijfsgebouw en waarbij daartoe de bepalingen van artikel 46, en artikel 2 van het minidecreet, werden toegepast.

In artikel 79 van het minidecreet wordt onder meer bepaald dat een bestaand vergund gebouw kan worden uitgebreid met een gebouw of een vaste inrichting, op voorwaarde dat de uitbreiding het noodzakelijk gevolg is van de in het overeenkomstige decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning voorgeschreven algemene, sectoriële of bijzondere voorwaarden, strekkende tot het bevorderen van de kwaliteit van het leefmilieu.

Het antwoord van de minister is zeer belangrijk voor latere interpretaties, ik zal dit antwoord dan ook uitgebreid weergeven, opdat het in het verslag zou worden gepubliceerd.

De minister merkt op dat voor de toepassing van deze bepalingen moet worden uitgegaan van twee onderscheiden mogelijkheden.

Ten eerste, de uitbreiding met milieutechnische infrastructuur vloeit voort uit de algemene en sectoriële voorwaarden van Vlarem II en niet uit de individuele beslissing over een milieuvergunningsaanvraag.

Ten tweede, de uitbreiding met mi-

lieutechnische infrastructuur vloeit voort uit een voorwaarde opgelegd in de individuele milieuvergunning.

Bij toepassing van de eerste mogelijkheid dient de vergunningsaanvrager voor het eerst een bouwvergunningsaanvraag in te dienen. Hij kan op grond van artikel 79 de bouwvergunning bekomen, want als voorwaarde wordt alleen gesteld dat de maatregel het noodzakelijk gevolg moet zijn van een algemene of sectoriële voorwaarde en niet van een individueel afgeleverde vergunning.

Op het ogenblik dat de bouwvergunning wordt afgeleverd, kan ook de overheid die over de milieuvergunningsaanvraag uitspraak doet, afwijken van de voorschriften van het **gewestplan** en de milieuvergunning verlenen met toepassing van artikel 88.

De minister geeft aan waarom hij voor deze opeenvolging van handelingen kiest.

Ten eerste, alvorens de op de **milieu**vergunningsaanvraag uitspraak doende overheid eventueel toepassing maakt van een afwijking op de gewestplannen, moet de toelaatbaarheid van de uitbreidingsconstructie in al haar ruimtelijke facetten zijn beoordeeld, wat alleen kan geschieden via de beoordeling van de **bouwaanvraag**. Dit levert inzonderheid een bijkomende waarborg met betrekking tot het beschermen van de open ruimten op.

Ten tweede, indien de beoordeling van de afwijking op de voorschriften van de gewestplannen gelijktijdig zou geschieden, zowel door de overheid die uitspraak doet over de **bouwvergunningsaanvraag**, als door de overheid die uitspraak doet over de **milieuvergunningsaanvraag**, kunnen beide tegelijkertijd en om dezelfde basisredenen tot een tegenovergestelde besluitvorming komen. Dit wordt door de voorgestelde bepalingen vermeden.

In dit verband verwijst de minister naar het arrest Van Campenhout van de Raad van State, waarin de toelaatbaarheid van de constructie zeer nauw wordt verweven met de aard van de ontplooide activiteit.

De Mol

Bij de toepassing van de tweede mogelijkheid zal zich in de praktijk het volgende voordoen. De **vergunning**-aanvrager dient dan een aanvraag tot milieuvergunning in. In de beslissing over de milieuvergunningsaanvraag wordt een specifieke milieuvoorwaarde opgelegd, waarvoor hij eveneens een bouwvergunning nodig heeft. Het feit dat de over de milieuvergunningsaanvraag uitspraak doende overheid deze voorwaarde oplegt, houdt niet in dat voor het voorwerp van deze voorwaarde, indien er een milieuvergunning noodzakelijk is, de milieuvergunning ook is afgeleverd. Voor de exploitatie van het voorwerp van deze milieuvoorwaarde daarentegen, is het in sommige gevallen noodzakelijk een bijkomende milieuvergunningsaanvraag in te dienen voor de verandering van de inrichting.

Voor deze opeenvolging van handelingen werd gekozen om volgende redenen.

Ten eerste, de noodzaak van de milieuinfrastuctuur moet duidelijk zijn omschreven, ditmaal in de individuele vergunning, ten einde misbruiken te voorkomen.

Ten tweede, dezelfde reden als deze voor de toepassing van de eerste mogelijkheid, met name het volledige ruimtelijk onderzoek van de toelaatbaarheid van de constructie, wat het best kan gebeuren via de bouwvergunning, en het verhinderen dat twee overheden op hetzelfde moment tot een andere bevinding komen wat de afwijkingmogelijkheid op de voorschriften van de gewestplannen betreft. Er zij nog aangestipt dat het koppelingsmechanisme waarover de minister spreekt, alleen betrekking heeft op uitbreiding en niet op, ik citeer : De hernieuwing van een milieuvergunning voor een inrichting, de verandering van een exploitatie van een inrichting die geen enkele oppervlakte-, noch volumevermeerdering meebrengt, de exploitatie van een bestaande of nieuwe inrichting waarvoor tevens de bouwvergunning voor de gebruikswijziging van het gebouw werd verleend. Einde citaat.

Dit heb ik bijna letterlijk geciteerd omdat dit een zeer belangrijk en cruciaal punt was dat in de bespreking van de commissie tot uiting kwam. Ik meen dat het zinvol is voor de latere analyse van deze bespreking dat dit in existentie wordt gebracht. Bewust werd bij de tot standkoming van het nieuwe minidecreet gekozen om het begrip herbouwen uit te sluiten. Anders redeneren zou een eeuwigdurende bestending van de toelaatbaarheid van de zonevreemde constructie inhouden, hetgeen niet kan worden geregeld via een afwijking op de voorschriften van de gewestplannen. Daartoe is een **planwijziging** noodzakelijk.

Een ander lid drong met klem aan om in de uitvoeringsbesluiten strikt de zones af te lijnen waarbinnen bepaalde gebruikswijzigingen niet toegelaten zijn. Het lid benadrukte dat het referentiekader hiertoe het **toepassingsgebied** moet zijn van het tweede en vierde uitvoeringsbesluit van het vroegere minidecreet. Hij waarschuwt, omwille van economische redenen, voor een te hoge tolerantie ten aanzien van de **zonevreemde** bedrijven. Het gaat hier uitsluitend over de **exploitatievergunning**. Het is algemeen geweten dat wat de uitbreiding betreft de minister een zeer duidelijke standpunt heeft ingenomen.

De milieutechnische werken mogen, aldus het lid, nooit het gevolg zijn van een bestemmingswijziging op grond van dit uitzonderingsdecreet, vermits dit kan leiden tot niet te ramen uitbreidingen in open ruimte.

De uitvoering van milieutechnische werken is in bepaalde zones van het gewestplan verboden. Het vierde **uitvoeringsbesluit** van het vroegere **minidecreet** moet hier minstens als basis dienen. Ik meen ook dat de minister op dat terrein een duidelijke uitspraak gedaan heeft.

Zowel de verbouwing als de uitbreiding mogen geen betrekking hebben op de bijgebouwen. Ze mag geen aanleiding geven om nieuwe zogenaamde noodzakelijke elementen, parkings, tennisvelden, zwembaden, tuinhuisjes, andere verhardingen toe

te voegen of te vergroten. Het is in die optiek dat het begrip hoofdgebouwen beter zou moeten worden gedefinieerd. De verbouwing en uitbreiding moeten uitdrukkelijk **betrekking** hebben op het hoofdgebouw.

De toepassing van het artikel 79 mag enkel als een uitzonderingsregel worden gehanteerd, met de uitdrukkelijke motiveringsverplichting voor de gemachtigde ambtenaar, ook indien het een bestemmingswijziging betreft. Ik meen dat men op dat vlak tot een grotere duidelijkheid is gekomen bij de bespreking van de drie decreten.

In de commissie ontstond een korte gedachtenwisseling omtrent het al dan niet formeel schrappen van de artikelen 21 en 23, tweede lid van het koninklijk besluit van 22 december 1972, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 13 december 1978. Dat waren de beruchte artikelen die de afwijking van de gewestplannen regelen en die bij het minidecreet werden geschrapt.

De minister repliceerde als volgt. Vermits de tekst van dit ontwerp van decreet ertoe strekt het minidecreet te schrappen, zijn ook de artikelen 21 en 23, tweede lid van het koninklijk besluit van 22 december 1972, gewijzigd bij koninklijk besluit van 13 december 1978, geschrapt.

De minister vervolledigde dat het decreet van 28 juni 1984, reeds de artikelen 21 en 23, tweede lid van dit koninklijk besluit verving. De Vlaamse Executieve heeft **toentertijd** op aanraden van de Raad van State, bij besluit van 3 oktober 1984 deze artikelen van het koninklijk besluit van 28 december 1972 opgeheven.

De minister verwees naar het arrest **Janssens** van de Raad van State van 5 juni 1980. Dit arrest bevestigt uitdrukkelijk dat, ik citeer : De afwijkingen van de voorschriften van de gewestplannen die door een decreet worden bepaald, wel van onmiddellijke toepassing kunnen en mogen zijn, dat de afwijkingen genomen in het koninklijk besluit van 28 december 1972, zoals ze bij decreet worden

De Mol

geregeld, krachtens artikel 2, paragraaf 1 ophouden te gelden. Einde citaat. Bijgevolg zijn de bepalingen van artikel 21 en artikel 23 tweede lid van het koninklijk besluit van 28 december 1972 opgeheven door het mini-decreet. Dat was een zeer belangrijke discussie omdat daarover in de administratie nog steeds onduidelijkheid bestaat.

Bij de artikelsgewijze bespreking van het stuk 264 werd een amendement aanvaard. Dit amendement strekt ertoe in de bij artikel 79 ter aanvulling van artikel 45 paragraaf 2, voorgestelde tekst het vierde lid te vervangen door wat volgt, ik citeer : De afwijking kan slechts worden verleend op voorwaarde dat : de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad ; de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden ; de voorziene verweving van functies, de voorziene bestemmingen in de onmiddellijke omgeving van het gebouw niet in het gedrang brengt of verstoort. Dit moet blijken uit de motivering van het advies van de gemachtigde ambtenaar. Einde citaat.

Dit amendement werd met **tekstaanpassing** aanvaard met 10 stemmen. Ditzelfde amendement werd in gewijzigde vorm ook aanvaard bij artikel 45, paragraaf 2, tiende lid. Dit amendement werd als volgt opgesteld, ik citeer : De wijziging van gebruik kan slechts worden verleend op voorwaarde dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad. Dit betekent onder meer dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort. Het naleven van bovenvermelde voorwaarden moet blijken uit de motivering van het advies van de gemachtigde ambtenaar.

Ten aanzien van dit amendement wordt opgemerkt dat de notie ruimtelijke draagkracht van het gebied is ingevoerd bij een uitzonderingsregel namelijk bij een mini-decreet. De gemachtigde ambtenaar beschikt

slechts over de wettelijke bepaalde appreciatiebevoegdheid. Binnen de contouren hiervan kan hij het begrip uitzondering concreet gestalte geven. De gemachtigde ambtenaar is aldus de bewaker van de wettelijkheid.

De minister verduidelijkte dat de draagkracht van de ruimtelijke ordening in het planologisch jargon een globaal concept is met betrekking tot de structuurplanning, de ruimtelijke ordening en de duurzaamheid.

Op een ander amendement waarbij wordt voorgesteld om de gebieden aan te duiden waar de afwijking van toepassing is, merkte de minister op dat de goedkeuring van dit amendement zal leiden tot ellenlange opsomming. Om dit te vermijden, stelde de minister voor om slechts op te nemen wat is toegestaan. De indiener van het amendement stelde voor om deze opsomming op te nemen in de **uitvoeringsbesluiten**. De minister neemt zich voor om deze uitvoeringsbesluiten samen met het goedgekeurde decreet te publiceren en dit binnen een zeer korte tijdspanne, zonder voor de publikatie van het decreet en het uitvoeringsbesluit evenwel een deadline te kunnen vooropstellen. Een ander lid merkt op dat de uitvoeringsbesluiten van het minidecreet een lange lijdensweg aflegden. Hij wenst geen herhaling van de feiten.

Het gehele ontwerp van decreet stuk 264, werd zoals geamendeerd aangenomen met 8 stemmen voor, bij 2 onthoudingen.

Bij de artikelsgewijze bespreking van stuk 266 werd hetzelfde amendement als bij stuk 264 aanvaard bij het artikel 45, paragraaf 6 op de vierde, vijfde, zesde en zevende regel. Dit amendement werd eenparig aangenomen.

Hetzelfde amendement werd bij artikel 45, paragraaf 7 vijfde, zesde, zevende en achtste regel aanvaard.

Het geamendeerde ontwerp van decreet stuk 266 werd aangenomen met 8 stemmen tegen 1 bij 1 onthouding. (*Applaus*)

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot verdaging van een agendapunt

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, ik zou het woord willen vragen bij motie van orde.

Ik heb met aandacht geluisterd naar de verslaggever.

De heer G. Cardoen : Mijnheer Denys, dat kan maar ten dele het geval zijn, want u bent te laat gekomen.

De heer A. Denys : Ik heb ten dele de verslaggever beluisterd en ik heb toch een belangrijke vaststelling gedaan, namelijk dat er drie deeldecreten van ruimtelijke ordening worden besproken en geen globaal decreet.

Mijnheer de voorzitter, deze Raad heeft enkele maanden geleden beslist om op het vlak van de ruimtelijke ordening enkel een globaal decreet te behandelen. Het is aan u en aan deze Raad om goedgekeurde moties ook te laten respecteren. Het heeft geen zin moties van aanbeveling goed te keuren als wij daar zelf, bij de uitvoering van onze werkzaamheden, geen rekening mee houden.

Mijnheer de voorzitter, in de commissie is er nochtans een voorstel van decreet ingediend door collega **Vautmans** dat de hele problematiek behandelt. Aangezien het in strijd is met de goedgekeurde motie van aanbeveling zou ik willen vragen de behandeling van de drie deeldecreten te verdagen en over te gaan tot de andere punten op de agenda tot op het ogenblik dat de minister inzake ruimtelijke ordening een globaal decreet naar voren brengt.

De voorzitter : De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol : Mijnheer Denys, ik heb in het begin van mijn verslag reeds op dit punt gewezen. Uit het schriftelijke verslag blijkt tevens dat dit in de commissie uitgebreid aan bod is gekomen. Er is ook uitdrukkelijk gezegd dat deze drie ontwerpen van decreet de bedoeling

De Mol

hebben in feite als een ziekenboeg te fungeren voor wat nu fout loopt. Ondertussen is de voorbereiding van het globale decreet volop aan de gang. De commissie was het daarover eens, op een lid na. Bovendien was de commissie van oordeel dat deze motie vooral te maken had met de idee van een globaal ruimtelijk beleid en het feit dat er dringend iets moest gebeuren. In die optiek hebben wij dan ook die drie deeldecreten aanvaard omdat men niet langer kan wachten tot de ruimte volledig is verknoeid.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer De Mol, ik begrijp dat u als lid van de meerderheid dit in de commissie heeft aanvaard.

Wij hebben hier echter in openbare zitting, die volgens mij toch belangrijker is dan de commissie, met een meerderheid aanvaard dat inzake ruimtelijke ordening wij de zaken globaal zouden aanpakken. Er bestaat toch een groot verschil tussen deelaspecten behandelen met of zonder een globale context. Ik zou dan ook willen pleiten voor het naleven van onze eigen moties van aanbeveling en dus wachten met de bespreking van deze ontwerpen van decreet tot er een globaal decreet komt.

Niets verhindert de minister om spoedig een globaal decreet naar voren te brengen. Onze fractie heeft trouwens bewezen dat het kan. Wij hebben zelf een globaal voorstel van decreet naar voren gebracht. De minister en zijn kabinet moeten bij machte zijn om de zaak te globaliseren. Dit is volgens mij van bijzonder belang omdat het getuigt van een andere aanpak, die de meerderheid van deze Raad trouwens heeft gewenst.

Mijnheer de voorzitter, het is zinloos om nog moties van aanbeveling goed te keuren als wij die moties zelf niet respecteren.

De voorzitter : Mijnheer Denys, ik heb aandachtig naar u en de heer De Mol geluisterd. Al de elementen die

u hier vandaag aankaart, waren verleden week, bij de vaststelling van de dagorde door het uitgebreid bureau, gekend. Het uitgebreid bureau heeft deze dagorde unaniem goedgekeurd. Ik zou het daarbij willen laten en de bespreking vandaag voortzetten zoals in de dagorde is bepaald.

Ik ben het wel eens met wat u zegt, namelijk als de Raad moties goedkeurt dan moet zij die ook respecteren tenzij er nieuwe elementen zijn. In de commissie is hierover uitvoerig gedebatteerd en heeft men het, op een stem na, bij unanimitieit aanvaard. In het uitgebreid bureau is deze dagorde bij unanimitieit vastgesteld. Het lijkt mij dus verstandig de werkzaamheden van de Raad te laten verlopen zoals werd vastgesteld.

Mijnheer Denys, dit belet echter niet dat u donderdag na of voor de hoofdelijke stemming uw mening nog eens verkondigt.

De Raad zal zich daarover dan uitspreken indien u dat wenst. Nu zou ik echter willen pleiten voor de efficiëntie van onze aanpak en de bespreking laten doorgaan.

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, ik wil erop wijzen dat er binnen de commissie, over het ontwerp van decreet geen unanimitieit bestond. Eén lid van de oppositie, collega Vautmans, heeft tegen gestemd.

Ik verkeerde in de waan dat deze drie decreten de globale problematiek van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw behandelden. Ik heb de heer Vautmans niet geraadpleegd over de werkzaamheden in de commissie. Vandaag blijkt echter dat deze drie decreten slechts een aantal deelaspecten van de globale problematiek behandelen.

Mijnheer de voorzitter, ik eigen mij het recht toe om de goedgekeurde afspraken van het bureau te verwerpen zodra ik vaststel dat eerder gemaakte afspraken — waarover de Raad een motie van aanbeveling goedgekeurd heeft — niet langer gevolgd worden. Ik ben bovendien van

mening dat deze motie van aanbeveling meer opweegt dan een toevallige meerderheid in een commissie.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, ik sluit mij aan bij de heer De Mol die de mening van de commissie vertolkt heeft. Het ene is niet tegenstrijdig aan het andere !

Bij de motie van aanbeveling heb ik uitdrukkelijk gezegd dat ik geen moeite had met de conclusies van de interpellatie van de heer Vautmans. De drie decreten lopen als het ware vooruit op een globale regelgeving die op dit ogenblik in voorbereiding is. De drie decreten zullen later — conform de aanbevelingen van deze Raad — geïntegreerd worden in het globale decreet.

De voorzitter : Ik kan enkel maar de verklaring van de minister beamen.

De heer De Seranno heeft het woord.

De heer J. De Seranno : Mijnheer de voorzitter, ik wil er collega Denys op wijzen dat vier jaar geleden, de toenmalige minister van Ruimtelijke Ordening in de maand mei een globaal ontwerp beloofde tegen de maand september. Sinds het midden van de jaren tachtig ben ik voorzitter van de commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting. Ik heb vastgesteld dat de globale herziening van de wetgeving op de ruimtelijke ordening zo uitgebreid is dat zij ons tot een vorm van immobilisme zou kunnen brengen. Ook in Nederland duurt het jaren vooraleer de herziening van de wet op de ruimtelijke ordening voltooid is.

De Raad heeft inderdaad een motie van aanbeveling gestemd om deze problematiek in haar geheel te onderzoeken. Dit belet ons echter niet om vandaag — gelet op de huidige stand van zaken — van mening te veranderen en deze drie ontwerpen van decreet te behandelen. Een motie van aanbeveling verbiedt ons niet om deelaspecten in de wetgeving op te nemen.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Het Vlaamse parlement heeft een totaal verschillend standpunt ingenomen en wil komaf maken met de behandeling van deelaspecten. De Vlaamse Raad wil een globale behandeling van de problematiek over de ruimtelijke ordening en de stedenbouw. De mening staat haaks op de overtuiging van collega De Seranno.

Mijnheer de voorzitter, ik wil toch verwijzen naar het parlementair initiatief van collega Vautmans dat in een globale aanpak van het probleem voorziet. Collega Vautmans is er in de commissie niet in geslaagd zijn globaal voorstel te laten behandelen.

Deze legislatuur heeft een motie van aanbeveling gestemd waarbij een globale behandeling van de problematiek voorrang krijgt op het behandelen van deelaspecten ervan. Ofwel neemt deze Raad haar eigen moties van aanbeveling voor geloofwaardig ofwel doet zij dat niet ! Men kan de zaak in haar geheel behandelen vermits collega Vautmans een voorstel van decreet heeft ingediend.

Hoe is het mogelijk dat de Raad de behandeling van deelaspecten voorrang geeft op een globale behandeling.

Mijn bijkomende vraag is wanneer dat globale voorstel uiteindelijk zal worden behandeld ?

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord over deze aangelegenheid ? Ik denk dat de verschillende standpunten, die elk op hun wijze zijn onderbouwd, bekend zijn.

Mijnheer Denys, mijn voorstel is dat we de bespreking voortzetten en dat u vóór de hoofdelijke stemming uw argumentatie ontwikkelt. Daarna zal over uw voorstel worden gestemd.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, ik maak mij geen illusies. Het is een zaak van meerderheid tegen minderheid. Ik richt mij uitsluitend tot u. Het is uw rol niet alleen de letter maar ook de geest van het reglement te doen respecteren.

Als hier, in dit parlement, een meerderheid een motie van aanbeveling goedkeurt, en als we een handeling vaststellen die in strijd is met een goedgekeurde motie van aanbeveling, dan vind ik dat het uw taak is om het verzoek van de minderheid te steunen.

De voorzitter : Mijnheer Denys, ik stel vast dat u volhardt in uw vraag naar een wijziging van de dagorde. Ik herhaal dat deze dagorde met een grote consensus door alle leden van het bureau werd goedgekeurd. Wij kunnen daarover stemmen bij zitten en opstaan. Wij zullen dat onmiddellijk doen.

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy : Op dit ogenblik vergadert de commissie voor Financiën en Begroting, ook die van de Kamer. Het begint toch werkelijk waanzinnig te worden. Wij moeten op dit ogenblik op drie plaatsen tegelijk zijn. Het wordt tijd dat de Sint-Michielsakkoorden worden goedgekeurd.

De voorzitter : Ik heb gewacht op de collega's van de commissie voor Financiën en Begroting. Zij vergaderen op dit ogenblik in de Internationale Zaal.

De heer E. Van Rompuy : Er wordt op dit ogenblik gestemd over de aanpassing van de begroting. Er werd reeds over twee van de vier punten gestemd.

De voorzitter : Dames en heren, wij stemmen nu bij zitten en opstaan over het voorstel van wijziging van de dagorde, zoals het door de heer Denys is geformuleerd.

De leden die het voorstel wensen aan te nemen, worden verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel is niet aangenomen.

Wij zetten dus de bespreking van het voorstel voort.

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, welke waarborgen krijgt

de oppositie inzake de behandeling van een voorstel van decreet dat wel overeenstemt met een goedgekeurde motie van aanbeveling ? Dat is voor mij een principiële zaak.

De voorzitter : Mijnheer Denys, als de indiener van het voorstel vraagt dat zijn voorstel in de commissie zal worden behandeld, dan denk ik dat, na de behandeling van deze voorstellen en ontwerpen, het voorstel van de heer Vautmans binnen de meest redelijke termijn kan worden besproken.

Ik zal een verzoek in die zin tot de voorzitter van de commissie richten.

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw
— 264 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 4

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw M. Vogels en mevrouw V. Dua houdende wijziging van de artikelen 2, 12, 15, 16 en 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw
— 162 (BZ 1992) — Nrs. 1 en 2

ONTWERP VAN DECREET houdende aanvulling met een artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw
— 265 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

ONTWERP VAN DECREET houdende aanvulling met een artikel 88 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw
— 266 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking (Voortzetting)

De voorzitter : De heer Van Eetvelt, eveneens verslaggever, heeft het woord.

De heer J. Van Eetvelt, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's,

Van Eetvelt

mijn deelverslag betreft het ontwerp waarbij wordt voorgesteld de opvulregel af te schaffen.

Het ontwerp van decreet tot afschaffing van de opvulregel maakte in de commissie het voorwerp uit van een zeer levendige discussie.

In zijn inleidende beschouwingen benadrukte de minister dat de huidige toepassing van de opvulregel één van de grootste aanslagen is op de ruimtelijke kwaliteit van Vlaanderen waarbij de onbeperkte lintbebouwing aan de basis ligt van de bestendige invulling van de nog resterende open ruimte.

Bij dit ontwerp van decreet stelde de minister voor om deze opvulregel en de ermee gepaard gaande lintbebouwing af te schaffen. De minister voegde er evenwel aan toe dat dit niet betekent dat kleine gebieden in vele gemeenten helemaal niet meer zouden kunnen worden opgevuld en dat de bebouwing daar totaal zou zijn uitgesloten. Hij beklemtoonde dat deze problematiek zal worden geïntegreerd in de gemeentelijke structuurplanning, waarbij grote zorg zal worden besteed aan het algemeen kader van de omgeving. Op basis van deze beleidsopties zullen de gemeenten voor hun grondgebied een aantal opvullingen kunnen voorstellen.

— Mevrouw Neyts- Uytbroeck, tweede ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.

De optie van de minister is dus duidelijk. In het kader van een planningsproces in Vlaanderen, denkt hij nadien de neerslag van dit planningsproces naar de gemeente toe te verkrijgen. Binnen dit kader moet het mogelijk zijn dat de gemeente, bijvoorbeeld door het opstellen van deel-bijzondere plannen van aanleg of door het opstellen van het algemeen plan van aanleg gebaseerd op de beleidsintenties van het Structuurplan, wijzigingen in het kader van opvulmogelijkheden kan aanbrengen.

Mevrouw de voorzitter, collega's, in de commissie waren de meningen omtrent de afschaffing van de opvul-

regel nogal uiteenlopend. Bepaalde leden verklaarden zich tegenstander van deze afschaffing, stellend dat de opvulregel toch maar werd gebruikt voor de beperkte invulling tussen natuurlijk gegroeide kernen. Daarbij werd gezegd dat het opvullen van de tussenliggende ruimte van zeventig meter niet moet worden beschouwd als zijnde van substantiële invloed op planologisch gebied.

Ook het ontbreken van overgangsbepalingen in dit ontwerp werd van diverse zijden aangeklaagd .

Een meerderheid van de commissieleden toonde zich wel voorstander van de afschaffing van de opvulregel en betreurde wel het laattijdig karakter van dit decretaal initiatief, vooral daar in de commissie reeds bij herhaling was aangedrongen op een sterke beknotting van de opvulregel tijdens deze legislatuur maar ook ook tijdens vorige. Daarbij werd verwezen naar de vele afwijkingen die werden toegestaan en die volgens die leden wel degelijk een aanslag op de open ruimte betekenden.

Mevrouw de voorzitter, collega's, tot slot van dit verslag wil ik nog even stilstaan bij de artikelsgewijze bespreking.

Bij artikel 2 werd door mijzelf een amendement ingediend dat het eenmalig aanbouwen aan bestaande wachtgevels gelegen op de eigendomsgrens mogelijk zou dienen te maken.

Het was daarbij mijn overtuiging dat de afwerking van wachtgevels die momenteel vaak door reclamepanelen zijn ontsierd, in niet geringe mate zou bijdragen tot een meer verantwoord en esthetische aanblik van het ruimtelijk gebied.

De gedachtenwisseling omtrent dit amendement bracht evenwel aan het licht dat in de commissie hieromtrent geen overeenstemming mogelijk was. Ik heb dit amendement dan ook terug ingetrokken.

Om te verhelpen aan een technische onvolkomenheid, stemde de commissie tot slot eenparig in om in artikel 87 het woord vervangen om te vormen tot wijzigen.

Het ontwerp werd in de commissie aangenomen met 9 stemmen voor bij 1 onthouding.

Mevrouw de voorzitter, aansluitend op mijn verslag wens ik een aantal persoonlijke bemerkingen te maken.

Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de goedkeuring van deze decreten zal een nieuwe fase betekenen voor de ruimtelijke ordening in Vlaanderen.

De eerste belangrijke fase was de totstandkoming van de gewestplannen, waarbij definitief een eind werd gesteld aan de idee dat elk perceel grond, waar ook gelegen in Vlaanderen, potentiële bouwgrond was. Van een periode tijdens dewelke nog bouwvergunningen werden afgeleverd op basis van uitzonderingsbepalingen, zullen wij nu overstappen naar een tijdperk waarin de draagkracht van de ruimte centraal staat.

Om het beleid inzake ruimtelijke ordening opnieuw geloofwaardig te maken, waren dringende maatregelen vereist. Het strekt minister Kelchermans tot eer dat hij de moed opbracht krachtadig voor een trendbreuk te zorgen ter zake. Te laks optreden in deze sector levert misschien wel kortstondige populariteit op, maar op termijn is het ontegensprekelijk nefast voor de ruimtelijke kwaliteit van onze samenleving.

De decreten waarvan sprake, moeten worden beschouwd als elementen die deelmaken van één geheel. Willen deze maatregelen daadwerkelijk effect sorteren, dan mogen zij in geen geval worden beschouwd als volledig op zichzelf staande bepalingen. Het verheugt mij dan ook dat dit alles uiteindelijk zal resulteren in de uitwerking van een ruimtelijk structuurplan Vlaanderen en in een nieuw decreet op de ruimtelijke ordening en de stedenbouw — uitdrukkelijk gevraagd door de heer Denys — die stevig gefundeerde onderbouw zullen geven aan de ruimtelijke ordening.

Mijnheer de minister, van de drie besproken decreten spreekt de afschaffing van de opvulregel ongetwijfeld het meest tot de verbeelding, maar roept daardoor ook de meeste vragen

Van Eetvelt

op. Heel wat bouwlustigen maakten tot nu toe gebruik van de mogelijkheden geboden door de opvolregel. Het kan evenwel niet worden ontkend dat deze regel die aanvankelijk toch een uitzonderingsregel was, bedoeld om de scherpe kanten van de inwerking-treding van de gewestplannen af te ronden, steeds meer als vaste regel werd gebruikt bij de aflevering van bouw- en verkavelingsvergunningen. Terwijl de opvolregel de afgelopen jaren zelfs de grondslag vormde voor opvullingen tussen gebouwen, was de stelselmatige uitbreiding van de lintbebouwing een bijna onvermijdelijk gevolg.

Nu is de tijd aangebroken dat, in het kader van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen en het reeds lang verwacht nieuw decreet op de ruimtelijke ordening, het voor de gemeenten mogelijk moet zijn een aantal gebieden aan te duiden die ook in de toekomst voor opvulling vatbaar zijn. Op deze manier zullen de gemeentelijke overheden op een ernstige en verantwoorde wijze kunnen bijdragen tot een beleid waarbij misbruiken optimaal worden bestreden en zullen zij zelf verantwoordelijk zijn voor de ruimtelijke organisatie van de plaatselijke leefomgeving. Dit zal de mogelijkheid bieden het ontbreken van overgangsbepalingen in de voorliggende ontwerpen op een meer genuanceerde manier te benaderen.

Mijnheer de minister, de heroriëntering van het minidecreet en de regeling voor de zonevremde bedrijven zijn niet alleen onlosmakelijk met elkaar verbonden, maar vormen op hun beurt een onontbeerlijke stap op de weg naar de ruimtelijke ordening nieuwe stijl.

Misschien is het in deze, vooral wat het minidecreet betreft, aangewezen even te verwijzen naar de totstandkoming ervan. Toevallig was ik er direct bij betrokken. Het is immers een oude wijsheid dat wanneer iets wordt afgeschaft het goed is te weten om welke redenen het tot stand kwam. Het minidecreet bepaalde dat er mocht worden afgeweken van het **ge-westplan** indien de aanvraag strekte

tot wijziging van het gebruik van een bestaand vergund gebouw of indien het de verbouwing, herbouwing of uitbreiding van bestaande vergunde gebouwen op dezelfde plaats of in de onmiddellijke omgeving ervan betrof.

Wat bedrijfsgebouwen betreft, mocht dit leiden tot een **volumevermeerdering** van maximum 100 procent. Het minidecreet — en ik zeg dit met veel overtuiging — heeft ontegensprekelijk zijn nut bewezen. Heel wat bedrijven, voornamelijk KMO's dan, kwamen in de crisis van de jaren tachtig in de problemen inzake uitbreiding door het van kracht worden van de gewestplannen. Indien daar toentertijd geen oplossing voor zou zijn geboden, zouden vele van deze bedrijven niet in staat zijn geweest hun activiteiten verder te zetten, met alle gevolgen **vandien** voor de werkgelegenheid in een periode waarin de economie stagneerde of achteruit boerde.

Wij moeten wel in alle eerlijkheid vaststellen dat de toepassing van het minidecreet de aantasting van de nog resterende open ruimten verder in de hand heeft gewerkt. Ook hier werd het uitzonderingsprincipe, jammer genoeg, vaste regel. Ik denk dat het bijgevolg was aangewezen om in dezen beperkend op te treden. De optie om enkel nog ter bevordering van het leefmilieu uitbreidingen toe te staan, is in het licht daarvan volstrekt te verantwoorden.

Ik wil hier nog wel wijzen op de grote rol die bij de beoordeling van deze afwijkingen wordt toebedeeld aan de gemachtigde ambtenaar. Wij kunnen immers niet ontkennen dat begrippen als goede ruimtelijke ordening en ruimtelijke draagkracht niet exact zijn gedefiniëerd en bijgevolg voor interpretatie vatbaar. Ik pleit er dan ook voor dat de minister zijn administratie duidelijke richtlijnen zou bezorgen, opdat alle discussies hieromtrent zoveel mogelijk zouden worden vermeden.

Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het belang van de regeling voor de zonevremde bedrijven mag hier in geen geval worden

onderschat. Talrijke bedrijven liggen immers in een bestemmingsgebied waarvan de voorschriften het voortbestaan ervan in de weg staan. Veelal betreft het hier familiale bedrijven, waarvan de exploitatie geen **milieu**-hinder teweegbrengt voor de directe omgeving en waarvan de **herlokalisatie** op nieuwe industrieterreinen de open ruimte verder zou aantasten. Tevens zou dit leiden tot tal van verlaten bedrijfsruimten. Ook mag men niet vergeten dat vele van die bedrijven reeds aanzienlijke investeringen hebben verricht, dat zij een essentieel onderdeel van het stedelijke weefsel vormen en een niet onbelangrijke rol spelen in de herwaardering van de stedelijke kern. Ik herhaal : de stap die met dit decreet wordt genomen, zal voor vele bedrijven niet alleen een stap naar overleving zijn, maar ook een stap naar mogelijke uitbreiding van hun activiteiten, dit in het kader van het kunnen bekomen van een milieuvergunning.

Mijnheer de minister, ik wil hier niet eindigen zonder nogmaals te hebben gewezen op de grote rol van de gedecentraliseerde besturen voor het planologisch beleid van de toekomst. Zij zijn het best geplaatst om de specifieke noden op het terrein bijtijds te herkennen en zij zijn zeker in staat in ruime mate bij te dragen tot de uitwerking van de gepaste oplossingen ter zake.

De voorzitter : Ik dank de heer Van Eetvelt voor het verslag.

De heer Vautmans heeft het woord.

De heer V. Vautmans (op de tribune) : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op 27 januari 1993 verzocht de Vlaamse Raad in een motie van aanbeveling de Executieve om onmiddellijk een ontwerp van decreet in te dienen om te komen tot een globale nieuwe regelgeving inzake de organisatie van de ruimtelijke ordening en stedenbouw. Deze motie was in haar opzet klaar en duidelijk. Zo dacht althans een meerderheid in de Vlaamse Raad. Nog geen maand later werden in de bevoegde commissie van de Raad enkele ontwerpen van decreet ingediend en in behandeling **geno-**

Vautmans

men. Men kan deze ontwerpen moeilijk beschouwen als een uitvoering van de motie van aanbeveling die de Vlaamse Raad op 27 januari — drie weken eerder dus — goedkeurde.

Collega De Seranno heeft er zoëven de aandacht op gevestigd dat de minister een viertal jaren geleden de belofte deed om een ontwerp van decreet in te dienen. Ik wijs hem erop dat dit ontwerp van decreet toen klaar was en dat dezelfde coalitie als de huidige binnen de Vlaamse Executieve de minister belette dit ontwerp van decreet in te dienen. Ze lieten hem er van werkgroep tot werkgroep mee leuren, zodanig dat het ontwerp nooit aan de Vlaamse Raad kon worden voorgelegd. Dat ontwerp was dus klaar in september en werd nooit goedgekeurd door de Executieve. De enige mogelijkheid was toen geweest het ontwerp aan een lid van de Vlaamse Raad te geven met het verzoek het in te dienen. Wij hadden niet verwacht dat de Executieve zover zou gaan in het **liberaaltje** pesten dat zij hem zou beletten het ontwerp van decreet in te dienen. Zoals u weet, was de Executieve toen nog proportioneel samenge-steld.

De drie ontwerpen van decreet die nu werden ingediend, werden in de commissie verantwoord als zijnde nooddecreten. Hierbij voegde men nog het argument dat wij in het derde trimester van dit jaar in het bezit zullen worden gesteld van een globaal nieuw decreet inzake ruimtelijke ordening. Bij heel deze logica van de bevoegde minister en van een deel van mijn collega's die deze motie mee hebben goedgekeurd, wil ik toch opnieuw verwijzen naar de beleidsnota van de minister. In deze beleidsnota stelt hij namelijk zelf dat er prioriteit moet worden verleend aan het decreet inzake ruimtelijke ordening, vervolgens aan het Structuurplan Vlaanderen en tenslotte aan de herziening van de gewestplannen. Deze drie thema's vormen met andere woorden de prioritaire en belangrijkste beleidsinitiatieven van de minister. Tot op heden beschikken wij echter nog niet over een nieuw decreet

inzake ruimtelijke ordening, het Structuurplan Vlaanderen bestaat nog niet en tot op de dag van vandaag kunnen wij nog niet spreken van een herziening van de gewestplannen.

Mijnheer de minister, ik weet dat het niet gemakkelijk is een decreet inzake ruimtelijke ordening en stedenbouw te ontwerpen. Ik vestig toch uw aandacht op het feit dat onze Waalse collega's ondertussen wel reeds beschikken over een eigen goedgekeurd decreet inzake ruimtelijke ordening. Ook het Brussels Gewest heeft reeds een eigen decreet inzake ruimtelijke ordening en stedenbouw. In Vlaanderen staan we daar jammer genoeg nog heel ver af. Collega's, de minister is er met andere woorden nog niet in geslaagd om iets van zijn prioriteiten te concretiseren.

Wat heeft onze minister die bevoegd is voor ruimtelijke ordening dan wel al gedaan? In afwachting van voornoemde prioritaire decretale initiatieven heeft de minister met ongekende ijver — dat moeten wij hem nageven — richtlijnen uitgevaardigd en omzendbrieven verstuurd, zodanig dat hij waarschijnlijk zelfs geen tijd meer had om echt werk te maken van de reële prioriteiten.

Hij heeft niet alleen een moratorium ingevoerd op de BPA's die het gewestplan wijzigen maar blijkbaar ook een moratorium op zijn creativiteit.

Ondertussen kan de Vlaamse burger meer en meer kennis maken met de gevolgen van de nieuwe aanpak. De Vlaamse burger wordt geconfronteerd met een tot nog toe niet-gekende achterstand in de dossierafhandeling die in bepaalde provincies en gemeenten dramatische afmetingen aanneemt. Om het met een karikaatuur te zeggen: iemand zei me onlangs dat de crisis in de bouw in Limburg zou zijn opgelost als de directeur van Stedenbouw zijn bureau zou leegmaken. Ik hoop dat dit fel overdreven is. Mijnheer de minister, ik mag hopen dat uw opvolger in zijn of haar beleidsprioriteiten de achterstand zal aanpakken.

Niettegenstaande uw eigen beleidsverklaringen en niettegenstaande de

uitdrukkelijke wil van de **decreetgever** zijn wij hier vandaag begonnen met de beraadslaging over drie ontwerpen van decreet die slechts een fractie uitmaken van de problematiek van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw.

De drie ontwerpen van decreet, die alle in een wijziging voorzien van een specifiek artikel van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, worden verantwoord met het argument dat ze dringend nodig zijn, omdat de bestaande wetgeving geleid heeft tot, laat ik het zo noemen, verkeerde interpretaties, misbruik enzovoort.

Mijnheer de minister, leden van de Vlaamse Raad zijn u op dit stuk in de commissie bij de behandeling van de drie deelontwerpen bijgevallen. Ik citeer even uit één van de verslagen: het herstel op een substantiële wijze van de geloofwaardigheid van de wet op de ruimtelijke ordening en de stedenbouw en het verhogen van de rechtszekerheid.. . Einde citaat.

Het herstel van de geloofwaardigheid.. . waar heb ik dat nog gehoord? Geloofwaardigheid begint bij onszelf. Dat betekent dus heel wat anders dan dat wij, als decreetgever in januari een uitdrukkelijk en ondubbelzinnig standpunt innemen om dan drie weken later getrouw en gediensstig de uitvoerende macht ter wille te zijn.

Ik zal hier in openbare vergadering niet opnieuw deze drie ontwerpen van decreet in detail analyseren. Ik wil deze gelegenheid wel aangrijpen om nogmaals te wijzen op enkele fundamentele bezwaren van twee van deze ontwerpdecreten.

De algemene idee die aan de grondslag ligt van twee van deze **ontwerpdecreten** zou zijn dat het **uitzonderingsprincipe** inmiddels vaste regel is geworden bij de beoordeling van bouwvergunningsaanvragen. Dit geldt zowel voor het minidecreet als voor de opvulregel. Deze laatste werd oorspronkelijk beschouwd als een overgangsmaatregel die werd ingevoerd omwille van het sociale as-

Vautmans

pect bij de inwerkingtreding van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen.

Twintig jaar na de inwerkingtreding van de opvulregel kon men vaststellen dat de toepassing ervan vrij algemeen is en de interpretatie van de tekst een vaststaande regel is geworden.

Wat het ontwerpdecreet houdende aanvulling met een artikel 88 van de wet van 29 maart 1962 betreft, heeft men inderdaad kunnen vaststellen dat de reglementering momenteel een onvolkomenheid bevat inzake de zone-vreemde inrichtingen omdat het minidecreet slechts afwijkingen regelde van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen wat de bouwvergunning betreft en geen betrekking had op de vergunningen vereist krachtens de milieureglementering.

De herziening van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 lost niet alle problemen op voor de zonevreemde gebouwen. Immers, zeer vele kleine bedrijven zitten geprangd in een te eng en onaangepast ruimtelijk kader van de stadskernen. Vaak worden deze kleine ondernemingen om dwingende milieutechnische en andere redenen, zoals groei van het bedrijf, tot het kiezen van een andere locatie gedwongen.

Een ander knelpunt is de gedwongen herlocatie, het vinden van een geschikte uitwijkmogelijkheid. Wij stellen immers vast dat er in de industriële zone onvoldoende bouwrijpe percelen beschikbaar zijn voor de vestiging van KMO's. Mijnheer de minister, u hebt zelf, tijdens een viering in Alken, er op gewezen dat er in Limburg onvoldoende industrieterreinen en KMO-zones ter beschikking zijn.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Ik moet wel even iets verduidelijken om misverstanden te voorkomen. Ik heb deze woorden niet uitgesproken. Het is uw partijgenoot Piet Schiepers die daar namens de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappij de inventaris

heeft opgemaakt van de nog beschikbare industrieterreinen. Dat zijn er meer dan 500. Ik heb in Alken geen enkele uitspraak gedaan omtrent de behoefte aan industrieterreinen.

De heer V. Vautmans : Dat is in de pers toch niet zo overgekomen, mijnheer de minister.

De huidige gewestplannen voldoen niet meer aan de behoeften en noden die zijn ontstaan sedert het opmaken ervan. Zij dateren immers van in de jaren zeventig en werden opgemaakt voor een behoeftendeckung van tien jaar. Daarbij werden, eveneens voor tien jaar, reservegebieden ingetekend. Deze twintig jaar zijn inmiddels verstreken.

Vele mensen verkeerden in de waan dat de gewestplannen om de tien jaar zouden worden herzien, wat door de politieke kaste, van welke kleur dan ook, zeker in de hand werd gewerkt.

Het is nu duidelijk dat er bijna geen KMO-zones meer ter beschikking zijn. Bovendien is er een moratorium op de BPA's zodat het onmogelijk is nog nieuwe KMO-zones te creëren, waardoor vele kleine KMO's in problemen geraken.

De herziening van de gewestplannen is dan ook terecht een **beleidsprioriteit** van deze minister, maar daarover heb ik het reeds gehad.

Een ander gegeven is de mythe die wordt gecreëerd rond het **mini-decreet** en de opvulregel. Sommigen willen de indruk verwekken dat het minidecreet er was om grote industriële vervuilers verder te laten exploiteren op hun oorspronkelijke vestigingsplaats. In werkelijkheid heeft deze reglementering vooral betrekking op de kleine ondernemingen die nu worden geconfronteerd met een gebrek aan alternatieve vestigingsplaatsen en die door de voorliggende ontwerpen van decreet grotere rechtsonzekerheid genieten.

Ik wil hierbij klaar en duidelijk zijn : het minidecreet is op zich geen slechte reglementering. Eventuele misbruiken moeten worden aangepakt. Men mag niet kiezen voor gemakkelijke oplossingen en het kind met het badwater weggieten.

Eens te meer camoufleert de overheid haar eigen onmacht om wetten en reglementeringen op een degelijke wijze in de hand te houden en op een correcte wijze toe te passen door lineaire maatregelen te treffen waarvan de burgers het slachtoffer worden en die de toch al zo wankelende rechtszekerheid verder in het gedrang brengen.

De aanvulling van artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 is immers op hetzelfde fenomeen gebaseerd. Over dit artikel, de zogenaamde **opvulregel**, is echter al zoveel verteld dat wij ver zijn afgeweken van de werkelijke toedracht.

De opvulregel werd oorspronkelijk beschouwd als een overgangsmaatregel, ingevoerd omwille van het sociale aspect bij de inwerkingtreding van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen.

De argumentatie van de minister om artikel 87 dermate aan te vullen is echter niet correct wanneer hij stelt dat de toepassing van de opvulregel enerzijds tot lintbebouwing en anderzijds tot de totstandkoming van residentiële woonkernen heeft geleid die dan ook nog gelegen zouden zijn in vrij homogeen landschappelijke gebieden.

De minister is nog meer fout wanneer hij in zijn memorie van toelichting stelt dat de toepassing van de **uitzonderingsregel** één van de grootste ondermijningen betekent van de ruimtelijke kwaliteit in het Vlaamse Gewest en dat deze opvulregel en ik citeer : een regelrechte aanslag vormt op de ons nog resterende open ruimten. Einde citaat.

Stellen dat de opvulregel de oorzaak zou zijn van de totstandkoming van de lintbebouwing is simplistisch en onjuist. Iemand die vertrouwd is met gewestplannen kan zeer duidelijk zien dat de lintbebouwing in feite ingebakken is in het concept van de gewestplannen.

De lintbebouwing gaat in haar oorzaken nog veel verder terug. Wegen zijn om op te rijden, straten om langs te wonen. Dit heeft men in **tegenstel-**

Vautmans

ling tot andere landen in ons land veel te laat ingezien. Lintbebouwing was reeds in grote lijnen een feit toen de wet op de stedenbouw en later de gewestplannen er zijn gekomen.

Nu stellen dat de stedenbouw en de ruimtelijke ordening fundamenteel zouden geschaad zijn met het vullen van de enkele gaten die nog bestaan in de lintbebouwing is totaal verkeerd en getuigt van een gebrek aan visie.

Mijnheer de minister, indien er misbruiken zouden zijn door de interpretatie van deze regel en indien er in bepaalde gebieden geen opvullingen meer kunnen worden toegestaan, volstaat het dat u uw verantwoordelijkheid neemt ten opzichte van de administratie. Hiervoor moet niet decretaal worden ingegrepen. Een herziening van het in het vakjargon genoemde boekje van den Akkermans volstaat hiervoor.

Stellen dat de opvulregel vooral wordt gehanteerd in residentiële woonkernen in homogene landschappelijke gebieden is een bewuste vertekening van de realiteit. Het slachtoffer van deze maatregel zijn niet de grote grondspeculanten maar wel de kleine man die van oudsher nog een perceeltje grond had liggen waarvan hij denkt dat het bouwgrond is, en dat hij nog niet heeft verkocht of bebouwd omdat zijn kinderen nog niet zijn getrouwd. Het zijn deze mensen die het slachtoffer worden van de lineaire maatregel die u voorstelt. De speculanten hebben niet gewacht tot dat u uw ontwerpdecreet voorstelde. Met andere woorden, u wijzigt nu een algemeen aanvaarde interpretatie om de enkelingen die er eventueel nog aanspraak op kunnen maken bij deze uit te sluiten.

Begrijp mij niet verkeerd, een algemene interpretatie is iets totaal anders als misbruiken. Dat u zich verzet tegen eventuele misbruiken is volstrekt verantwoord, maar dat u nu een algemene regel treft waardoor de burgers niet langer aanspraak kunnen maken op deze reglementering, is voor mij onaanvaardbaar. Op deze

wijze creëert u rechtsonzekerheid in plaats van rechtszekerheid. Op deze wijze schuift u de gevolgen van de fouten in de gewestplannen af op de hoofden van de burgers.

Mijnheer de minister, u moet zorgen voor een correcte toepassing van de opvulregel en de eventuele misbruiken uitbannen. Dit is dus heel wat anders dan wat u nu doet : ook hier giet u het kind met het badwater weg.

Ik kan enkel maar besluiten dat in Vlaanderen dringend een globale herziening van de wet op de stedenbouw vereist is. De vele omzendbrieven, richtlijnen en ontwerpen van decreet zijn niet het juiste antwoord. Wij moeten afstappen van het systeem om alles in deeldecreeën te willen oplossen. Het goedkeuren van deze zogenoemde nooddecreeën zal eerder remmend werken op de hoogst noodzakelijke globale herziening van de stedenbouwwet.

De VLD-fractie zal de ontwerpen van decreet met betrekking tot het mini-decreet en de opvulregel niet goedkeuren. Gelet op de bestaande onvolkomenheden in de reglementering voor de zone-vreemde bedrijven zal de VLD wel de voorgestelde aanvulling van artikel 88 goedkeuren.

De voorzitter : De heer Tant heeft het woord.

De heer P. Tant (op de tribune) : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in verband met twee van de voorliggende ontwerpen van decreet wil ik in afspraak met collega Cardoen en een aantal anderen een ietwat dissonante noot laten horen.

Tijdens deze openbare zitting worden in feite drie ontwerpen van decreet voorgelegd die een sterke onderlinge samenhang vertonen.

Hebben wij correct begrepen dat het ontwerp inzake zonevreemde bedrijven het mogelijk moet maken om aan die bedrijven eventueel toch een milieuvergunning af te leveren door de gemachtigde ambtenaar toe te staan een gunstig advies te geven mits zekere voorwaarden in acht worden genomen ?

Het ontwerpdecreet beoogt boven-

dien de afschaffing van het **minidecreet**, van de **uitbreidingsmogelijkheden** van bestaande zone-vreemde bedrijven met een vergunning, tenzij de uitbreiding gebeurt in het kader van milieugerichte overwegingen. Het ontwerp-decreet betreffende de **zonevreemde** bedrijven geeft zodoende sommige bedrijven de mogelijkheid hun activiteiten verder te zetten, terwijl hen op basis van het **voorliggende** ontwerpdecreet elke kans wordt ontnomen om te groeien of te moderniseren, tenzij dit laatste gebeurt op dezelfde plaats van de bestaande gebouwen en zonder dat dit enige volume- of oppervlaktevergroting inhoudt. Een groot aantal van de betrokken zone-vreemde bedrijven zouden dus van een plotse dood worden gespaard, maar men opteert er wel voor ze een zachte dood te laten sterven door ze langzaam te wurgen. **(Applaus bij de VLD)**

Op dit punt deel ik dus niet de mening van collega Van Eetvelt en ik denk dat wij over de grenzen van meerder- en minderheid heen, moeten proberen te vertolken wat wij ervaren en horen.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Ik wil toch misverstanden vermijden. Ik verklaarde in de commissie ook dat dit vanzelfsprekend het instrument uitmaakt waardoor wijzigingen in het gewestplan mogelijk blijven. Ik antwoord nu al op uw overigens terecht vraag wanneer ik zeg dat bedrijven die in het verleden onmogelijk op die plaatsen konden thuishoren, juist door dit decreet worden gelegaliseerd en dus een milieuvergunning kunnen krijgen. Als de omgeving bovendien aanvaardt dat hun activiteiten niet alleen aanwezig zijn, maar ook worden uitgebreid, dan is er hoe dan ook nog de procedure van de gewestplanherziening. In het algemeen decreet op de ruimtelijke ordening werd ook een soepelere, eenvoudigere en snellere procedure aangekondigd via het bijzonder plan van aanleg. Dit zal evenwel niet gebeuren aan de hand van de eerder sluiske besluitvorming van het minidecreet, maar wel op een openbare, openlijke manier.

De voorzitter : De heer Van Eetvelt heeft het woord.

De heer J. Van Eetvelt : Ik wil nog even zeggen dat de vroegere **uitbreidingsmogelijkheden** inzake **zonevreemde** bedrijven tot 100 percent waren beperkt. Dit betekent dat heel wat bedrijven die 100 percent uitbreiding hadden bereikt, voor verdere noodzakelijke uitbouw een beroep moesten doen op het initiatief van de gemeentebesturen om via een bijzonder plan van aanleg de uitbreidingsmogelijkheden boven die limiet te garanderen.

Dit is in het verleden ook al herhaalde malen gebeurd.

In het kader van het structuurplan kan het Structuurplan Vlaanderen waarmee reeds verschillende gemeentebesturen in Vlaanderen zijn gestart, een aanleiding zijn om, binnen vaste afspraken en conform met wat goed is in het kader van de ruimtelijke ordening, voor heel wat bedrijven een uitbreiding te voorzien.

De voorzitter : De heer Tant heeft het woord.

De heer P. Tant : Mevrouw de voorzitter, de antwoorden, hoe goed bedoeld zij ook mogen zijn, geven niet altijd de meest optimale oplossing voor de problemen van concrete bedrijven.

Kan de minister zich inbeelden dat hij straks inderdaad gewestplannen zal plannen naargelang de problemen van concrete bedrijven ? Dit is toch onmogelijk. Wanneer weegt de nood van een bepaald bedrijf voldoende zwaar om het algemene instrumentarium hieraan aan te passen ? Een oplossing via een algemeen plan van aanleg is ook onmogelijk. Ik draag enige bestuursverantwoordelijkheid in een vrij kleine landelijke gemeente waar er veel zonevreemde bedrijven zijn. Wanneer wij in de toekomst systematisch een BPA moeten maken voor iedere kleine uitbreiding van deze bedrijven, rijzen volgende vragen : ten eerste, wat zijn de financiële consequenties en ten tweede, onafgezien de verklaringen van de opeenvolgende ministers van Ruimtelijke Orde-

ning dat zij alles zouden doen om de termijn nodig voor het aanpassen of totstandbrengen van een BPA in te korten, merk ik daar in de realiteit weinig van.

Een bijzonder plan van aanleg is overigens een algemeen beleidsinstrument. Sedert wanneer dienen algemene beleidsinstrumenten om de problemen van individuele bedrijven op te lossen ? Men moet goed weten voor welke weg men kiest. Wanneer het erom gaat een zone-vreemd bedrijf in stand te houden, kan veel beter met de nodige kritische zin en ernstige afwegingen worden nagegaan of de vestiging van dit bedrijf te verzoenen is met de belangen van de omgeving. Wij kunnen toch niet alle drukkerijen, schrijnwerkerijen, elektriciteitszaken enzovoort, verplichten zich in een ambachtelijke zone te vestigen. De minister geeft deze bedrijven de gelegenheid verder te werken, maar hij zal het met mij eens zijn dat een bedrijf dat veroordeeld is om stil te staan en dat zich niet meer kan moderniseren, stilaan doodgaat. Dit is een economische realiteit. Ook al zorgt de minister ervoor dat deze drukkerijen en schrijnwerkerijen die tot de ziel van een dorp behoren en die er voor enige beweging en leven zorgen, kunnen overleven, tegelijkertijd zorgt hij voor een therapeutisch dood van deze bedrijven.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer Tant, u maakt van deze regeling een karikatuur. Indien u zich inderdaad baseert op de bestaande regeling ben ik het met u eens. Van in het begin heb ik in de commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting gezegd dat er hieraan een soepeler regelgeving voor de bijzondere plannen van aanleg moest worden verbonden.

U maakt ook een karikatuur van de regeling wanneer u zegt dat een gemeente niet voor ieder afzonderlijk probleem een BPA kan maken, een bijzonder plan van aanleg regelt bijzondere problemen. Er is ook een algemeen plan van aanleg waarmee

u de algemene context binnen uw gemeente kunt regelen. Voor een aantal zone-vreemde bedrijven die een vergunning hebben bekomen om hun activiteit op het grondgebied van een gemeente uit te oefenen, kan een globale ruimtelijke regeling voor een mogelijke uitbreiding worden voorzien via een algemeen plan van aanleg of een bijzonder plan van aanleg, niet à la carte. Wij pleiten dus voor een regeling met visie gemeente per gemeente, met een grote verantwoordelijkheid voor de gemeentebesturen. Ik hoop dat u het hiermee eens bent.

De voorzitter : De heer Tant heeft het woord.

De heer P. Tant : Mijnheer de minister, ik kom daar straks nog toe. U heeft gelijk als u stelt dat de gemeenten uit de voeten kunnen met APA's en BPA's. Maar waarom, en hier treed ik een beetje in de filosofie van de VLD, ondertussen de rechtsonzekerheid installeren in afwachting dat er een betere regeling komt ?

Ik zal aan de hand van enkele voorbeelden bewijzen dat wat ik zeg juist is en ik hoop dat we zonder vooringegenomenheid tot een gesprek kunnen komen. Mijn zorg is alleen in principe constructief mee te werken. Maar het is eveneens mijn rol om er op toe te zien dat de zorgen die ik waarneem ook kunnen worden gehoord. Zoals de zaken er nu voor staan, zal ik heel wat moeite hebben om het decreet goed te keuren. Ik meen dat ik niet alleen zal zijn.

Ik zal de probleemstelling een beetje concretiseren met enkele voorbeelden. In mijn gemeente is een **gasdistributiebedrijf** sinds zowat 25 jaar gevestigd op gronden aan een landbouwbedrijf, dus gelegen volop in de landbouwzone, wat eigenlijk de veiligste mogelijke ligging is. Dit bedrijf zou zich in feite moeten vestigen op de industriezone, met alle gevolgen **vandien** als er wat gebeurt, want dan ontstaat er ongetwijfeld een **domino-effect**.

Wanneer ik het goed begrijp, zal dit bedrijf op basis van het **ontwerpdecreet** betreffende de zonevreemde

Tant

bedrijven in aanmerking komen om zijn lopende uitbatingsvergunning te vervangen door een nieuwe milieuvergunning.

In geen geval echter zal dit bedrijf, ingevolge de toepassing van het onderhavige ontwerpdecreet, nog de toestemming kunnen krijgen om enige bijkomende opslagtank te plaatsen. Alleen bestaande tanks kunnen, zonder enige volumetoename, door nieuwe worden vervangen. Is dit de bedoeling van het ontwerp ?

Een analoge redenering kan worden gemaakt voor landbouwbedrijven die, vaak sinds mensenheugenis, gevestigd zijn in een woonzone of in een woonuitbreidingsgebied. Ook aan hen wordt de mogelijkheid geboden van een therapeutische dood.

Is het de bedoeling van de minister aldus langzaam te komen tot zuivere zones door wie er weliswaar reeds vroeger was, maar nadien moest vaststellen dat het gewestplan anders had beslist over de bestemming van zijn gronden, zachtjes te wurgen.

Minister T. Kelchtermans : De bedrijven mogen blijven of uitbreiden wanneer de gemeente daartoe de nodige maatregelen neemt en als de omgeving dat toelaat.

De heer P. Tant : Ze mogen blijven tot ze stilletjes ter ziele gaan.

Mijnheer de minister, ik stel vast dat ook in deze tekst in geen enkele overgangsbepaling is voorzien en dat nadrukkelijk de mogelijkheid is uitgesloten om enige schadevergoeding te eisen conform artikel 37 van de wet van 1962.

Dit betekent dat hangende bouwaanvragen, aangevraagd op basis van de thans vigerende wetgeving, met name op basis van het minidecreet, eenvoudigweg zullen worden teruggestuurd. Acht de minister het opportuun wetten tot stand te brengen met een terugwerkende kracht ? Het is zinvol is om alvast op dit concrete punt even na te denken over eventuele overgangsmaatregelen.

Is de minister er zich van bewust dat

hij op die wijze in concrete gevallen schreeuwende onrechtvaardigheden dreigt te begaan ?

Wat moet bijvoorbeeld een jong gezin nog beginnen met de recent gekochte landelijke woning die zij in de loop van de komende jaren dachten te verbouwen en enigszins uit te breiden, rekening houdend met de evolutie van hun gezinsgrootte ? Worden zij eigenlijk door dit decreet gewoonweg niet bedrogen ? In elk geval lijkt de prijs die zij moesten betalen nu plots veel te hoog terwijl ook de betaalde registratierechten in verhouding te hoog waren.

Is het dan niet meer normaal dat wie beleidsmaatregelen neemt zich ook verantwoordelijk voelt voor de gevolgen ? Graag had ik ook hieromtrent een antwoord gekregen.

Wanneer wij de commissieverslagen erop nalezen, dan vernemen wij dat de afschaffing van het mini-decreet ingegeven was door de misbruiken en overdrijvingen die het mogelijk maakt. Ik betwist dit niet en het behoort inderdaad tot de verantwoordelijkheid van de minister hieraan paal en perk te stellen. Wij zijn er evenwel niet van overtuigd dat de blote afschaffing ervan de meest opportune en de meest rechtvaardige oplossing is. Overigens verwijst de minister zelf voor de oplossing van een deel van de daardoor geschapen problemen naar de alles belovende structuurplanning. Was het dan nodig om ondertussen de rechtsonzekerheid te creëren die uit deze afschaffing voortvloeit ? Wie garandeert overigens dat alle beloften van de structuurplanning worden ingelost ? Is het nodig ondertussen de bevolking tegen ons in het harnas te jaren ?

Mevrouw de voorzitter, graag wil ik nog enkele bedenkingen maken bij de afschaffing van de de opvulregel. Het is de bedoeling om met dit ontwerp van decreet een einde te maken aan de misbruiken van de opvulregel en voornamelijk ook paal en perk te stellen aan de lintbebouwing. Dat de nette toepassing van de opvulregel tot lintbebouwing leidt kan slechts juist zijn en ernstige afmetingen aan-

nemen in het geval waarbij een huizenblok langs een bestaande openbare weg reeds een dermate verspreiding van woningen aan dezelfde kant van de weg vertoont zodat nu reeds van lintbebouwing sprake kan zijn, namelijk met zich herhalende intervallen van tussenliggende ruimten van maximum 70 meter. In die gevallen kan echter niet echt van misbruiken sprake zijn. Het gaat over de toepassing van een door de wet gecreëerd recht.

Echte misbruiken doen zich wel voor wanneer de normen en voorwaarden, vervat in het koninklijk besluit van 28 december 1972, niet worden geëerbiedigd in concrete vergunningen. Het betreft hier dan een eventuele deontologische fout van een gemachtigde ambtenaar, een gemeentebestuur of wie dan ook. De vraag is echter of men deontologische fouten moet en kan bestrijden door het wettelijke en/of reglementaire kader te wijzigen. Het is de taak van de minister om bij vaststelling van dergelijke fouten op te treden tegenover de betrokkene, tenzij de fout in feite door de minister zou zijn begaan of door hem zou zijn geïnduceerd.

Een misbruik van de uitzondering, voorzien in het koninklijk besluit van 28 december 1972, lijkt mij ook wanneer men — nochtans in de lijn van een recent arrest van de Raad van State — de opvulregel ook laat gelden tussen gevels van woningen, waarvan er minstens een behoort tot een landbouwbedrijf. De ratio legis van de uitzondering, voorzien in artikel 23 van het koninklijk besluit van 28 december 1972, was woningbouw mogelijk te maken op stukken landbouwgrond die tussen woningen waren geprangd. Deze landbouwgronden zijn precies daardoor gehypothekeerd in hun rendabele landbouwwuitbating.

Deze laatste overweging kan niet worden gemaakt voor percelen die grenzen aan landbouwbedrijven, vermits zij er ofwel een geheel mee vormen ofwel van daaruit toegankelijk zijn. Ook deze misbruiken kunnen zonder meer worden bestreden door meer nadrukkelijk te stellen, eventueel via een wijziging van artikel 23

Tant

van het koninklijk besluit van 28 december 1972, dat de huizen waarvan sprake een louter residentieel karakter moeten hebben.

Weliswaar konden wij in de realiteit nogal eens meemaken dat de woningen die deel uitmaakten van een landbouwwuitbating eerst een louter residentieel karakter kregen en dat men zich nadien beriep op de opvulregel om aanpalende stukken landbouwgrond om te toveren in bouwgrond. Ook dit misbruik kan perfect worden voorkomen — vermits dergelijke bestemmingswijzigingen niet regelmatig kunnen zijn — tenzij zij als dusdanig werden toegestaan op basis van artikel 44, paragraaf 1, 7de punt van de wet van 29 maart 1962.

Het strikt toepassen van de vergunningsplicht inzake de bestemmingswijziging van bestaande gebouwen zou trouwens van aard zijn om een andere kwaal te voorkomen of minstens in te dijken. Wij bedoelen dan de meer en meer voorkomende praktijk waarbij landbouwwitbatingen worden gekocht door niet-landbouwers — vaak tegen prijzen die de financiële draagkracht van de betrokken landbouwers overstijgen — om ze nadien om te bouwen tot een residentiele woning, een restaurant of wat dan ook.

Het gevolg is trouwens dat de betrokken landbouwers noodgedwongen moeten uitzien naar een nieuwe vestigingsplaats waarbij zij vaak terechtkomen in de schaarse open ruimten waarin hun gronden gelegen zijn.

Mevrouw M. Vogels : Dat is precies een gevolg van het minidecreet. Het was op basis van het minidecreet dat men een boerderij kon omvormen tot een café.

De heer P. Tant : Akkoord, Trouwens, dit was reeds voorzien in het oude artikel 44. Het minidecreet heeft dit enkel verder uitgewerkt. U moet echter consequent zijn, mevrouw Vogels. U schaft het minidecreet nu af. Dit betekent dat in een klap de reglementering in verband met een eenvoudige bestemmingswijziging verdwijnt. Bent u zich daarvan

bewust ? Dit betekent dat u geen enkele moeite heeft met het feit dat bestaande landbouwexploitaties in feite een residentiele bestemming krijgen, zonder enige vergunning. De landbouwer die moet vertrekken, kan niet veel anders dan een andere vestigingsplaats zoeken want hij alleen kan eventueel toch nog bouwen in een landbouwzone.

Dit effect wordt door niemand gewenst. Men moet daar kritisch over durven nadenken.

Tijdens zijn toelichting in de commissie heeft de minister gezegd dat de niet gewenste effecten van de blote afschaffing van de opvulregel zouden worden ondervangen door, in het kader van het bredere planologische referentiekader van de gemeentelijke structuurplanning te voorzien in gebieden waar niet lineaire opvulling opnieuw zou worden mogelijk gemaakt.

Had men dan niet beter het wettelijk kader ongewijzigd gelaten en met de nodige spoed werk gemaakt van de eigenlijke structuurplanning ?

Men moet niet veel verbeeldingskracht hebben om nu reeds te voorspellen dat het voor de gemeenten een bijzonder hachelijke onderneming wordt om objectieve criteria te vinden om op sommige gronden de opvulregel wél en op andere niet toe te passen.

Ik ga met u akkoord, mijnheer de minister, dat gemeenten hun verantwoordelijkheid moeten opnemen. Men mag echter niet blind zijn voor het feit dat gemeentebesturen dichter bij de mensen staan. De goede of minder goede relatie met de plaatselijke bewindvoerders zal wellicht een rol blijven spelen. Niemand wenst dit neveneffect, ik zeker niet maar dit is een bijna onvermijdelijke uitloper.

Last but not least wil ik wijzen op de enorme rechtsonzekerheid en de regelrechte onrechtvaardigheden die de afschaffing van de opvulregel met zich meebrengen.

In een aantal gevallen zoals bij erf-rechterlijke verdelingen, schenkingen en verkopen, werd ervan uitge-

gaan dat sommige percelen, krachtens de opvulregel, konden aanzien worden als bebouwbare percelen, zodat er een navenante waardebeoordeling gebeurde. Op basis hiervan werden de successie- of registratierechten bepaald en betaald. De afschaffing van de toepassing van de opvulregel dreigt enerzijds post factum het evenwicht van erfrechterlijk ke verdelingen in gedrang te brengen en anderzijds aanleiding te geven tot gerechtelijke procedures om de koopovereenkomsten wegens abnormale prijs te vernietigen omdat de afwijking groter is dan zeven twaalfden. Ik ben niet zeker of een overheidsmaatregel aanleiding kan zijn om een koopovereenkomst te niet te doen. Notarissen beweren dat dit risico niet denkbeeldig is. Het staat alleszins buiten kijf dat de rechtsonzekerheid in de hand wordt gewerkt.

De voorzitter : De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol : Mevrouw de voorzitter, ik ben van mening dat het nuttig is naar de artikelen terug te grijpen. Artikel 23 is een uitzonderingsmaatregel. Ik citeer : Bij uitzondering kunnen verkavelingen en bouwwerken worden toegestaan. Einde citaat.

De inhoud van de twee decreten van het mini-decreet veranderen de bestemmingswijziging die voorzien is in artikel 4 paragraaf 1 punt 7 niet.

Collega Tant, uw opmerking over het wijzigen van de bestemming is totaal naast de kwestie.

De heer P. Tant : Mijnheer De Mol, het is niet slecht, nadat u in de commissie hebt gezeten, ten minste de indruk te geven dat u het allemaal zeer goed kent. Sta mij toe een zeer kort antwoord te geven op uw twee opmerkingen.

Ten eerste, de opvulregel is geen recht. Ik zal zeer concreet blijven. Iemand is eigenaar van een perceel grond waarop de opvulregel kan worden toegepast en hij wenst dit te verkopen. Hij vraagt een stedenbouwkundig attest. De rechtsgeldigheid van een stedenbouwkundig attest, ten-

Tant

minste als het hem wordt toegestaan, is één jaar. Wanneer hij op basis van dit stedenbouwkundig attest de grond als bouwgrond verkoopt en daar na-dien iemand wenst op te bouwen, maar inmiddels wordt de opvulregel afgeschaft, waar staan we dan ? Zeggen we dan dat het geen recht is ? Dit was een recht op het ogenblik dat de akte werd verleden. Er zijn dus echt wel redenen om te twifelen aan de rechtsgeldigheid, de rechtszekerheid van heel deze zaak. U moet mij dat niet kwalijk nemen. Ik laat even mijn verbeelding werken. Ik denk dat dit ook zo hoort te gebeuren.

De heer J. De Seranno : Er kan in-tussen een verkavelingsvergunning verleend zijn. Die verkaveling blijft wel rechtsgeldig.

De heer P. Tant : Akkoord, maar wanneer er geen verkavelingsvergunning werd gevraagd, en dit wordt goedgekeurd, en het jaar van de rechtsgeldigheid is verstreken, dan heeft die grond zijn statuut verloren. De betrokken koper heeft volkomen te goeder trouw gehandeld.

De heer J. De Mol : Maar nu toch ook.

De heer P. Tant : De situatie is niet dezelfde. Als u de opvulregel on-vertrekt laat bestaan, en wanneer bij-voorbeeld het stedenbouwkundig at-est meer dan een jaar is afgeleverd, is het niet zeker dat de betrokkene op deze grond mag bouwen. Geef toe dat de waarschijnlijkheid bijzonder groot is. Daartegenover staat, na de afschaffing van de opvulregel, dat de zekerheid bestaat dat er niet meer mag worden opgebouwd. Geef toe dat dit een verschil is. Ik denk dat u daar niet omheen kunt.

De voorzitter : Collega De Mol, u staat op de lijst van de sprekers. Ik stel voor dat u uw antwoorden aan collega Tant in uw uiteenzetting ver-werkt.

De heer P. Tant : Mijnheer De Mol, ik heb mij van alle commentaar ont-houden toen u uw verslag bracht. Ik dacht dat dit niet paste. Sta mij toe mijn uiteenzetting te beëindigen.

Misschien zal ik verplicht zijn om tij-dens uw toespraak ook het woord te vragen.

Mijnheer de minister, het lijkt mij toch een beetje cynisch en totaal on-aanvaardbaar in fine van artikel 2 van het ontwerp te bepalen dat een en ander geen aanleiding kan geven tot schadevergoeding als bedoeld in arti-kel 37, waaruit ik afleid dat zelfs de grond zal ontbreken om teveel be-taalde successie- of registratierechten terug te vorderen. Ik weet wel dat een beroep op artikel 1382 en de ver-wijzing naar het artikel 544 **van** het Burgerlijk Wetboek mogelijk blijft. Maar dit kan toch geen reden zijn om te zeggen dat de mogelijkheid om een procedure in te stellen blijft bestaan. Ik dacht dat de wet er in de eerste plaats was om procedures en geschil-len zoveel mogelijk te voorkomen.

Ik vraag dus om minstens over een aantal overgangsmaatregelen nog eens grondig na te denken. Ik kon het in elk geval niet met mijn geweten in overeenstemming brengen om niet te zeggen wat ik u heb gezegd. Ik heb dat welgemeend gezegd. Ik hoop dat we in de Raad nog proberen om mekaar in de mate van het moge-lijke te vinden, desnoods door nog even na te denken over mogelijke amendering. (**Applaus bij de CVP en de VLD**)

De voorzitter : Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw M. Vogels (op de tribune) : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, wanneer ik het zo hoor, heb ik de indruk dat de ruimte-lijke ordening binnen de CVP-fractie tot verregaande politieke wan-orde-ning dreigt te leiden. Ik vind het evenwel spijtig deze tegenkantingen, die vrij verregaand en zeer groot zijn, niet in de commissie te hebben ge-hoord. Ik vind het vrijblijvend om in het halfrond zeer zwaar te komen uit-halen, zonder de discussie artikel per artikel in de commissie te hebben meegemaakt. In dit geval konden een aantal misverstanden die daarnet door de heer Tant werden naar voren gebracht, worden ontkracht.

De heer P. Tant : Mevrouw Vogels, vanop diverse banken werd reeds de-

ze opmerking gemaakt. Vele colle-ga's en zeker ikzelf, hebben op het ogenblik dat dit onderwerp in de commissie aan de orde was, tegelij-kertijd de gewone en bijzondere wet-ten op de staatsvorming bespro-ken. Ik heb desbetreffende stukken systematisch meegenomen naar Brussel met bedoeling de commissie bij te wonen, maar ik ben er niet in geslaagd.

Zelfs wanneer ik gebreke zou zijn ge-bleven, kom ik tot de vaststelling dat sommige punten toch zeer vele vra-gen oproepen. Is het dan niet mijn plicht daarop nu in te gaan ?

Mevrouw M. Vogels : Mijnheer Tant, ik maak u geen verwijten, maar deze opmerking krijgen wij ook gere-geld en onze fractie is veel minder talrijk dan de uwe.

Dit gezegd zijnde, wil ik allereerst ingaan op de strategische optie. In tegenstelling tot de collega's van de VLD-fractie, en eveneens deel uit-makend van de oppositie, schrijven wij ons ter zake in in de optie van de minister ; of misschien klinkt het niet al te pretentius te zeggen dat de mi-nister zich in onze optie heeft inge-schreven. Immers, bij de aanvang van deze legislatuur legde mijn groep een aantal decreten neer ter wijziging van de wet op de ruimtelijke orde-ning, die wij destijds nooddecreten hebben genoemd. Dit wil niet zeggen dat wij geen vragende partij zijn voor een globale herziening van de wet op de ruimtelijke ordening, integendeel. Strategisch pleiten wij er duidelijk voor om vooraleer die globale wijzi-ging aan te vatten, de geloofwaardig-heid van het wettelijk instrumenta-rium inzake ruimtelijke ordening ge-deeltelijk te herstellen. Inderdaad die geloofwaardigheid is intussen derma-te aangetast dat een nieuwe wetge-ving de kans loopt bij voorbaat te mislukken als wij voorafgaandelijk geze signaal naar de burgers zouden geven om duidelijk te maken dat het ons menens is met de wetgeving op de ruimtelijke ordening.

Het minidecreet heeft ook veel bijge-dragen tot die ongeloofwaardigheid inzake de ruimtelijke ordening.

Zone-vreemde gebouwen waren bij

Vogels

de uittekening van de gewestplannen een tijdelijke uitzondering. Het minidecreet heeft ze de facto bevestigd en ze nog verder laten uitbreiden.

De opvulregel was, samen met het minidecreet trouwens, één van de elementen om steeds meer nieuwe vormen van lintbebouwing te laten ontstaan. Ik verwijs ter zake naar de opmerkingen die collega De Seranno reeds meermaals heeft herhaald inzake het ontstaan van de semi-industriële lintbebouwingen langs de expreswegen die in de jaren tachtig werden aangelegd en waarbij door de combinatie van de opvulregel en het minidecreet plots allerlei kleine bedrijfsjes zijn ontstaan, met alle gevolgen vandien voor de verkeersveiligheid op de expreswegen. Enerzijds heeft de opvulregel in Vlaanderen de lintbebouwing op een exponentionele manier laten toenemen; anderzijds — om nog maar een voorbeeld te geven van de ongelofwaardigheid — niet vergunde constructies werden ook, niettegenstaande verbalisatie, zelden afgebroken. **Beroepsprocedures** konden jaren aanslepen. Met andere woorden, de hele wet op de ruimtelijke ordening was totaal ongelofwaardig geworden. Er moest dus een duidelijk teken komen aan de bevolking dat de tijd van de chaos voorbij was en men eindelijk van plan is om in dit land terug aan ruimtelijke ordening te doen, toch zeker in afwachting van 2002, jaar waarin het allemaal zoveel beter zal worden.

Mijnheer de minister, u was aanvankelijk gewonnen voor een globale hervorming. Later heeft u ook een aantal aparte zandzakdecreten ingediend om de dijkbreuken binnen de bestaande wetgeving te dichten.

De heer Vautmans diende een motie van aanbeveling in, die door de Raad werd goedgekeurd. Voor sommige collega's ging het misschien om een ondoordachte handeling, maar uit wat ik vandaag hoorde leid ik af dat anderen deze motie niet helemaal ondoordacht goedkeurden. Onze fractie heeft zich bij de stemming ervan onthouden omdat wij verkozen trouw te blijven aan de strategie die wij zelf

hadden uitgebouwd, namelijk eerst een aantal dijkbreuken dichten, nadien de geloofwaardigheid in het instrument ruimtelijke ordening herstellen en ten slotte de globale wet herzien. Ons kan dus niets worden verweten.

Wat betreft het onderwerp van de decreten die vandaag ter bespreking zijn, zijn er drie nauw met elkaar verbonden, waardoor zij als één geheel moeten worden besproken.

Inzake de afschaffing van de **opvulregel** kunnen wij enkel betreuren dat zulks niet eerder gebeurde. De ongebreidelde toepassing ervan is immers één van de grote oorzaken van de ruimtelijke wanorde in Vlaanderen.

Nog niet zo lang geleden sprak ik met iemand die in Brasschaat **helicopterpiloot** van het leger opleidt. Deze persoon vertelde mij dat wanneer hij zijn mannen voor de eerste keer de lucht instuurt hij hen vraagt vier dingen in het oog te houden: indien ze naar het oosten vliegen en ze bereiken de Schelde moeten ze terugkeren, als ze naar het zuiden gaan en ze zien de E 19 dan moeten ze ook terugkeren, en wanneer ze de noordelijke richting nemen en ze merken op een bepaald ogenblik dat de chaos eindigt en dat de ordening begint, dan moeten ze zeker terugkeren want daar eindigt België en begint Nederland. Deze persoon heeft jammer genoeg gelijk. Destijds voerde ik trouwens discussies dienaangaande met de heer Waltniel die tot dezelfde ontdekking kwam toen hij in een helikopter boven Vlaanderen vloog. Nadien nodigde hij mij trouwens uit op een dergelijke vliegtocht, om de **wan**ordering te aanschouwen. Wij vinden het dus goed dat de opvulregel uiteindelijk werd afgeschaft.

Het verheugt mij tevens dat de minister ondubbelzinnig bleef pleiten voor de afschaffing ervan tout court en dat er niet werd ingegaan op eventuele vragen naar uitzonderingen, zoals wachtgevels en opvulregels in woonkernen. Ik onderken weliswaar de problemen ter zake, maar ik ben het ermee eens dat, gezien de filosofie van deze decreten, namelijk orde op zaken stellen en duidelijkheid schep-

pen, het beter is de opvulregel volledig af te schaffen en voor de specifieke gevallen oplossingen te zoeken in het kader van het volledig voorstel. Dit decreet zal onze fractie dan ook goedkeuren.

Meer genuanceerd is onze houding ten aanzien van de twee overige complementaire decreten die enerzijds het mini-decreet afschaffen en anderzijds een regeling inhouden voor de zonevreemde gebouwen.

Een van de nooddecreten waarover ik het daarnet reeds had en die door ons werden ingediend, werd trouwens bij één van de ontwerp van de regering gevoegd.

Ik zal even ingaan op het doel van ons nooddecreet omdat wij de **ont**werpdecreten van de regering vanuit dezelfde filosofie hebben benaderd. Onze bedoeling was de rechtszekerheid en de geloofwaardigheid inzake ruimtelijke ordening te herstellen en de hiërarchie van de planning opnieuw op punt te stellen. Inderdaad, tot nu toe werkten wij zonder Structuurplan Vlaanderen en bijna geen enkele gemeente beschikte over algemene plannen van aanleg. Het gevolg hiervan was dat de gewestplannen te gespecialiseerd en te gedetailleerd werden. De **BPA's** van hun kant groeiden als het ware uit tot een soort de facto instrument voor de herziening van de gewestplannen. Dit had uiteindelijk niets meer te maken met ruimtelijke ordening. Het ging eerder om een soort bureaucratische procedure. Planning noch visie op ruimte kwamen nog aan bod, met als resultaat dat het begrip desnoods afwijken werd vervangen door de term afwijken, hetgeen uitliep tot het technocratisch behandelen van afwijkingen op de gewestplannen. Onze bedoeling was de hiërarchie van de plannen te herstellen en de notie desnoods afwijken volledig te schrappen uit de wetgeving en te vervangen door het begrip aanvullen dat veel nauwer aansluit bij het concept zelf van het gewestplan.

Wat wilde het gewestplan voor een bepaald territorium bekomen? Kan een aanvulling in een of andere richting worden overwogen, in functie

SP-Kamerlid Johan De Mol (links naast fractiegenoot Frank Vandenbroucke) trad op als verslaggever bij de bespreking van de decreten die ertoe strekken de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw te wijzigen

van die filosofie ? Het begrip aanvullen was voor ons dus zowat de hefboom om van ruimtelijke ordening terug een beleidsinstrument te maken, in plaats van de huidige bureaucratische spijttechnologie. Het minidecreet was inderdaad stilaan hiertoe verworden en maakte de uitzondering tot een recht.

Bij het horen van collega Tant kan ik mij volledig scharen achter de minister waar hij spreekt van concrete gevallen op concrete domeinen in concrete gemeenten. De gemeenten dragen een globale verantwoordelijkheid, zowel inzake bepaalde individuele bedrijven als inzake de gehele ruimtelijke ordening op hun niveau. Het is dan ook veel zindelijker, zeker ook voor de gemeentebesturen, beroep te doen op APA's met een globale visie waarin bepaalde individuele gevallen kunnen worden opgelost, dan de verantwoordelijkheid eigenlijk een stuk door te schuiven naar de regionale overheid. Op basis van het minidecreet moet die immers de facto uitzonderingen toestaan. Ik

denk dat die verantwoordelijkheid gemeenschappelijk moet worden gedragen, in een wederzijdse band tussen gemeentebestuur en bedrijfsleven, zowel KMO als industrie.

In de voorstelling van de heer Tant wordt de indruk gewekt dat vooral de KMO's, dus de kleine bedrijven, het slachtoffer van de nieuwe regeling zullen worden. Ik wijs erop dat heel wat KMO's in het verleden hun verantwoordelijkheid totaal niet hebben opgenomen waar het ruimtelijke ordening betreft. Ik hoef maar naar mijn eigen omgeving te bekijken, de stad Antwerpen. Destijds werden daar hele wijken platgelegd, omdat het toen in was KMO's als verzekeringen en dienstverlenende bedrijven zich in het centrum van de stad te laten vestigen. Dit is een voorbeeld van verschrikkelijk slechte ruimtelijke ordening, want daardoor is heel de stad dichtgeslibd door het verkeer. Dertig jaar later zijn die KMO's en bedrijven afgeschreven en vestigen de beheerders zich nu buiten de stad. Dat leidt tot enorme nieuwe

leegstand in de stad en nieuw ruimtebeslag buiten de stad. De stad breidt uit, denk maar aan het winkelcentrum te Wijnegem. De globale verantwoordelijkheid berust bij het gemeentebestuur in het kader van een APA moeten zij een ruimtelijke ordening uitdenken in het belang van iedereen, dus zowel van het bedrijfsleven als van de inwoners.

De voorzitter : De heer Tant heeft het woord.

De heer P. Tant : Mevrouw Vogels, ik volg u hierin. Dat kan merkwaardig lijken, want u dacht dat ik een andere filosofie aanhing. Ik volg u daarin echter volkomen.

Ik heb echter een specifieke invalshoek : is het nuttig ondertussen de leefbaarheidsvooruitzichten voor een deel van deze bedrijven eigenlijk tot nul te herleiden ? U haalde het voorbeeld van Antwerpen aan. Ik haal u het voorbeeld van de stad Ronse aan. Ronse is gegroeid via woonkernen die zich hebben gevormd rond vrij recent ontstane bedrijven. Een goed deel van die bedrijven ligt daardoor eigenlijk in het stadscentrum. Het is een goede zaak dat men hen op korte termijn de kans op voortbestaan wil waarborgen. Het is eveneens een goede zaak op lange termijn te zoeken naar oplossingen, waarbij alle belangen tegelijkertijd en zoveel mogelijk worden afgewogen en met elkaar in overeenstemming gebracht. Waarom moet men echter in Gods naam ondertussen de investeringszin van ook deze bedrijven in het gedrang brengen, vermits zij geen enkele mogelijkheid meer zullen hebben om nog enigszins te moderniseren ? Ik geef als eenvoudig voorbeeld dat van een tuinbouwbedrijf, gevestigd in het woonuitbreidingsgebied of de woonzone. De tuinbouwer heeft daarin heel wat akkers en wil een loods bouwen. Wanneer het **mini-decreet** wordt afgeschaft, kan het niet anders dan dat de vergunning wordt geweigerd. Is dat wenselijk ?

De voorzitter : Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw M. Vogels : Ik denk dat dit perfect verdedigbaar is. Wij schaffen

Vogels

het minidecreet af, maar u mag niet vergeten dat alle bestaande **zonevreemde** gebouwen en bedrijven geen enkele rechtszekerheid hadden voor de toekomst. De wet op de ruimtelijke ordening hield in dat zij op korte termijn moesten verdwijnen. Tot nog toe hebben wij die termijn steeds verlengd. Daarna hebben wij het minidecreet ingevoerd. Ten gronde hadden die bedrijven echter nog steeds geen zekerheid dat ze daar zouden mogen blijven. Dat is trouwens een van onze kritieken op deze regeling. Deze regeling stabiliseert en bevriest immers de facto de bestaande toestand. De wanorde blijft bestaan. Nu willen we echter even een rustpauze inlassen. Wij vinden dit een enorme stap vooruit. We gaan het structuurplan afmaken en op basis daarvan gaan we de gemeenten de mogelijkheid geven zelf te zorgen voor hun ruimtelijke ordening binnen de bestaande mogelijkheden. Als u het voorbeeld van het individuele bedrijf dat u aanhaalde isoleert, is het misschien onrechtvaardig. Als er zich echter zes dergelijke bedrijven in een gemeente bevinden, leidt dit tot een totale ruimtelijke wanorde en worden alle agrarische gebieden bedreigd. Op een bepaald moment moet men een keuze maken. Ik vind het dus perfect verdedigbaar om nu een rustpauze in te lassen, met alle uitzonderingen zoals opvolgeregels en volume-uitbreidingen. Het aantal bedrijven dat daardoor wordt getroffen, zal minuscuul klein zijn.

De heer P. Tant : Het probleem is dan dat het onmogelijk is om het economisch en maatschappelijk leven even stop te zetten.

Mevrouw M. Vogels : Het zal ook niet worden gestopt.

Het decreet in verband met de regeling van de zonevreemde gebouwen vormt naar onze mening een stap achteruit. De oorspronkelijke **gewestplannen** bepalen dat **zonevreemde** gebouwen voorlopig worden toegelaten, maar op termijn moeten verdwijnen. Die termijn werd verlengd en nu bevriest men de situatie. Alle zonevreemde gebouwen, inclusief de uitbreidingen op basis van het mi-

nidecreet, worden dus eigenlijk regulariseerd. Voor ons is dit een zeer verregaande toegeving aan de ruimtelijke wanorde die in het verleden werd gecreëerd. Gelukkig wordt de uitbreiding op dit moment beperkt tot een volume- en oppervlakte-uitbreiding die noodzakelijk is om aan de milieuvergunningreglementering te voldoen. Daar bovenop heeft de minister voorzien dat de vergunning zelfs kan worden geweigerd als de goede ruimtelijke ordening wordt gerespecteerd. Collega's, wij hebben daarom een amendement ingediend dat door de minister en de commissie werd aanvaard. Vanuit onze filosofie illustreert het de breuklijn met wat vroeger was. In het oorspronkelijke decreet was er sprake van het begrip goede ruimtelijke ordening. Dit begrip komt voort uit het minidecreet. Door de toepassing van het minidecreet was het eigenlijk ontdaan van alle zin. Het heeft weinig zin om dit begrip in een nieuw decreet te behouden, omdat het geen signaal inhoudt dat er verandering moet komen. Die verandering moet inhouden dat men vanuit de ambtenarij niet op een technocratische manier een aantal zaken gaat toestaan of afwijzen, maar dat men vanuit de concrete ruimtelijke situatie ter plaatse een gemotiveerd oordeel vormt. Daarom hebben wij getracht het begrip goede ruimtelijke ordening iets te specificeren. Het begrip goede ruimtelijke ordening betekent ondermeer dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezigheid of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort. Ik heb in de commissie een voorbeeld aangehaald dat duidelijk illustreert wat hiermee wordt bedoelt. Een serre staat binnen het landbouwgebied en heeft in het kader van het minidecreet een functie-wijziging bekomen. Het is nu een van de vele plantencentra die we in cirkels rond de grote stedelijke kernen vinden. Ze maken veel reclame, zijn op zondag open en verkopen planten.

De drukte die dat met zich brengt kan enorm hinderlijk zijn voor de

omwonenden. Het is dan ook denkbaar dat de minister van Leefmilieu in het kader van het minidecreet bepaalt dat de vergunning maar kan worden verlengd als het bedrijf bereid is een parking aan te leggen zowel voor de vrachtwagens als voor het privé-vervoer. Uitgaande van de invulling die wij gegeven hebben aan de draagkracht van de ruimtelijke ordening moet dus kunnen worden nagegaan of in dit geval een parking en de bijhorende verkeersstromen de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet overbelast.

Ik geef nog een ander voorbeeld. Als een slachthuis een vergunning om uitbreiding vraagt, zou het kunnen dat de minister bepaalt dat dit maar kan als er nieuwe luchtfilters worden geplaatst, maar de ambtenaar van ruimtelijke ordening kan bovendien nog altijd oordelen dat die uitbreiding niet kan omdat ze te veel reukhinder zou geven in een gebied dat eigenlijk de bestemming van **woonzone** heeft gekregen.

Wij hebben het begrip goede ruimtelijke ordening meer inhoud willen geven en de gemachtigde ambtenaar de mogelijkheid willen geven om af te stappen van een puur bureaucratische en technische benadering zodat meer de nadruk kan worden gelegd op de beleidsvisie.

Omdat dit decreet de wanorde nog te veel regulariseert, hadden wij nog een ander amendement ingediend. Het vierde uitvoeringsbesluit van het mini-decreet indachtig, wilden wij in tegenstelling tot vroeger de minister laten bepalen in welke gebieden **zonevreemde** bedrijven wel kunnen in plaats van zoals nu de uitzonderingen op te sommen. Ons amendement werd verworpen, maar de minister heeft ons wel beloofd de **uitvoeringsbesluiten** ter zake zeer snel te zullen uitvoeren. Wij hopen dat hij zijn belofte nakomt en zullen de zaak in elk geval volgen.

Al bij al zijn wij blij met de strategie die gevolgd wordt. Deze decreten tonen althans voor een stuk aan dat er een trendbreuk is, zoals de minister in zijn beleidsnota heeft aangekondigd en die hier met een ruime **meer-**

Vogels

derheid is goedgekeurd. Deze decreten tonen ook tegenover de publieke opinie voor een stuk aan dat wij de wetgeving op de ruimtelijke ordening au sérieux nemen en dat wij in Vlaanderen in afwachting van het Structuurplan Vlaanderen en een algemene wetswijziging, de ruimtelijke wanorde ongedaan willen maken. Tegen **degenen** die beweren dat **gemeente**mandatarissen de zorgen van de burger beter kennen, zou ik willen zeggen dat ruimtelijke ordening ook de zorg is van de burger die geen woning, geen bedrijf, geen KMO heeft. Ook die burger heeft recht op een kalm plekje, ook in de stadskern. **(Applaus bij AGALEV en de SP)**

De voorzitter : De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol (op de tribune) : Mevrouw de voorzitter, ik begin met de aandacht te vestigen op een kleine tekstcorrectie.

Bij de opmaak van het verslag stelde ik vast dat er in de tekst van de Raad van State voor het ontwerp van decreet stuk 266 een tikfout was geslopen. In artikel 2 van het ontwerp van decreet, artikel 88 stond : Artikel 45 van deze wet, vervangen bij de wet van 22 december 1977... in plaats van : artikel 45 van deze wet, vervangen bij de wet van 22 december 1970.. Ik heb deze correctie onmiddellijk **in** het verslag opgenomen en de verbetering aangebracht in het goedgekeurde ontwerp. Ik veronderstel dat hiertegen geen bezwaar is.

Mijnheer de minister, bij de bespreking van deze decreten kunnen wij ons eerst en vooral afvragen waarom ze niet veel vroeger werden ingediend. Wij hebben hier al een aantal negatieve tonen **gehoord ten** opzichte van **de decreten** die wij thans bespreken. Ik herinner mij de andere toontjes die in andere kringen werden aangeslagen ten opzichte van de bestaande minidrecreten. Onderhavige decreten bewijzen dat wij met betrekking tot de ruimtelijke ordening een nieuwe koers inslaan en dat wij, om een modewoord te gebruiken, een duurzame ruimtelijke ontwikkeling

nastreven. Ik ben er vast van overtuigd dat deze decreten de aanzet kunnen zijn voor een trendbreuk in het ruimtelijk beleid. Het verwondert mij dan ook niet dat de reacties van sommigen zo hevig zijn. Er worden nieuwe dingen ingevoerd, er worden andere invalshoeken gebruikt. Ruimtelijke ordening wordt nu ruimer opgevat dan het louter afgeven van vergunningen en toelating verstrekken om steeds maar meer ruimte in te nemen. In de nieuwe visie wordt zo spaarzaam mogelijk omgesprongen met de bestaande ruimte en wordt tezelfdertijd voorkomen dat de **leef**omgeving niet wordt verstoord.

Deze drie decreten waren aangekondigd in september 1992. Wij betwijfelen of dit wel een goede techniek was. Immers, sinds september 1992 worden de provinciale directies als het ware overspoeld met aanvragen op basis van het minidrecreet en de opvulregel. Men is nu bezig met nieuwe procedures op basis van het oude minidrecreet.

Ik kom straks uitgebreid terug op hetgeen de heer Tant heeft gezegd over de opvulregel en de rechtszekerheid. Een citaat uit een arrest van de Raad van State kan misschien meer overtuigen.

Wanneer men het ernstig meent met deze decreten moeten ze, na goedkeuring, ook zo snel mogelijk worden gepubliceerd. De **uitvoeringsbesluiten** moeten daar dan onmiddellijk op volgen. Ik veronderstel dat een aantal uitvoeringsbesluiten zelfs niet moeten worden voorgelegd aan de Raad van State. Ze kunnen haast ongewijzigd worden overgenomen.

Het is belangrijk er nog even aan te herinneren wat men eigenlijk wijziget. Ik heb vandaag reeds een aantal versprekingen gehoord waarbij werd gesteld dat bepaalde zaken zouden worden afgeschaft. Er werd bijvoorbeeld over bestemmingswijziging gesproken, een materie die wordt behandeld in artikel 78 van het minidrecreet. Aan artikel 78 van het minidrecreet wordt evenwel niets gewijzigd. Het blijft bestaan en vormt nog steeds artikel 44, paragraaf 1, punt 7 van de huidige wet. Het is dus nuttig

om deze twee decreten eens aandachtig te lezen. Ik geef toe dat het niet altijd makkelijk is om de precieze draagkracht van deze decreten te kennen maar het is wel mogelijk om vast te stellen welke artikelen behouden blijven en welke niet.

Ik wil ook nog eens onderstrepen dat het decreet van 1984 bedoeld was als een uitzonderingsdecreet . Het betrof een vraag van de landbouwsector en het is dan ook niet toevallig dat op het ogenblik dat het werd voorgesteld een advies van Landbouw vereist was. Niemand schatte op dat ogenblik de huidige draagwijdte van het decreet in. Voornamelijk het agrarische gebied was het slachtoffer maar nadien werden heel wat interpretaties gegeven.

Mijnheer Vautmans, u kent ongetwijfeld het fenomeen van de maximale interpretatie : men verspreidt een persartikel van enkele regels en zeven maanden later verschijnt er een zogenoemde omzendbrief, in feite een vodge papier dat niet waard is om gepubliceerd te worden. Op basis hiervan geeft men dus een interpretatie die totaal tegengesteld is aan het gestemde minidrecreet. Deze maximale interpretatie wordt nog steeds toegepast. Ik denk dat het daarom nuttig is om aan iedereen eens de kaarten te geven die hij in het verleden vasthield. Mijnheer Vautmans, indien nodig wil ik dit ook voor de opvulregel doen.

Dit minidrecreet heeft tot zeer zware disputen geleid. Een minister kreeg zelfs de troetelnaam natuurramp voor Vlaanderen. Ik dacht dan ook dat het niet onbelangrijk was om nog eens het kader te schetsen waarbinnen het minidrecreet is ontstaan. In ieder geval heeft het minidrecreet een veel grotere draagwijdte gekend dan diegenen die er voorstander van waren, hadden verwacht. Ik heb het niet goedgekeurd maar zij die dat wel deden, zullen dit ongetwijfeld beseffen. Precies daarom komen het minidrecreet en de afschaffing van de **opvul**regel eigenlijk veel te laat. Er is ontzettend veel ruimte verknoeid en er zijn truukjes opgevoerd zonder weerga : er werden bijvoorbeeld door middel van verticale en schuine

De Mol

projecties tekeningen uitgedacht om her en der toch nog opvulregels te kunnen toepassen.

Het is werkelijk de hoogste tijd om ons eens af te vragen wat wij eigenlijk met de ruimtelijke ordening van plan zijn. Mijnheer de minister, ik geloof in ieder geval dat deze drie decreten reeds een aanzet vormen voor een trendbreuk.

Het is bijna normaal dat een aantal mensen daar sterk op reageren, u stippelt immers een nieuw beleid uit. Voor wie dit niet begrijpt of aanvaardt, zou het zeker zinvol zijn zich hierover eens te bezinnen. Dit geldt ook voor een deel van de ambtenaren. Ik vermoed nog altijd dat er heel wat misloopt in de sfeer van de zogenaamde gemachtigde ambtenaar wat hij doet en wat zijn taak is. In vele gemeentebesturen is hij net de man die je nodig hebt als iets moet worden geregeld. Dit soort speculeren en verruimen van wettelijke bepalingen doet de ruimtelijke ordening geen goed. Alles wordt op die manier mogelijk.

De belangrijkste bepaling van het vroegere minidecreet, artikel 79, wordt door ontwerpdecreet stuk 264 drastisch beperkt. Het uitbreiden van een bestaand gebouw met vergunning wordt beperkt tot uitbreidingen die het gevolg zijn van algemene, sectoriële of bijzondere voorwaarden. Dit betekent concreet dat elke discussie inzake uitbreiding van **bedrijfsgebouwen** met maximaal 30 percent en van woningen tot 800 m³ of 200 m wordt uitgesloten. Een gebouw binnen een zonevreemd gebied kan enkel op dezelfde plaats en met hetzelfde volume worden verbouwd. Via deze bepalingen wil men elke **aantasting** van de open ruimte tegengaan. Daarbij moeten wij goed voor ogen houden dat die afwijkingen van bepalingen in de gewestplannen niet alleen uiterst restrictief en beperkend, moeten geïnterpreteerd worden maar bovendien ook nu een uitzondering vormen en geen recht. Zelfs indien men aan alle juridische en technische voorwaarden voldoet, kan de aanvraag geweigerd worden om **inhou-**

delijk te , planologische redenen. Dit ligt in de lijn van de betekenis van het minidecreet, maar het is ietwat anders uitgedraaid. Bij deze nieuwe decreten moet een beoordeling steunen op een aantal criteria, die nu iets beter zijn gespecificeerd in de zin van de goede ruimtelijke ordening. Dit is trouwens een begrip dat al jaren in de wetgeving van de stedenbouw voorkomt en dus niet door het mini-decreet werd ingevoerd. Het werd al gebruikt bij het vastleggen van het koninklijk besluit inzake gewestplannen.

De afwijking moet natuurlijk aanvaardbaar zijn binnen de goede ruimtelijke ordening. De grote verdienste van het amendement van mevrouw Vogels is trouwens dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de verweving van functies de aanwezigheid of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort. Dit zijn zeer belangrijke invullingen die niet betekenen dat er nu bijkomende interpretatieruimte wordt gecreëerd, integendeel. Het is nu veel moeilijker voor de gemachtigde ambtenaar om zijn advies te motiveren. Het zal nu dus niet meer volstaan van allerlei kromme vergunningen af te leveren op basis van een niet-gemotiveerde verwijzing naar de goede ruimtelijke ordening. Op dit gebied is Vlaanderen immers een koploper. In de motivering moet dan duidelijk worden aangegeven waarom en hoe aan de inhoudelijke randvoorwaarden kan worden voldaan. Die inhoudelijke motivering is noodzakelijk, ook al is aan de technische en juridische voorwaarden voldaan. Dat is in feite wat men onder het begrip uitzondering verstaat. Het is in het huidige ruimtelijke beleid aardig foutgelopen omdat men onder meer traukjes bovenhaalde die dat wettelijke kader doorbraken. Men stelt bovendien vast dat de inhoudelijke afweging zelden of nooit gebeurde.

Vooraleer wij van een trendbreuk in de ruimtelijke ordening kunnen spreken, moet de inhoudelijke afweging sterker worden uitgebouwd en beklemtoond. Alleen op deze wijze kan

de aanzet voor een kwalitatief, ruimtelijk beleid worden gegeven.

Bij de bespreking hebben wij erop aangedrongen om de term alleen **milieutechnische werken** veel beter te omschrijven. Er is namelijk nog niet aangegeven hoe bepaalde misbruiken kunnen worden voorkomen. De **sectoriële voorwaarden** zijn algemeen bepaald, maar ik ben bang dat de bijzondere voorwaarden verkeerd worden geïnterpreteerd. Deze voorwaarden moeten zeer restrictief worden geïnterpreteerd. Ik geef u hierbij een concreet voorbeeld : een bedrijf vraagt toestemming voor het realiseren van een bepaalde constructie die past binnen een milieuvergunning, reorganiseert de bestaande werkvloer, creëert bijkomende ruimte op de bestaande werkvloer en verplaatst de milieutechnische werken naar een andere zone. Het is duidelijk dat er in dit geval veel uitbreidingsmogelijkheden zijn. Een strikte interpretatie van de voorwaarden ter zake is dus noodzakelijk.

Op grond van dit decreet mogen milieutechnische werken nooit het gevolg zijn van een bestemmingswijziging, dit kan namelijk leiden tot een combineren van bestemmingswijzigingen met uitbreidingen enzovoort. Deze interpretatie is dezelfde als deze van het vroegere decreet **Akkermans**. De bestemmingswijzigingen zelf zijn niet afgeschaft, zij zijn voorzien in artikel 44 paragraaf 1.7..

De voorzitter : De heer Tant heeft het woord.

De heer P. Tant : Mijnheer De Mol, toen ik sprak over het probleem van landbouwwitbating die een residentiële karakter krijgt, heb ik duidelijk gezegd dat men voor de oplossing van dit probleem nog altijd de reglementering met betrekking tot de **bestemmingswijziging** kan raadplegen. Waarom doet u alsof ik het omgekeerde heb gezegd ? Dit is een zwak verweermiddel dat ik niet begrijp.

U zegt : De opvulregel is geen recht. Ik besef dit zeer goed, maar soms werd het door de fiscale overheid als dusdanig geïnterpreteerd en toegepast.

Tant

Ook spreekt u over **uitvoeringsbesluiten** die bij voorkeur niet aan de Raad van State moeten worden voorgelegd. U, als gewezen ambtenaar, behoort toch te weten dat deze besluiten alleen reglementair kunnen zijn en dat zij zoals organieke besluiten, tenzij in geval van dringende noodzakelijkheid of in fiscale materies, altijd voor advies aan de Raad van State moeten worden voorgelegd.

Mag ik u verzoeken mij juist te citeren, ten einde mij niet te exciteren ?

De voorzitter : Dat is gevaarlijk.

De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol : Mijnheer Tant, ik meende dat u zei dat de bestemmingswijzigingen zijn afgeschaft door het minidecreet. Misschien hebt u dit niet in dit citaat gezegd, maar ik had het zo begrepen. Indien dit niet juist is, zitten wij voor dit punt op dezelfde golflengte. Straks kom ik terug op de andere elementen. U kan dan eventueel nog een repliek geven.

Wij hebben in de commissie reeds gesteld dat de uitbreiding om milieutechnische redenen niet mag worden toegestaan aan bedrijven die zich na 9 september 1984, de datum van het minidecreet, in een zone hebben gevestigd.

Wij menen dat op dat terrein deze milieutechnische redenen niet kunnen worden ingeroepen. Ik weet dat u daar geen voorstander van bent. Maar dit lijkt me legistiek meer aanvaardbaar dan om het even welke gelijk welke uitleg. Zowel de verbouwing als de uitbreiding mag geen aanleiding geven om bepaalde zogenaamd noodzakelijke elementen toe te voegen die eerder betrekking hebben op bijgebouwen.

Ze mag geen aanleiding geven om nieuwe zogenaamd noodzakelijke elementen – parkings, tennisvelden, zwembaden, tuinhuisjes, andere verbouwingen – toe te voegen of te vergroten. Dus deze verbouwing en uitbreiding moet uitdrukkelijk betrekking hebben op het hoofgebouw

(idem voor de **bestemmingswijziging**).

Het toepassen van het nieuwe artikel 79 mag enkel als uitzondering worden toegepast en moet uitdrukkelijk worden gemotiveerd. Dit geldt zowel voor de bestemmingswijzigingen die in artikel 44, paragraaf 1, ten zevende zijn opgenomen als voor de uitbreiding. Dit is trouwens de betekenis van de term afwijking.

Wat de artikelen 21 en 23, ten tweede van het koninklijk besluit van 1972 betreft, menen wij dat de **afwijking**regels zijn geschrapt door de drie voorgestelde decreten. Deze artikelen zijn afwijkingregels en geen voorschriften van gewestplannen. Ik leg er de nadruk op omdat daarover bij sommigen van de administratie onduidelijkheid bestaat : De regels werden geschrapt en kunnen bijgevolg niet meer worden toegepast. Op het ogenblik worden er ondermeer in de provincie West-Vlaanderen, op basis van het oude minidecreet, permanent vergunningen afgeleverd voor gebieden waar het minidecreet niet van toepassing is. Ik veronderstel dat dit hier en daar in andere directies ook gebeurt. Daar heeft men de kromme redenering ten top gedreven : Voor al wat het **mini-decreet** niet verbiedt, geldt volgens deze interpretatie de oude regeling van het koninklijk besluit van 1972. De provinciale directie aanvaardt dat het opheffen van afwijkingartikelen enkel mogelijk is voor gebieden waar het minidecreet kan worden toegepast, ze menen dat in de andere gebieden de meest kwetsbare gebieden de afgeschafte afwijkingartikelen nog kunnen toegevoegd worden. Iedereen weet dat dit niet het geval is. Uzelf hebt daaromtrent uitgebreid het arrest Van Campenhout geciteerd. Maar uw eigen directies houden zich niet aan die regel.

Bepaalde wijzigingen moeten in gebruik worden uitgesloten. In de commissie hebben we verwezen naar het vroegere voorstel Leclercq-Beckers (Stuk 23 (BZ 1988) – Nr. 11)) dat een basis kan zijn voor een uitvoeringsbesluit waarin bepaalde bestemmingswijzigingen worden uitgesloten. Het voorstel bevat trouwens een

goede opsomming van gebieden waar het toepassen van de decreten moet worden verboden. Het zou eveneens als leidraad kunnen dienen voor het opstellen van het uitvoeringsbesluit.

Wij stippen nog aan dat in de uitvoeringsbesluiten dat de gebieden aangeeft waar het toepassen van deze decreten wordt geboden ook uitdrukkelijk moet worden aangegeven dat het uitbreiden van een bepaalde zone naar een dergelijke verboden zone, a fortiori niet aanvaardbaar is. Het lijkt logisch maar het is dat niet wanneer men vaststelt dat daar vergunningen worden afgeleverd. Er zijn ons gevallen bekend waar men uitbreidingen toestaat van bijvoorbeeld een **landbouwzone** naar een natuurgebied ; de redenering is dat de uitbreiding in een natuurgebied is verboden en niet de uitbreiding naar een natuurgebied. Dit zou in het decreet uitdrukkelijk moeten worden bestreden. Deze wijze van afleveren van vergunningen is uiteraard niet ingegeven door de goede ruimtelijke ordening. Een dergelijke interpretatie moet worden afgewezen. Wanneer de gebieden worden bepaald waar de decreten niet van toepassing zijn, dan geldt dit zowel uitbreidingen en **bestemmingswijzigingen** in en naar deze gebieden.

Mijnheer de minister, deze decreten vormen de aanzet voor een nieuw beleid. Daarom moeten de decreten na hun goedkeuring zo snel mogelijk worden gepubliceerd en de uitvoeringsbesluiten zo snel mogelijk hierop volgend worden uitgevaardigd. Dat bepaalde uitvoeringsbesluiten niet naar de Raad van State moeten gaan, is de evidentie zelf omdat het voor een deel dezelfde uitvoeringsbesluiten zijn als vroeger. Wij akteren dat u formeel hebt toegezegd dat de decreten zo snel mogelijk zouden worden gepubliceerd. Wij hopen dat dit voor het einde van deze maand kan. Het vertalen van deze drie kleine decreten, mijnheer Vautmans, kan geen probleem zijn. Misschien kan men de historische datum van 28 juni nemen. Dan zij wij aan de verjaring van negen jaren toe.

Men heeft hier al herhaalde malen gezegd dat de rechtszekerheid kan worden geschaad wanneer wij over-

De Mol

gaan tot het afschaffen van het mini-decreet. Ik wil een oud arrest van 8 november 1977 van de Raad van State inzake de gemeente Brasschaat citeren (arrest nr. 18.527). Het is immers juist het mini-decreet dat aanleiding geeft tot het besluit van de Raad van State. Ik wil het citeren omdat het een aantal andere aspecten belicht. Het luidt :

De overheid die een beslissing moet nemen, dient daarbij de rechtsregels toe te passen op het ogenblik dat ze de beslissing neemt en niet de regels die bestonden ten tijde dat het beslissingsproces in gang werd gezet. Einde citaat. Dit betekent dat als men een aanvraag indient en deze decreten worden van kracht, dan kan men wettelijk geen vergunning afleveren op grond van de oude regels. Concreet betekent dit dat de afwijkingsregels niet meer kunnen worden toegepast na het goedkeuren van dit decreet.

In die optiek zou het nuttig zijn dat men dit zo snel mogelijk publiceert. In sommige gemeenten is men nog maar pas gestart met een nieuwe aanvragen op grond van het minidecreet ; deze aanvragen hebben vaak in een landschappelijk, agrarisch waardevol gebied, vlakbij een bosgebied dat toevallig is gelegen in de groene hoofdstructuur. Het is dringend tijd dat men de problemen niet verder laat uitbreiden.

Mijnheer de minister, ik meen dat het nuttig zou zijn dat u de provinciale directie en het hoofdbestuur zou aanzetten om geen vergunningen op basis van het minidecreet en de opvulregel meer toe te staan. Deze afwijkingsregels zijn trouwens geen recht, ze zijn een afwijking. Enige terughoudendheid bij de behandeling van deze aanvragen is dan ook meer dan op zijn plaats.

Wij stellen vast dat tot op vandaag nog dergelijke procedures worden ingezet. Het zou heel eenvoudig zijn om dit te verhinderen door een richtlijn te versturen naar de verschillende besturen. Voor de open ruimte zou het interessant zijn indien men syste-

matisch beroep instelt tegen eventuele vergunningen.

Het decreet houdende afschaffing van de opvulregel is het meest duidelijke en meest toe te juichen decreet. Dit decreet schaft de opvulregel af voor de artikelen 45 en 46. Aangezien deze artikelen ook van toepassing zijn op de verkavelingsvergunning — artikel 57 — mag men volgens mij stellen dat deze opvulregel wordt afgeschaft voor zowel bouw- als verkavelingsaanvragen. De oorspronkelijke tekst van het ontwerp is trouwens door de Raad van State gewijzigd, ik citeer : dat er geen twijfel bestaat over de niet-toepasbaarheid van de opvulregel. Deze opvulregel geldt niet meer voor de bestaande en nog te wijzigen gewestplannen. Einde citaat.

Tevens moet erbij worden vermeld dat de aanzet van heel de problematiek van de opvulregel, de zogenaamde wachtgevel, eigenlijk ook niet meer van toepassing is. Volgens mij had de wachtgevel weinig echte rechtsgrond. Het toepassen van de wachtgevel was dan ook eerder een oneigenlijk gebruik. Een amendement tot instelling van de wachtgevel van de heer Van Eetvelt werd trouwens ingetrokken. Dit amendement zou immers de deur terug hebben opengezet. Een ruimte van 150 meter kon men gemakkelijk opvullen met twee wachtgevels.

De voorzitter : De heer Van Eetvelt heeft het woord.

De heer J. Van Eetvelt : Mevrouw de voorzitter, collega's, ik vrees dat wij op dit vlak van mening zullen blijven verschillen. Ik betreur dat daarover in de commissie geen eensgezindheid bestond.

Mijnheer De Mol, u heeft al veel gesproken over de goede ruimtelijke ordening. Als u dat als voorbeeld neemt, dan is een wachtgevel eigenlijk een gevel die moet worden afgewerkt. Als u meent dat dit kan aanleiding geven tot verdere opvullingen, dan is dit volgens mij onjuist. Een wachtgevel kan immers alleen maar worden afgewerkt met een gebouw dat geen nieuwe wachtgevel

heeft. Het gaat hier dus om een eenmalige operatie.

De voorzitter : De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol : U vindt mijn voorbeeld terug in de toelichting bij het koninklijk besluit van 1972.

Wij menen dat de afwijking die gepland wordt voor de gemeenschapsvoorzieningen en voor de openbare diensten geen gezonde keuze is. Op deze manier geeft men aan de overheidsdiensten als het ware een vrijbrief om de open ruimten wel aan te tasten. De OCMW's en de intercommunales kunnen de opvulregel wel toepassen waardoor de open ruimte aangetast kan worden. Heel wat OCMW's verkavelen gronden en passen de opvulregel nog steeds toe. Men had de afwijking beter vervangen door de invoering van een dubbele sleutel : ten eerste, alleen overheidsbesturen komen in aanmerking en ten tweede, de gemeenschapsvoorzieningen. Op dat ogenblik wordt deze afwijkende maatregel overbodig en kan men zonder probleem artikel 20 toepassen. De openbare besturen kunnen van deze afwijking gebruik maken voor zaken die niets met gemeenschapsvoorzieningen te maken hebben.

De heer J. De Seranno : Een intercommunale is geen openbaar bestuur. Een intercommunale kan wel een openbare instelling zijn. Het is goed dat u dit onderscheid maakt.

De heer J. De Mol : Collega De Seranno, artikel 48 is ook op de openbare instellingen van toepassing.

Wij zijn van mening dat deze afwijking voor gemeenschapsvoorzieningen en voor openbare diensten moet worden afgeschaft. Het is niet de taak van de gemeenten en de OCMW's om deze opvulregel uit te voeren.

Wanneer men openbare besturen en gemeenschapsvoorzieningen bedoelt, kan men beroep doen op artikel 20.

Het behoud van de opvulregel voor de openbare besturen en de gemeenschapsvoorzieningen kan leiden tot

De Mol

oneigenlijk gebruik. De bestaande regeling van artikel 23 houdt op te bestaan. Daarvan kunnen de openbare besturen zich op artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 beroepen. Het is niet aanvaardbaar dat men verkavelen om louter speculatieve redenen toestaat. Verkavelen is enkel aanvaardbaar voor specifieke opdrachten en voor zover de goede ruimtelijke ordening niet geschaad wordt. In deze optiek pleit ik voor een koppeling tussen het openbaar bestuur en **gemeenschapsvoorzieningen**.

Deze decreten betekenen een historische stap in een vernieuwd ruimtelijk beleid waar de kwalitatieve invulling van de ruimte centraal staat. Enkel op deze wijze is duurzame ruimtelijke ordening niet het zoveelste modewoord maar een echt beleidsstreven.

De voorzitter : De heer Caudron heeft het woord.

De heer J. Caudrou (op de tribune) : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, vooreerst wens ik de heren De Mol en Van Eetvelt van harte te bedanken voor hun knappe verslagen. Het laattijdig toesturen van deze rapporten werd ruimschoots goedge maakt door de inhoudelijke kwaliteit ervan.

Voor ons liggen drie ontwerpen van decreet, die evenveel beperkte wijzigingen aanbrengen aan de wet op de ruimtelijke ordening en de stedenbouw van 29 maart 1962.

Ik betreur dat het eens te meer gaat om beperkte wijzigingen aan deze wet, die op velerlei gebieden ondoeltreffend is gebleken en dringend aan een algehele herziening toe is.

Door een veel te permissief planologisch beleid is de ruimtelijke ordening in Vlaanderen tijdens de jongste decennia verworden tot een louter vergunningsbeleid met talrijke **uitzonderingsreglementeringen** en vele achterpoortjes, waarvan vooral de beter gesitueerden in onze samenleving ruimschoots gebruik en misbruik hebben gemaakt.

De ruimtelijke chaos in Vlaanderen

is niet meer om aan te zien en is het zichtbare bewijs dat de wet van 1962 zijn vooropgezette doelstellingen niet heeft bereikt, integendeel.

De Vlaamse Raad heeft, in het begin van dit jaar, in een motie van aanbeveling aangedrongen op een globaal nieuw decreet op de ruimtelijke ordening en de stedenbouw. Ook tijdens de besprekingen in de commissie werd daarop bij herhaling gewezen. Er diende een decreet te komen dat de rechtszekerheid herstelt en met een minimum aan **uitzonderingsmogelijkheden** en achterpoortjes.

Mijnheer de minister, u erkent die noodzaak, zoals ook uw voorgangers dit deden. In de commissie hebt u, in het derde trimester van 1993, beloofd een globaal nieuw decreet aan de Vlaamse Raad te zullen voorleggen. Met mij hopen velen dat u zich aan deze belofte zult houden.

De behandeling van dit belangrijke ontwerp van decreet zal echter tijd vergen. Precies daarom zijn wij het met u eens dat sommige dringende kwesties niet mogen worden uitgesteld tot het nieuwe decreet een feit is.

Zo weet ieder van ons dat het zogenaamde minidecreet Akkermans van 1984 en de beruchte opvulregel in belangrijke mate hebben bijgedragen tot de ruimtelijke verloedering van Vlaanderen. Het is de hoogste tijd dat ze onschadelijk worden gemaakt.

Het ontwerp van decreet dat artikel 79 van de stedenbouwwet van 1962 wijzigt, schaft de uitbreidingsmogelijkheden af die het minidecreet toeliet en laat enkel nog uitbreidingen toe omwille van milieutechnische redenen.

Daarmee wordt een belangrijke achterpoort van de stedenbouw gesloten. Daardoor kunnen uitbreidingen om redenen van economische expansie niet langer worden toegestaan en dat is een goede zaak, zoals het ook een goede zaak is dat elke aanvraag, niet alleen voor uitbreiding maar ook voor bestemmingswijziging, onderworpen wordt aan een openbaar onderzoek.

Wel is het bijzonder jammer dat niet onmiddellijk wordt aangegeven in welke gebieden deze afwijkingen niet meer of slechts gedeeltelijk kunnen worden toegestaan en dat evenmin onmiddellijk wordt bepaald in welke zones geen gebruikswijzigingen zijn toegelaten en welke gebruikswijzigingen zijn uitgesloten. Dat zal later door de Vlaamse Executieve gebeuren, maar wij hebben daarmee barslechte ervaringen. Op het vierde uitvoeringsbesluit van het minidecreet moesten wij vijf jaar wachten.

Ik heb genoteerd dat de minister in de commissie heeft beloofd de passende uitvoeringsbesluiten met de nodige spoed te zullen nemen en dat hij zich voornemt ze samen met het goedgekeurde decreet te zullen publiceren en dit binnen een zeer korte tijdspanne. Met genoegen nemen wij daarvan akte.

Het ontwerp van decreet dat artikel 87 van de stedenbouwwet van 1962 aanvult, schaft in feite de beruchte opvulregel onmiddellijk af. Die regel ligt aan de basis van de ongeremde verdere lintbebouwing in Vlaanderen. Deze opvulregel is een **uitzonderingsregel**, een achterdeur die in de praktijk echter een voordeur was geworden. Het verder laten betijen van deze regel betekent op termijn de ruimtelijke vernietiging van heel landelijk Vlaanderen.

Wij steunen dus deze maatregel, maar blijven niet blind voor het feit dat hij door een aantal mensen als discriminerend zal worden aangevoeld. Wat gisteren nog mocht, mag morgen niet meer en de financiële schade is voor hen die niet rap genoeg zijn geweest. De meest **gehaaiden** hebben inmiddels hun **verkavelingsvergunning** of stedenbouwkundig attest op zak. En wat met de gedupeerden uit de vereffening van nalatenschappen? Wij kijken dus uit naar een planologisch verantwoorde verrijning van deze maatregel in het aankondigde nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening en de stedenbouw.

Het ontwerp van decreet dat artikel 88 van de stedenbouwwet aanvult zullen wij, uit **redelijkheidsoverwegingen**, eveneens goedkeuren.

Caudron

Wij betreuen echter dat ook hier de Vlaamse Executieve pas later de categorieën van zone-vreemde bedrijven zal aanduiden die geen afwijking kunnen krijgen, en in welke gebieden van de gewestplannen geen afwijkingen kunnen worden toegestaan.

Wij hopen dat wij geen vijf jaar op deze uitvoeringsbesluiten zullen moeten wachten.

De Volksunie zal deze drie ontwerpen van decreet goedkeuren.

De voorzitter : De heer De Seranno heeft het woord.

De heer J. De Seranno (op de tribune) : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, namens de commissieleden dank ik op mijn beurt de twee verslaggevers voor de wijze waarop zij de aarzelingen die in de commissie bestonden in hun verslag hebben vertolkt.

De gewestplannen die vanaf 1974 als voorontwerp van wet tot stand kwamen — een methode van fysieke planning die in het buitenland eigenlijk niet werd toegepast — waren voor ons land een oplossing sui generis. Zij waren wellicht aangepast aan ons gebrek aan burgerzin, onze inventiviteit en de benadering die toch wel typisch is voor onze bevolking, na hetgeen was gebeurd in de eerste dertig jaar naar de wereldoorlog. Ons land, en vooral Vlaanderen, kende een fantastische ontwikkeling zowel in de sectoren van de woningbouw als inzake sociaal-economische activiteiten.

Pas twaalf jaar na de wetgeving van 1962 op de ruimtelijke ordening, kwamen de gewestplannen tot stand. De wetgeving was inderdaad gedurende die periode een receptenboek geworden van hoe men vooralsnog de ruimte kon misbruiken. Dank zij de gewestplannen, althans in de beginfase, werd een grote rechtszekerheid geschapen, niet alleen voor al **degenen** die bij het beleid waren betrokken, maar ook voor de onderhorigen.

Persoonlijk was ik niet zo gelukkig

met het besluit van 13 december 1978. Het onderzoek van de ontwerpen van gewestplannen gebeurde op basis van het reeds geciteerde koninklijk besluit van 28 december 1972. Op basis van dit koninklijk besluit hebben de burgers hun opmerkingen kenbaar gemaakt. Eens de gewestplannen waren tot stand gekomen, namelijk van 1974 tot 1978, werden op 13 december 1978 in dat koninklijk besluit na onderzoek in feite de planologische voorschriften gewijzigd, waarmee onder meer de opvolregel boven de vijftig meter werd geraamd.

Eigenlijk was de opvolregel een afwijking. De wettelijke bases waren de wet van 1962, de planologische voorschriften van 1972 en de ontwerpen van gewestplannen. De opvolregel was naar mijn overtuiging een niet-wettelijke basis, zeker niet zoals hij later werd gewijzigd.

Wij geven er ons allen rekenschap van dat op dat vlak een ommekeer noodzakelijk is. Inderdaad, er werd reeds aangehaald dat een aantal oneigenlijke toepassingen geschieden, gecombineerd met bestemmingswijziging van bestaande gebouwen. Ik zal u de opsomming van de voorbeelden ter zake besparen. Iedereen weet immers wat er kan gebeuren wanneer een hoeve wordt gekocht door een kapitaalkrachtig persoon die er nadien in slaagt tussen de hoeve en de dichtbijgelegen woning — op een afstand van 60 of 70 meter — nog kavels aan te leggen om uiteindelijk de kostprijs van de hoeve te recupereren. Hiervoor komt de bedrijfsopvolger niet meer in aanmerking en op zijn beurt kan hij zijn bedrijf niet overplaatsen omdat hij in een zogenaamd open gebied terechtkomt.

Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de wettekst luidt op bepaalde plaatsen als volgt, ik citeer : die de goede plaatselijke ordening in het gedrang brengt. Einde citaat. Ik heb het over het laatste artikel van het koninklijk besluit van 1978. Ik meen dat de problematiek zo complex is dat het voor één ambtenaar een te zware last is deze multidisciplinaire functie te vullen en te oordelen wat de goede plaatselijke

ordering precies is. Bepaalde collega's wezen er reeds op dat de gemeentebesturen gelukkig eigenlijk niet zelf moeten beslissen, vermits zij hun goedkeuring slechts kunnen verlenen met instemming van de gemachtigde ambtenaar.

Er werd ook gesproken over het minidecreet van 1984. Ik was van dichtbij betrokken bij deze aangelegenheid en ik meen mij te herinneren dat dit decreet door alle partijen werd goedgekeurd. Ik merkte de plotse omwenteling in de commissie nadat een aantal ambachtelijke bedrijven waren komen aankloppen bij de vertegenwoordigers van alle politieke fracties van het parlement. In 1984 werd dan plotseling een wijziging aangebracht.

De heer De Mol had echter gelijk toen hij zei dat het nooit de bedoeling was het mini-decreet van 1984 maximaal toe te passen. Integendeel, de voorwaarde was dat de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang zou komen.

De aanpassingen inzake de opvolregel gebeurden niet zelden willekeurig, met als gevolg dat het vertrouwen van de bevolking in het gewestplan omdat in kleur zichtbaar was waar al dan niet kon worden gebouwd, afnam omdat al snel afwijkingen, aanvullingen van aanvullingen en bestemmingswijzigingen werden vastgesteld. Nochtans stelde de bevolking haar vertrouwen in het gewestplan en in de rechtszekerheid dienaangaande van 1977 tot eind van de jaren tachtig. Plots kwam dat vertrouwen op los zand te staan.

De beleidsverantwoordelijken konden het verschijnen van bepaalde gebouwen in open ruimten — of niet-open ruimten, maar dan met een breedte van 70 meter — niet meer verantwoorden.

Dit alles neemt echter niet weg dat thans de plotse wijziging voor grote moeilijkheden zal zorgen.

Ik zal nu even een passage voorlezen uit het verslag van de commissie : De minister is voorstander van een verregaande opvolging, doch op een andere basis. De huidige lineaire en so-

De Seranno

ciale toepassing en de thans geldende procedurevoorschriften dienen verlaten. Hij verduidelijkt dat in zijn ontwerpplanningsdecreet per gemeente een aantal gebieden zullen worden aangeduid waar de opvulling nog mogelijk is. Einde citaat.

Mijnheer de minister, ik denk dat dit een verkeerde inschatting is. Ik wil ook even de verslaggever, de heer De Mol, terechtwijzen. Dit kan niet worden opgevangen met **structuurplanning**. Structuurplanning is geen fysieke planning, maar geeft globale opties, behoeften, analyses, diagnoses en, uiteindelijk, oplossingen.

Minister T. Kelchtermans : U bedoelt dus APA's !

De heer J. De Seranno : Dat zou kunnen. Ik heb echter Westvlaamse plannen van aanleg gezien en ben hierover zeer ongerust. Sommige van deze streekplannen en algemene plannen gaan immers véél verder dan waarin met de opvullingsregel werd voorzien. Versta mij niet verkeerd : ik ben hierom altijd zeer bezorgd geweest, ook vanuit mijn dienstbetoon, u mag dat gerust weten. Toen de gewestplannen er kwamen, bood dit ons een houvast, een zekerheid om iedereen een gelijk antwoord te kunnen verschaffen.

Minister T. Kelchtermans : Dat kan toch ook met de structuurplannen. In de structuurplannen kan men een aantal criteria aanbrengen, waaraan moet worden voldaan om aan opvulling te doen. Dat is het normenkader.

De heer J. De Seranno : Mijnheer de minister, ik zal een eigen voorstel doen. Ik denk dat collega's uit onze fractie mij daarin zullen volgen. Er moeten globale plannen worden opgemaakt, minstens volgens de gemeentelijke parameter. Ik spreek daarbij niet over structuurplannen, omdat die hoe dan ook abstract zullen blijven. Een globale fysieke planning is nodig, om daarmee de burger eventueel rechtszekerheid te kunnen verschaffen en waarmee vanzelfsprekend nog woningen moeten kunnen worden gebouwd. Daarbij spelen een aantal elementen zoals

verkeersveiligheid en ik denk dan onmiddellijk aan bij voorbeeld fietspaden die niet kunnen worden aangelegd, omdat tussen alleenstaande woningen met 60 tot 70 meter onderlinge afstand aanvullingen gebeuren zonder hiermee rekening te houden. Verder denk ik nog aan de **nutsvoorzieningen**, de landbouw, het landschap, de natuur, de waterbeheersing, de afvalwaters, de ontsluiting van de achterliggende gronden en wellicht ook de juridische toestand. Denk voor dit laatste maar aan de verkavelingen die reeds zouden zijn goedgekeurd, in het geval bijvoorbeeld van iemand die tussen zijn woning en de aanpalende woning al was het maar één perceel heeft verkaveld, in samenhang met zijn eigen kavels.

Ik meen dat er een opening moet worden gemaakt voor deze voorstellen bij een algemene, globale planning nu deze problematiek in kaart wordt gebracht. De voorbije jaren werd het vertrouwen van de burger op dit terrein immers geschokt : men vormde zich de mening dat iemand de goede weg had gevonden, de juiste man, het goede achterpoortje. Sommige dingen waren inderdaad verantwoord. Ik wil kaarten zien, niet dat een structuurplanning procedureel wordt vastgelegd. De burger heeft daaraan geen boodschap. Zoals het met de gewestplannen gebeurde, moeten wij de opvullingen kunnen verantwoorden. Dit geldt ook voor eventuele blinde gevels, die straks door politieke partijen met weer meer geld met borden zullen kunnen worden volgehangen. Ik zou daar graag een woning tegen bouwen, zodat dit niet meer zou kunnen gebeuren. Een openbaar onderzoek is nodig, niet één enkele invalshoek van één ambtenaar.

Mijnheer de minister, dit is ons voorstel. Ik ben nieuwsgierig naar uw reactie en wil daarvoor niet wachten op de structuurplanningsfase. Dat is een ander probleem, meer abstract, waarvoor het individuele gezin geen begrip opbrengt. Ik pleit voor duidelijke kaarten. Onze houding blijft dus gereserveerd.

De voorzitter : De heer Van Rompaey heeft het woord.

De heer R. Van Rompaey (op de tribune) : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, waarde collega's, het verheugt mij dat ik hier het slotsermoen mag uitspreken. Mijn uiteenzetting zal niet zo stichtend en harmonieus zijn als die van mijn achtbare voorganger, ze zal meer in de richting van de dissonantie gaan. Mijnheer de minister, het is in het belang van uw evenwicht dat u ook eens iets anders hoort.

Ik heb de premissen onderzocht die tot de conclusie van de afschaffing van de opvulregel hebben geleid. Ik zal me niet bezighouden met het kapitalisme van de KMO's en alle mogelijke inrichtingen, ik beperk me tot de opvulregel.

Een eerste premisse kwam van de Raad van State, waarvoor de heer De Mol zo'n grenzeloze bewondering heeft. Hij heeft gelijk om de Raad van State te bewonderen, maar hij zou zijn bewondering moeten nuanceren en ze niet altijd op hetzelfde niveau houden. Hier heeft de Raad van State het immers grandioos bij het verkeerde eind. In het geciteerde arrest van Brasschaat volgt men de redenering dat wanneer het openbaar onderzoek werd gehouden, enkel het koninklijk besluit van 1972 bestond. Het koninklijk besluit van 1978 bestond nog niet en de Raad van State zegt dat, vermits er in de ontwerpen van gewestplan en de gewestplannen naar de rechtsregels van het koninklijk besluit van 1972 werd verwezen, men opnieuw de burger moet gaan consulteren om er iets aan te kunnen veranderen. De Raad van State zegt dat de regels van het koninklijk besluit van 1978 niet van toepassing zijn op de gewestplannen omdat de burger niet werd geconsulteerd. Als ik dit lees, waan ik mij in de vijfde eeuw voor Christus in Athene. Daar nam de burger in een rechtstreekse democratie immers de beslissingen. In dit geval betekent het dus dat men de burger moet raadplegen om een koninklijk besluit te kunnen realiseren. Als men die lijn doortrekt, mag men ook aan de wet op stedenbouw geen jota meer veranderen zonder de burger te consulteren. In de overwegingen wordt immers ook naar de wet

Van Rompaey

op stedenbouw verwezen. Ik hoop dat dit ooit zo zal zijn, maar het is voorts nog voorbarig. Daarom vind ik dat de Raad van State het hier grandioos bij het verkeerde eind heeft. In dit arrest houdt men geen rekening met het onderscheid tussen de regels die betrekking hebben op de vaststelling van het gewestplan enerzijds en de regels die op de toepassing ervan betrekking hebben anderzijds. De regels die betrekking hebben op de vaststelling van het gewestplan staan in artikel 9 van de wet op stedenbouw, met de hele procedure en het openbaar onderzoek. De regels die betrekking hebben op de toepassing van de gewestplannen, hebben met die procedure geen uitstaans. In het koninklijk besluit van 1978 gaat het om regels die betrekking hebben op de toepassing van de gewestplannen. Ik denk dat dit een grove fout is. Niettegenstaande mijn groot respect voor de Raad van State neem ik hier afstand van dit arrest. Als dit als premisse moet dienen, is er een scheur in die vlag en moet men er niet te hard mee zwaaien.

De voorzitter : Collega Van Rompaey, collega De Mol schijnt absoluut niet te kunnen weerstaan aan de verleiding om u van repliek te dienen.

De heer J. De Mol : Mijnheer Van Rompaey, voor alle duidelijkheid hebben we het wel over hetzelfde arrest van de Raad van State ? Het arrest waar ik naar verwezen heb, had niets te maken met gewestplannen, enkel met BPA's. Daarom denk ik dat uw uitleg niet juist is.

De heer R. Van Rompaey : Het arrest dat ik bedoel, heb ik gevonden in de memorie van toelichting. Het is het arrest nummer 21.384 van 11 september 1981.

De heer J. De Mol : Dan bedoelen we niet hetzelfde.

De heer R. Van Rompaey : Mijnheer De Mol, ik kan natuurlijk niet uw gedachten lezen. Ik kan mij alleen maar baseren op de teksten die ik onder ogen krijg.

Dan is er nog een tweede premisse

die niet klopt. In de memorie van toelichting lees ik dat de **opvullingsregel** beschouwd werd als een overgangmaatregel. Dat moet door jeugdige auteurs geschreven zijn, want dat was helemaal geen overgangmaatregel. Het is niet juist dat die maatregel is genomen om diegenen niet te treffen die een bouwgrond gekocht hadden naast een woning. Als dat waar zou zijn, waarom heeft men dan geen maatregelen genomen voor de vele mensen die bouwgrond bezaten in de streken waar nog kon gebouwd worden voor de vaststelling van de ontwerp-gewestplannen.

Dan is er nog een derde foutieve premisse. Artikel 23 heeft volgens mij wel een algemene draagwijdte en moet dus niet bij uitzondering worden toegepast. Artikel 23 vangt inderdaad aan met de woorden bij uitzondering, maar het beschrijft dan ook de uitzonderingen, het legt beperkende voorwaarden op. Als aan al de beperkende voorwaarden van artikel 23 is voldaan, dan moet de regel worden toegepast. Als de regel dan niet wordt toegepast, dan is men in strijd met de Grondwet die bepaalt dat de wet gelijk is voor alle burgers.

Verder wordt ook de indruk gewekt dat de toepassing van de opvulregel de oorzaak zou zijn van de lintbebouwing. In de tekst staat letterlijk, voor wie mij niet wil geloven : De opvullingsregel wordt in de praktijk grotendeels toegepast in agrarische gebieden of landschappelijk waardevolle agrarische gebieden. Lintbebouwing en residentiële woonkernen ontstaan in nog vrij homogeen landschappelijke gebieden. Verder slibben de reeds structureel aangetaste gebieden dicht door toepassing van de opvullingsregel, zonder dat hiervoor een beleid van plaatselijke inbreiding bestaat. Einde citaat. Nu moet men mij toch eens uitleggen hoe de opvullingsregel ook maar één meter lintbebouwing kan opleveren. Een opvulling gebeurt toch tussen twee gebouwen.

Minister T. Kelchtermans : Door de concentratie van woningen werk je de lintbebouwing in de hand. Door het algemeen opvullen van de ruimte, krijg je lintbebouwing, **verkeers-**

onveiligheid, last op de **nutsvoorzieningen** enzovoort. Zo gezien, klopt de tekst wel.

De heer J. De Mol : Zeer juist.

De heer R. Van Rompaey : Mijnheer de minister, ik denk dat de ratio legis van die opvulregeling een correctie was op de gewestplannen. Het was haast een onmenselijke opdracht de gewestplannen uit te tekenen en men heeft nadien een aantal anomalieën vastgesteld.

Hoe kan men aan een normale persoon, met een normaal denkvermogen, uitleggen waarom twee bouwplaatsen die nog open zijn in een woonkern, niet mogen worden opgevuld omdat daardoor heel het stedenbouwkundig geheel om zeep zou zijn.

De voorzitter : De heer De Seranno heeft het woord.

De heer J. De Seranno : Het kan toch perfect zijn dat er op 70 meter buiten de bouwzone een hoeve staat en nog een op 70 meter verder. Het is toch mogelijk dat de open ruimten bij een bedrijfsuitbreiding een andere bestemming krijgen. Dan is er sprake van bestemmingswijziging.

De heer R. Van Rompaey : Ik heb het niet over de bestemmingswijziging, maar over de normale toepassing van normale regels. Ik heb de heer Demo1 goed gevolgd en ik ben van mening dat hij een beetje in mijn richting komt. Hij beweert er geen bezwaar tegen te hebben dat de open ruimten worden opgevuld door de openbare besturen, weliswaar voor gebouwen met gemeenschapsbestemmingen. Het gaat dus eigenlijk niet zozeer over de opvulling zelf, maar over degenen die opvullen.

De heer J. De Mol : Ik heb precies het omgekeerde gezegd !

De heer R. Van Rompaey : Mijnheer de minister, tenslotte heb ik nog een opmerking over het laatste deel van uw artikel waarin het volgende wordt gezegd : Het niet toepassen van de regelen kan geen aanleiding geven tot schadevergoeding als bedoeld in artikel 37. Einde citaat.

Dit artikel is waarschijnlijk met de

Van Rompaey

beste bedoeling geschreven, maar in werkelijkheid bevat ze een grote onrechtvaardigheid. Ik illustreer dit met een voorbeeld.

Veronderstel even dat ik naast mijn krotwoning, op 60 meter van mijn buurman, nog een bouwgrond zou bezitten. Ik was altijd in de veronderstelling dat ik daarop krachtens de toepassing van de opvulregel, wanneer het mij paste, mocht bouwen. Ik vraag nog geen bouwvergunning, omdat het mij nog niet past en ik vraag geen planschade omdat ik er geen recht op heb. Plots wordt de opvulregel afgeschaft en val ik buiten de termijn van tien jaar. Ik ben dus in de maling genomen. Vele burgers zullen in hetzelfde geval zijn. Ik ben het eens met **degenen** die vanmiddag hebben gezegd dat het meestal de gewone burger is die de toepassing vraagt van de opvulregel.

Men heeft waarschijnlijk ook nooit gedacht aan de weldoende invloed van dergelijke opvulregel. Immers, door het afsluiten van de baan, wordt het erachter liggende gebied beschermd. Wanneer de opening blijft, zullen er later in dat binnengebied toch wegen worden getrokken en zal er, naargelang degenen die aan het bewind zijn, worden verkaveld.

Bovendien stelt men dat de gemeentebesturen deze problematiek zullen oplossen. Ook ik heb ooit de zonde bedreven van een globaal voorstel van decreet in verband met stede-bouw te schrijven. De heer Van den Brande heeft dat toen mede ondertekend en is daardoor trouwens voorzitter geworden van de Vlaamse Executieve. Ook dit voorstel ging ervan uit dat de gemeenten moesten beslissen over hun eigen leefmilieu. Indien ze ter zake fouten maakten, dacht ik — naïef als ik was — dat ze bij de volgende verkiezingen zouden worden afgestraft. Intussen heeft de werkelijkheid mij tot andere gedachten gebracht en verwacht ik — niet te kwader trouw maar omwille van de positie van deze besturen — niet zo veel van deze maatregel.

Ten slotte vraag ik mij af wat men

met de opvullers moet aanvangen. Het niet geringe aantal personen dat immers niet op deze plaatsen kan bouwen, zal op de markt van de onroerende goederen terechtkomen. Het aanbod op deze markt zal constant blijven, de vraag zal stijgen en hierdoor zullen vanzelfsprekend de prijzen stijgen. Het is vooral dit wat mij bekommert.

Mijnheer de minister, ik heb een poging gedaan om u te bekeren. Ik was er me wel van bewust dat ik daar niet in zou slagen maar u hebt me ten minste het plezier van de poging gegeven. Nu geef ik aan u het plezier om mij te bekeren.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Mijnheer de minister, geachte collega's, wij zullen nu luisteren naar het antwoord van de minister. Dit antwoord zal ongeveer een twintigtal minuten in beslag nemen. Daarna kunnen de leden, indien ze dat wensen, nog repliceren. Wij hadden gedacht dat het — gelet op het feit dat de eerste twee interpellaties in overleg tussen de interpellanten en minister Sauwens vandaag niet plaatsvinden nog mogelijk zou zijn de interpellatie aan minister Demeester-De Meyer te houden. De minister heeft me evenwel meegedeeld dat ze om 18.00 uur absoluut een vergadering moet bijwonen. Ik stel daarom voor deze interpellaties naar één van de volgende dagen te verplaatsen. Ofwel vinden ze morgenmiddag plaats na het debat over Vlaanderen-Europa 2002 ofwel woensdagochtend. Bent u het daarmee eens ? (*In-stemming*)

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede-bouw

— 264 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 4

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw M. Vogels en mevrouw V. Dua houdende wijziging van de artikelen 2, 12, 15, 16 en 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede-bouw

— 162 (BZ 1992) — Nrs. 1 en 2

ONTWERP VAN DECREET houdende aanvulling met een artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede-bouw

— 265 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

ONTWERP VAN DECREET houdende aanvulling met een artikel 88 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede-bouw

— 266 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking (Voortzetting)

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans (op de tribune) : Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, in verband met de suggestie van mijnheer Van Rompaey kan ik verklaren dat het niet mijn bedoeling is iemand te bekeren. Het geloof is trouwens een kwestie van genade en ik stel vast dat sommigen dat in dit halfroend vooralsnog niet hebben.

Traditiegetrouw wens ik de verslaggevers uitdrukkelijk te danken voor het uitgebreide en bijwijlen ook zeer gedetailleerde verslag betreffende de werkzaamheden van de commissie. Dat stelt me trouwens in staat om in verband met het merendeel van de vragen en bedenkingen te verwijzen naar het verslag. Dit geldt voor de intervenanten Van Eetvelt, Vautmans, Tant, Vogels, De Mol, Caudron, De Seranno en Van Rompaey.

Vlaanderen in vorm gaf inderdaad al de grote beleidslijnen aan. Wij stelden toen al dat er op korte termijn een tweetal richtlijnen in het verschiep waren die het gebruik van uitbreidingszones opnieuw zouden vastleggen zoals oorspronkelijk was gepland. Verder zou dan ook het be-

Kelchtermans

stendige gebruik van het artikel inzake openbaar nut tot de oorspronkelijke zin worden herleid. Daaraan koppelden wij dan een drietal decreten als signaal voor de verandering die dan in het nieuwe ontwerpdecreet grondig aan bod moet komen. Wij hopen dit decreet in het laatste kwartaal van dit jaar voor te leggen. Dat was de afspraak. In verband daarmee en ten aanzien van de motie van aanbeveling die in het begin ter sprake kwam, ervaar ik achterdocht bij de heer Tant en anderen die de kritische noot inbrengen en vooral de vrees verwoorden voor het invoeren van een regeling zonder dat onmiddellijk ook een oplossing wordt aangereikt voor eventuele problemen als gevolg van de afschaffing van de opvulregel en het minidecreet. Dit is niet in de decreten voorzien, maar ik zou er geen bezwaar tegen hebben dat men met de meest betrokken fracties tot een consensus komt en een regeling treft om op korte termijn te voorkomen dat de zaak verder degenereert. Men twijfelt er immers aan of wij die zo belangrijke tweede stap zullen zetten, of wij niet louter iets hebben voorkomen zonder enige perspectieven te bieden. Dergelijke regeling zou voor zes maanden kunnen gelden, of voor een jaar, vermits zij dan toch zal worden geïntegreerd in het uiteindelijke ontwerpdecreet dat moet worden voorgelegd in die periode. Als dit decreet niet wordt ingediend en er geen definitieve regeling wordt getroffen binnen een af te spreken termijn, dan heb ik er geen probleem mee dat de oorspronkelijke regeling opnieuw van toepassing wordt. Ik kan natuurlijk niet instaan voor wat de Vlaamse Raad in die zin aan initiatieven neemt. Wij moeten ook onze geloofwaardigheid in stand houden. Dit zijn drie ontwerpdecreten die op korte termijn werden uitgewerkt. In een motie van de Vlaamse Raad kreeg ik de opdracht een ontwerpdecreet op te stellen binnen de kortst mogelijke tijdspanne en daar houd ik mij aan. Mijn administratie is er volop mee bezig en als er enige achterdocht bestaat dan kan ik mij ermee verzoenen dat de mensen die zich in het debat hebben gemengd, een regeling vooropstellen

die hieraan zal worden verbonden. Zo kunnen wij ons samen engageren om ook die tweede stap, het ontwerpdecreet dat vele zaken van ruimtelijke ordening moet regelen, binnen de afgesproken termijn af te werken. **Zoniet** sanctioneren wij onszelf, behalve natuurlijk als de Vlaamse Raad reden ziet om een verlenging toe te staan. Dit is een vrijblijvend voorstel waarmee ik iets van uw scepticisme hoop op te vangen.

In het definitieve ontwerp moet inderdaad een regeling worden gepland voor het structuurplan, het **vergunningenbeleid**, de planprocedures. Ik weet dat die momenteel veel te lang zijn. Bij vele antwoorden op uw vragen inzake dit al of niet uitbreiden van zonevreemde bedrijven en de verantwoorde opvulling, inzake het opschorten van het mini-decreet, verwijs ik precies naar een aantal instrumenten waarvan ik hier ervaar dat niemand er nog in gelooft. En dit enkel omdat het allemaal te lang duurt. Vandaar dat ik mij hier openlijk ertoe verbind, dit binnen de kortst mogelijke periode af te ronden. De drie ontwerpen van decreet zijn derhalve dus aan een afspraak gebonden met eventuele sancties bij **overschrijding** van de tijdslimiet.

Indien deze drie decreten worden goedgekeurd, wat ik uiteraard hoop, moeten wij de Vlaamse regering ook een versoepeling van het moratorium van de bijzondere plannen van aanleg voorstellen. Dit moratorium was bedoeld om verder onheil te voorkomen. Wanneer deze drie decreten worden uitgevoerd, is er bijgevolg geen belet meer om de bijzondere plannen van aanleg opnieuw een kans te geven, zij het beoordeeld aan de hand van strikte criteria. Een selectieve versoepeling van het moratorium op de bijzondere plannen van aanleg is hieraan gekoppeld.

Met betrekking tot de opvulling meen ik dat het enerzijds niet goed is hiervan een lineaire maatregel te maken. Anderzijds is een opvulling in het kader van een goede ruimtelijke ordening in vele gevallen mogelijk. Hierbij spreek ik niet over de vele sociale en fiscale complicaties. Wij mogen hiervoor niet blind zijn,

maar mijn eerste opdracht is een goed beleid op het vlak van de ruimtelijke ordening aan de Vlaamse Raad voorstellen.

Ik ben gebonden door het regeerakkoord. Tijdens congressen keuren velen onder ons tal van soms zeer concrete intenties goed die ons op het ogenblik dat zij worden uitgevoerd, omwille van de consequenties plots doen aarzelen. Dit is nu het geval. Toen deze bepalingen werden ingeschreven in het regeerakkoord waren er geen problemen. Vele congressen gingen vooraf aan de opdrachten die wij op het vlak van ruimtelijke ordening, respect voor de open ruimten, lintbebouwing, enzovoort aan de ministers, de burgemeesters en de bestendig afgevaardigden hebben gegeven. De dag dat er maatregelen worden genomen om een goede ruimtelijke ordening te ontwikkelen en wij onmiddellijk de consequenties ervan in onze omgeving ervaren, mogen wij niet aarzelen.

Het probleem van de opvulregel kan op een andere manier worden opgelost. De suggestie van de heer De Seranno is een mogelijkheid. Misschien komen wij in de loop der jaren nog tot andere inzichten. Vaak wordt gesteld dat de gemeenten meer verantwoordelijkheid moeten krijgen, ook op het vlak van de ruimtelijke ordening. Vandaar dat ik de bal naar de gemeenten heb toegespeeld, zij het onder bepaalde voorwaarden. Het is niet gemakkelijk, over de opvulling te beslissen. Het voorstel van de heer de De Seranno, namelijk voor Vlaanderen over de verschillende gewestplannen via de geëigende procedure na te gaan wat kan worden opgevuld en wat niet, is waardevol. Dit kan gebeuren nadat de normale procedures tot herziening van gewestplannen terug op gang zijn gebracht, na afspraken en na goedkeuring van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen en van het decreet op de ruimtelijke ordening. Vooral bij de uitvoering van het minidecreet moeten de gemeenten hun verantwoordelijkheid kunnen nemen. Indien dit kan worden verantwoord vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening en de draagkracht ervan

Kelchtermans

moeten zij de vergunde bedrijven op hun grondgebied die terecht **uitbreidingsmogelijkheden** vragen, volgens de normale openbare procedures uitbreidingsmogelijkheden kunnen geven. Hetzelfde geldt voor de zonevreemde bedrijven.

De heer P. Tant : Mijnheer de minister, u zegt : volgens de normale procedure. De normale procedure is op het ogenblik echter niet openbaar.

Minister T. Kelchtermans : Volgens de normale, openbare procedure, zoals wij ze in het nieuwe ontwerpdecreet voor de ruimtelijke ordening zullen inschrijven. Het zijn vereenvoudigde en snellere openbare procedures. De grote kritiek op het minidecreet was dat dit een vorm van stille besluitvorming was, quasi achter de rug van de mensen, zonder dat er een openbaar onderzoek op ruimere schaal aan voorafging.

Ik ben akkoord dat er duidelijke richtlijnen moeten worden gegeven, ook aan de administratie. In verband met de uitbreidingsmogelijkheden die het minidecreet heeft naar de milieugebonden activiteiten moeten duidelijke instructies worden gegeven door de Vlaamse Executieve.

Mijnheer Vautmans heeft een aantal algemene bedenkingen gemaakt waarop ik reeds heb geantwoord. De heer Tant moet zijn opmerkingen plaatsen binnen de visie die momenteel bij ruimtelijk ordening heerst. Hij heeft enerzijds gelijk wanneer men zich beperkt tot wat hier wordt besproken. Hij heeft anderzijds ongelijk als men de garantie kan geven dat ook het tweede deel van de visie rond ruimtelijke ordening concreet kan worden ingevuld. Hij spreekt herhaaldelijk over de overgangsregelingen. Wij hebben, mijnheer De Mol heeft daar trouwens op gewezen, in september 1992 deze ontwerpen van decreet goedgekeurd en voldoende openbaar gemaakt. Dit wil dus eigenlijk zeggen dat er reeds ongeveer acht maanden een overgangsregel bestaat.

Mevrouw de voorzitter, ik meen hiermee op de vragen van de heer De

Mol te hebben geantwoord. Op de precieze vraag of de verkavelingsvergunningen en bouwvoorvragen met betrekking tot de opvulregeling kunnen worden herzien zeg ik neen. Er kan wel één jaar na een stedenbouwkundig attest een bouwvergunning worden afgeleverd.

Op de juridische vraag van de heer Van Rompaey ga ik niet in. Dat is zijn geliefkoosd terrein. Ik begeef mij daar niet op.

Mevrouw de voorzitter, ik ben niet blind voor de risico's die met de drie ontwerpen van decreet worden genomen of voor het gebrek aan comfort dat vele lokale besturen hierdoor krijgen. Ik ben ermee akkoord dat wij niet naïef moeten zijn en dat het onze taak is oplossingen aan te reiken. Het is mijn engagement dit te doen via een Structuurplan Vlaanderen. Wij hebben de aanbeveling gekregen om binnen de kortst mogelijke tijd een algemeen decreet ruimtelijke ordening in te dienen. Wij zullen trachten dit zeker in het laatste trimester van 1993 te doen. Een en ander is afhankelijk van bepaalde procedures zoals het advies van de Raad van State. **(Applaus)**

De voorzitter : De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol : Mevrouw de voorzitter, op mijn voornaamste vraag heb ik een ander antwoord gekregen dan ik had verwacht.

Ik meende dat het de bedoeling was zo snel mogelijk vorm te geven aan het decreet. Indien ik het goed heb begrepen zou het slechts van kracht worden wanneer de minister garanties heeft voor het globale decreet. Dat betekent dat het maanden kan duren vooraleer het decreet wordt gepubliceerd en vooraleer er koninklijke besluiten worden uitgevaardigd.

Indien dit de interpretatie is, dan gaan wij volgens mij terug de verkeerde weg op. Het heeft immers geen enkele zin een decreet te maken waarvan de uitvoering afhangt van andere zaken. De Vlaamse Raad hoopt, wanneer hij een decreet goedkeurt, dat dit decreet ook zo snel mo-

gelijk wordt uitgevoerd. Volgens mij is dit de normale gang van zaken, een voorwaardelijk decreet kan niet.

Ik zou graag ook nog eens terugkomen op de opvulregel. Mijnheer Van Rompaey, het lijkt mij toch nuttig eens te lezen wat er staat. In de toelichting van het koninklijk besluit staat uitdrukkelijk, ik citeer : bij uitzondering. Hierbij wordt gewezen op het feit dat het gaat om een afwijking. Het betreft dus in elk geval een handeling verkaveling of bebouwing — die wordt toegelaten in strijd met de normale bestemming van de bedoelde zone. Dit wijst erop dat omzichtigheid geboden is bij de toepassing van dit artikel. Het blijven steeds uitzonderingsgevallen, wat erop wijst dat de bestemming die in het gewestplan is ingeschreven in het oog moet worden gehouden. Het mag niet andersom zijn : door een ruime interpretatie van artikel 23 zou men bepaalde stroken langsheen wegen kunnen aanzien als bouwstroken terwijl de aangegeven bestemming — landbouw — dan uitzondering zou worden. Einde citaat.

Volgens mij is dit de verklaring voor wat gezegd is op het vlak van de lintbebouwing. Het belangrijkste blijft echter dat het hier gaat om een uitzonderingsdecreet. Op het vlak van uw voorbeeld van een opvulling naast een krot, wens ik enkel te zeggen dat het geen recht is. Als jurist weet u toch dat schade maar kan ontstaan als er een actie is ingezet. Als de wetgevende regeling ter zake dan ook nog eens een uitzondering vormt, kan men zeker van geen recht spreken.

De voorzitter : De heer Van Rompaey heeft het woord.

De heer R. Van Rompaey : Mijnheer De Mol, volgens uw stelling schept artikel 37 geen recht. De heer J. De Mol : Wanneer is er sprake van een recht ?

De heer R. Van Rompaey : Vanaf het ogenblik dat het plan in werking treedt.

De heer J. De Mol : Nee, vanaf het ogenblik dat u eventueel een aanvraag doet en ze wordt afgewezen.

De heer R. Van Rompaey : Het schept een recht vanaf het ogenblik dat het plan in werking treedt, gedurende een termijn van tien jaar. Als het plan in werking is getreden in 1977 dan is de termijn verstreken in 1987. Als ik vóór 1987 geen aanvraag heb gedaan, dan is de vervaltermijn voorbij en heb ik nadien geen enkel recht meer. Ik heb echter geen actie ondernomen omdat een opvulregel van toepassing was. Op die manier word ik gerold !

De heer J. De Mol : Nee, die opvulregel was niet van toepassing vermits het om een uitzondering ging. U kon toch niet weten of u tot een uitzondering behoorde.

De heer R. Van Rompaey : De uitzonderingen zijn beschreven in artikel 23. Al die voorwaarden zijn omschreven in artikel 23.

De heer J. De Mol : Ik heb de tekst gelezen waaruit duidelijk blijkt dat het geen recht is. U interpreteert het echter als een recht.

De heer R. Van Rompaey : Artikel 23 is dus een gunst.

De heer J. De Mol : Ik heb de tekst voorgelezen zoals hij er staat. Mijnheer de minister, als u met de uitvoering van deze decreten, meer bepaald de publikatie in het staatsblad en de uitvoeringsbesluiten, zal wachten tot er een akkoord is over het globale decreet, dan zijn we nog maanden zoet. Ik herhaal het, als de Vlaamse Raad een decreet goedkeurt, neem ik toch aan dat dit decreet zo vlug mogelijk moet worden uitgevoerd. Dat is toch de normale gang van zaken in onze rechtsstaat.

Het kan niet dat wij vijf jaar moeten wachten op de uitvoeringsbesluiten. Ik verwijs naar uw verklaringen in de commissie waar u beloofd hebt zo snel mogelijk werk te maken van de publikatie en van de uitvoeringsbesluiten.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mevrouw de voorzitter, ik wens een aantal dingen te verduidelijken.

Ten eerste, decreten die door de Vlaamse Raad zijn goedgekeurd, moeten worden uitgevoerd. De uitvoeringsbesluiten moeten zo snel mogelijk volgen.

Ik stel vast dat deze vergadering enig scepticisme toont tegenover de drie ontwerpdecreten die thans besproken worden. Deze drie ontwerpen maken deel uit van een globaal ontwerp. De motie van aanbeveling die mij de uitdrukkelijke opdracht gaf om een globaal ruimtelijk beleid uit te tekenen, werd zeer duidelijk in herinnering gebracht. Ik wens te benadrukken dat ik geen loskoppeling nastreef tussen de drie ontwerpen en een globaal beleid. Ik geef de garantie dat het ontwerp van decreet dat een globaal beleid nastreeft, zo snel mogelijk zal worden ingediend.

De mogelijkheid dat de drie ontwerpen slechts voor een beperkte termijn van zes maanden tot één jaar van kracht zouden zijn, biedt de Raad wellicht de garantie dat het ontwerp over een globale aanpak zal volgen.

Ik zal met dezelfde motivatie als ik nu de drie ontwerpen verdedig, aan een globale visie werken. Dit ontwerp zal in het laatste trimester van dit jaar worden ingediend.

De voorzitter : De heer Tant heeft het woord.

De heer P. Tant : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik ben van mening dat de Vlaamse Raad geschiedenis zal schrijven moest zij deze drie decreten slechts voorlopig van toepassing zou maken. Dit betekent dat het decreet slechts voor een beperkte periode van toepassing zou zijn. Wat gebeurt er als de regering intussentijd ontslagnemend is ? Op dat ogenblik wordt men met een fundamenteel probleem van rechtsonzekerheid geconfronteerd.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Ik heb de indruk dat deze vergadering vreest dat de regering wel eens ontslagnemend zou kunnen zijn en dat de drie ontwerpen — als noodmaatregel

— jarenlang van toepassing zouden blijven zonder dat er fundamentele oplossingen kunnen gevonden worden. De veronderstelling dat de drie decreten na een jaar ophouden te bestaan — waardoor men in de oude regeling hervalt — moet voor de Raad een garantie zijn dat een globale visie op de ruimtelijke ordening absoluut moet ingevuld worden wil men waarborgen hebben dat dringende problemen op korte termijn opgelost worden.

Ik neem dus niet het risico dat het hierbij zal blijven. Er zal hoe dan ook een vervolgluk moeten komen. Dat is toch wat iedereen hier vraagt.

De heer P. Tant : Ik apprecieer uw wil om te voorkomen dat een vacuüm ontstaat. Bepaalde instrumenten die wij hierdoor zouden afschaffen, dreigen in de tussenperiode tot een aantal problemen te leiden. Ik wil daarover nadenken. Ik waardeer de inspanning die u doet om de geesten te verenigen.

Er is echter nog een probleem dat noodzakelijkerwijze via een overgangsbepaling moet worden geregeld. U zou moeten bepalen dat deze decreten worden afgeschafte tot een nader te bepalen datum. Dat betekent dat, wanneer u dit aanneemt, u een nieuwe rechtsregeling tot stand brengt die eventueel na een bepaalde tijd vervalt, waardoor de oude rechtsregeling van toepassing wordt. Dat is toch een merkwaardige manier van werken.

Minister T. Kelchtermans : U pleit voor het behoud van de rechtsregel ?

De heer P. Tant : Er zijn goede motieven om na te denken. Ik waardeer dat. U moet er echter voor zorgen dat de constructie niet zodanig is dat ze meer tot rechtsonzekerheid dan tot rechtszekerheid leidt.

De heer R. Van Rompaey : Ik denk dat het de bedoeling is van de minister om niet alleen dit, maar het hele pakket, het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening, goed te keuren. Dat zijn nu drie decreten die zullen worden uitgevoerd. De minister verbindt er zich toe het werk voor te

Van Rompaey

zetten en met een volledig ontwerp te komen. Ik denk dat dit de bedoeling van de minister is.

Minister T. Kelchtermans : Deze drie decreten zullen daarin hun plaats krijgen. Ik beschik slechts over een jaar om die tweede fase uit te voeren want na dat jaar nemen deze ontwerpen van decreet een einde vermits het nooddecreten zijn. Ik kan mij niet indenken dat de Vlaamse Raad dat risico wil nemen. Ik ga daarmee in op wat de Vlaamse Raad mij heeft gevraagd, via een motie van aanbeveling, met name dat ik dringend dat ontwerp van decreet zou indienen. Dat is dus een absolute prioriteit.

De heer P. Tant : Mijnheer de minister, er is slechts één probleem. Als u dit niet in een of andere bepaling van de drie decreten voorziet, dan zou er — indien u binnen het jaar niet met een nieuwe ontwerp van decreet komt — in deze Vlaamse Raad een nieuwe beslissing moeten worden genomen om deze afgeschafte normen opnieuw in te voeren.

Minister T. Kelchtermans : Ja.

De heer P. Tant : Laten wij daarover nadenken. Ik denk echter dat het op juridisch vlak niet de meest voor de hand liggende oplossing is, maar er is er blijkbaar geen.

Minister T. Kelchtermans : Wij gaan nu geen grondig debat voeren. U hebt toch een aantal overgangsmaatregelen voorgesteld. U zegt dat u voor de vuist zeven of acht concrete gevallen kan opsommen. Zijn wij bij machte om dat alles in een overgangsmaatregel als mogelijke uitzondering te komen? Dan kunnen we er beter niet aan beginnen. Ik geef dus de voorkeur aan een regeling die ik thans voorstel waar men intussen de ontwerpen van decreet uitvoert en zich verbindt tot een algemene regeling via het decreet op de ruimtelijke ordening. De Vlaamse Raad vraagt het trouwens.

Wij moeten onszelf hiertoe dwingen. Als wij er niet in slagen, krijgt u gelijk en vervallen wij opnieuw in de oude regeling.

De heer P. Tant : Ik wens in ieder geval de evaluatie te maken.

U heeft volkomen gelijk wanneer u zegt dat hoe dan ook wanneer dit ontwerp wordt goedgekeurd, wij moeten denken aan een versoepeling van het moratorium inzake de BPA's, die afwijken van het gewestplan. Dit is inderdaad het dilemma waarvoor wij vandaag staan. Een aantal bedrijven van een wisselende schaalgrootte worden tot herlocalisering verplicht door de weigering van een milieuvergunning of worden een localisatieverplichting opgelegd door het feit dat men hen nog slechts een beperkte termijn geeft om voort te werken. Het grote probleem is dat sommige bedrijven op dit ogenblik geen andere vestigingsplaats vinden op de plaats waar zij met hun cliënteel in contact kunnen blijven. Dit is mijns inziens ook een belangrijke overweging.

Mijnheer de minister, u zegt de eerste verantwoordelijke te zijn voor een goed beleid, en u heeft gelijk. U moet er wel één punt aan toevoegen. Een beleid is slechts een goed beleid wanneer het door een meerderheid van mensen wordt gedragen. Morgen zal ik nog de kans krijgen hierop dieper in te gaan. De waterval aan nieuwe reglementeringen die op het vlak van de ruimtelijke ordening en milieuzorg zijn tot stand gekomen, heeft dergelijke afmetingen aangenomen dat een saturatiepunt is bereikt. De mensen kunnen de normen niet meer kennen, laat staan van het waarom ervan te zijn overtuigd. Dit is één van de problemen die ik te velde vaststel.

Ik meen dat de opeenvolgende Executieven één vergissing hebben begaan, en dit is wellicht de reden waarom men het boekje Vlaanderen-Europa 2002 laat aanvangen met de oproep van de Executieve om tot een gemeenschappelijk project te komen. Dit is inderdaad hoogtijd. Als de wil tot medewerking vandaag slechts is wat hij is, dan is het omdat al te veel mensen het gevoel hebben voortdurend met een nieuwe regelgeving te worden geconfronteerd, nieuwe beperkingen en formaliteiten te worden opgedrongen, zonder de nood-

zaak ervan in te zien. Mijns inziens is dit ook een gedeeltelijke verklaring voor de onvrede van mensen tegenover de politiek in het algemeen.

Minister T. Kelchtermans : In deze legislatuur hebben wij, wat de ruimtelijke ordening betreft, nog geen enkel decreet goedgekeurd. Wat mijn bevoegdheden betreft, heeft de Vlaamse Raad nog slechts één decreet, namelijk met betrekking tot de administratieve vereenvoudiging, goedgekeurd.

Ik zeg dat wij in het decreet op de ruimtelijke ordening naar vereenvoudigde procedures willen gaan. Het is niet mijn schuld dat sommige aspecten van het maatschappelijk leven, zoals bijvoorbeeld milieu, zo ingewikkeld zijn.

De heer P. Tant : Mijnheer de minister, u moet één zaak in acht nemen. Wanneer u de democratie een kans wil geven, vraagt dit allereerst overtuigingskracht, meer bepaald vanuit een gesprek elkaar overtuigen. U mag echter niet uit het oog verliezen dat daarmee ook tijd is gemoeid. Ik heb het gevoel dat men met deze overweging in het verleden te weinig rekening heeft gehouden.

Sta mij toe nog het volgende te zeggen. Ik heb de lijst overlopen van de in de loop van de laatste vijf jaar tot stand gebrachte nieuwe decreten, besluiten van de Executieve, en circulaire wat ruimtelijke ordening en leefmilieu betreft.

Welnu, die lijst is indrukwekkend. Ik ben ervan overtuigd dat dit niet de beste manier van handelen is en dat men zichzelf dreigt voorbij te lopen.

Ik zal nog even stilstaan bij het probleem van de schadeloosstelling. Mijnheer de minister, neem het mij niet kwalijk, maar ik vind het eigenaardig dat de wetgever zelf het noodzakelijk oordeelde een dergelijke bepaling in een decreet op te nemen. Inderdaad, dat betekent toch dat men ervan overtuigd is dat legitieme schade-eisen kunnen worden gesteld, wat men precies wil uitsluiten. Ik beschouw zulks als een soort machtsafwending — al vind ik de term juri-

Tant

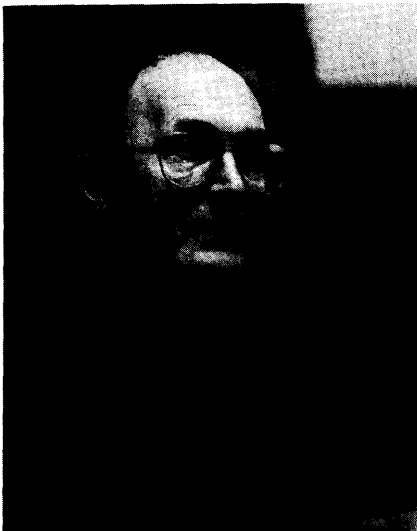
disch niet helemaal juist — van de zijde van de wetgever die wil voorkomen dat legitieme eisen zouden worden gesteld. Er is immers geen andere verklaring voor.

Minister T. Kelchtermans : Ik denk dat er geen rechtsgrond is.

De heer P. Tant : Dat is niet juist. Trouwens, mocht u hiervan overtuigd zijn, dan kan u die bepaling schrappen, want bij veel personen doet zij wantrouwen ontstaan.

Men kan weliswaar nog steeds een schade-eis instellen bij de rechtbank, op basis van het algemeen artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek en gesteund meer bepaald op artikel 544 aangaande de bescherming van het eigendomrecht. Ik vraag mij echter af of het in dat geval mogelijk zal zijn het begrip planschade te ontlopen. Indien men over die **barrière** niet heen kan, dan vrees ik dat degenen die een legitieme eis instellen niet aan hun trekken zullen komen.

De heer R. Van Rompaey : Het

CVP-Raadslid Jozef Van Eetvelt trad op als verslaggever bij de bespreking van de decreten die tot doel hebben de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw te wijzigen

heeft inderdaad niet veel zin. Normaal gezien moest dat artikel het tegenovergestelde bepalen, met name : in afwijking van artikel 37 wordt in deze gevallen toch planschade toegekend. Op die manier zou iedere burger gelijk worden behandeld.

Nu gaat men dat corrigeren en procedures inbouwen op basis van artikel 544. De evenwichtstheorie zal worden toegepast. Er zal dan een ongelijkheid worden vastgesteld waarvoor slechts één verantwoordelijke zal worden aangeduid in plaats van de verantwoordelijkheid te verdelen. Dit zal uiteraard vorderingen oproepen en meteen ook vonnissen die deze vorderingen zullen toekennen.

De heer P. Tant : Het principe is nochtans dat bij een wetgevend optreden de betwisting zo goed als mogelijk moet worden voorkomen. Ik ben ervan overtuigd dat dit principe ter zake niet wordt gevolgd.

Schept de opvulregel een recht ? Welnu, mijnheer De Mol, wanneer op basis van de opvulregel een stedenbouwkundig attest wordt afgeleverd, zeggende dat op het betrokken perceel mag worden gebouwd, dan houdt dit toch in dat er een recht wordt toegekend, weliswaar slechts voor een bepaalde duur. Eerlijkheidshalve moet men echter toegeven dat indien iemand een stuk grond koopt met een stedenbouwkundig attest gehecht aan de eigendomsakte, vermeldend dat op die grond mag worden gebouwd, het toch al te gek zou zijn dat de eigenaar het attest om het jaar zou trachten te verlengen.

De logica moet zijn dat wat de overheid gisteren normaal vond, zij dat morgen ook normaal vindt.

U wil, met een modernistisch woord, een trendbreuk bewerkstelligen. Ik denk oprecht gemeend dat de politiek juist moet proberen trendbreuken zoveel mogelijk te vermijden. De rol van beleidsvoerders bestaat erin te sturen en bij te sturen, niet plots de mensen met een nieuwe visie te confronteren. Dit komt de wil tot medewerking immers zeker niet ten goede. Ik hoor eigenlijk niet graag iedereen spreken over die zo wense-

lijke trendbreuk. Dat is bijzonder denigrerend tegenover diegenen die het tot nu toe hebben gedaan. Ik ben ervan overtuigd dat ook in het verleden zeer vele ambtenaren en verantwoordelijke ministers meestal naar eer en geweten hebben gehandeld. Moeten wij voor de uitzonderingen op deze regel dan inderdaad een breuk in het algemene beleid teweegbrengen ? Ik geloof dat niet.

De voorzitter : Mijnheer Tant, ik heb bijwijken de indruk dat u uw congres nog eens over doet. Daarover moet u natuurlijk zelf oordelen. Het was in ieder geval erg boeiend.

De heer P. Tant : Mevrouw de voorzitter, ik wou alleen maar zeggen dat, als u mij het congres zou willen laten overdoen, wij enkele vrouwelijke collega's naar hier moeten halen. Anders gaat dat niet.

De voorzitter : U brengt mij nu in een moeilijk parket.

De heer De Seranno heeft het woord.

De heer J. De Seranno : Mevrouw de voorzitter, ik noteer dat de Vlaamse Executieve onverwijld een globaal ontwerp op de ruimtelijke ordening zal indienen.

Met de heer Tant hoop ik dat er sprake zal zijn van een geïntegreerd ontwerp. Vandaag een ontwerp inzake ruimtelijke ordening, morgen inzake landschappen.. . Zo wordt de samenhang moeilijk, zeker wanneer bij de ruimtelijke ordening ook het bodemgebruik gerekend wordt, evenals nog andere bestemmingen. Ik hoop dat de Vlaamse Executieve collegiaal een ontwerp zal kunnen indienen, met daarin zowel de landschapszorg als de zorg voor natuurbehoud in één kaderdecreet vervat. Ook in het buitenland gebeurt dit zo. Immers, vandaag een stukje decreet goedkeuren voor het beschermen van een duin in het kader van natuurbehoud, morgen iets anders in het kader van het landschapsdecreet, overmorgen dan weer iets in een globaal decreet op de ruimtelijke ordening : dit kan niet meer ! Ik spreek nu even namens mijn fractie, zonder dat dit op het

De Seranno

congres aan bod kwam : integreer deze verschillende zaken collegiaal in de Executieve. De commissies en de Vlaamse Raad verwachten dergelijke houding, meen ik.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? **(neen)**

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw — 264 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 4

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet.

— Aangenomen.

Artikel 2

Artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, ingevoegd bij decreet van 28 juni 1984, wordt vervangen door de volgende bepaling :

„Artikel 79

Artikel 45, § 2 van deze wet, vervan-

gen bij de wet van 22 december 1970, wordt aangevuld met de volgende leden :

Bij het verlenen van een gunstig advies mag de gemachtigde ambtenaar afwijken van de voorschriften van een ontwerp-gewestplan of gewestplan indien de aanvraag betrekking heeft op :

a) hetzij het verbouwen van een bestaand vergund gebouw op dezelfde plaats ;

b) hetzij het uitbreiden van een bestaand vergund gebouw met een gebouw of een vaste inrichting op de voorwaarde dat de uitbreiding het noodzakelijk gevolg is van overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, voorgeschreven algemene, sectoriële of bijzondere voorwaarden strekkende tot het bevorderen van de kwaliteit van het leefmilieu.

De verbouwing kan oppervlaktevermeerdering noch volumevermeerdering van het bestaande vergunde gebouw inhouden.

De uitbreiding van een bestaand vergund gebouw kan slechts die vermeerdering van de oppervlakte en het volume tot gevolg hebben die het noodzakelijk gevolg is van in het raam van het voornoemde decreet van 28 juni 1985 voorgeschreven algemene, sectoriële of bijzondere voorwaarden strekkende tot het bevorderen van de kwaliteit van het leefmilieu.

De afwijking kan slechts verleend worden op voorwaarde dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad. Dit betekent onder meer dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezigheid of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort.

Het naleven van bovenvermelde voorwaarden moet blijken uit de motivering van het advies van de gemachtigde ambtenaar.

Voor verbouwingen en uitbreidingen van bestaande vergunde gebouwen in

de agrarische gebieden dient het advies gevraagd van het Bestuur voor Landinrichting van de Administratie Milieu, Natuur en Landinrichting. Bij ontstentenis van dit advies binnen dertig dagen wordt het geacht gunstig te zijn.

De Vlaamse Executieve zal bepalen binnen welke gebieden van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen deze afwijkingen niet of slechts gedeeltelijk kunnen worden toegepast.

De aanvraag wordt onderworpen aan een openbaar onderzoek waarvan de kosten ten laste van de aanvrager komen. De Vlaamse Executieve bepaalt de wijze waarop het onderzoek plaatsheeft.

De weigering van het verlenen van een afwijking tot het verbouwen of uitbreiden van een bestaand vergund gebouw kan geen aanleiding geven tot het verschuldigd zijn van een vergoeding als bedoeld in artikel 37.

Voor wijzigingen van gebruik zoals bepaald in artikel 44, § 1, 7 mag de gemachtigde ambtenaar bij het verlenen van een gunstig advies afwijken van de voorschriften van een ontwerp-gewestplan of gewestplan.

De wijziging van gebruik kan slechts worden verleend op voorwaarde dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad. Dit betekent onder meer dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezigheid of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort. Het naleven van bovenvermelde voorwaarden moet blijken uit de motivering van het advies van de gemachtigde ambtenaar.

De aanvraag voor het wijzigen van het gebruik van een vergund gebouw wordt onderworpen aan een openbaar onderzoek waarvan de kosten ten laste van de aanvrager komen. De Vlaamse Executieve bepaalt de wijze waarop het onderzoek plaatsheeft.

Voor wijzigingen van het gebruik van vergunde gebouwen die gelegen zijn in de agrarische gebieden dient het

Voorzitter

advies gevraagd van het Bestuur voor Landinrichting van de Administratie Milieu, Natuur en Landinrichting. Bij ontstentenis van dit advies binnen de dertig dagen wordt dit geacht gunstig te zijn.

De Vlaamse Executieve bepaalt binnen welke gebieden van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen het gebruik van vergunde gebouwen niet of slechts gedeeltelijk kan worden gewijzigd.“

— Aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen woensdag 9 juni om 16 uur de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende aanvulling met een artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw — 265 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende aanvulling met een artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 107quater van de grondwet.

— Aangenomen.

Artikel 2

In de wet van 29 maart 1962 houden-

de organisatie van de Ruimtelijke Ordening en van de Stedenbouw wordt titel V, ingevoegd bij decreet van 28 juni 1984, aangevuld met een artikel 87 luidend als volgt :

„Artikel 87

In artikel 2, § 1 van deze wet gewijzigd bij de wet van 22 december 1970, wordt tussen het derde en het vierde lid het volgende lid ingevoegd :

„Bij het onderzoek van bouw- of verkavelingsaanvragen, andere dan voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare diensten kan geen toepassing worden gemaakt van regelen in verband met de inrichting en de toepassing van ontwerp-gewestplannen en gewestplannen die de mogelijkheid scheppen om van deze plannen af te wijken of uitzonderingen toe te laten waardoor kan worden gebouwd of verkaveld. Het niet toepassen van de regelen kan geen aanleiding geven tot schadevergoeding als bedoeld in artikel 37”.“

— Aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen woensdag 9 juni om 16 uur de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende aanvulling met een artikel 88 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw — 266 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende aanvulling met een artikel 88 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Mijnheer De Mol, ik wil nog benadrukken dat in stuk 266 — Nummer 3 waarin de tekst aangenomen door de commissie is afgedrukt, de juiste datum staat, namelijk de wet van 22 december 1970.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet.

— Aangenomen.

Artikel 2

In de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw wordt titel V, ingevoegd bij decreet van 28 juni 1984, aangevuld met een artikel 88 luidend als volgt :

„Artikel 88

Artikel 45 van deze wet, vervangen bij de wet van 22 december 1970, wordt aangevuld met de volgende paragrafen :

§ 6. De gemachtigde ambtenaar kan, in een gunstig advies verleend overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, afwijken van de bepalingen van een ontwerp-gewestplan of een gewestplan, op voorwaarde dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad. Dit betekent onder meer dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort. Het naleven van bovenvermelde voorwaarden moet blijken uit de motivering van het advies van de gemachtigde ambtenaar.

§ 7. De overheden die krachtens het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning moeten beslissen over milieuvergunningsaanvragen kunnen bij het verlenen van de milieuvergunningen afwijken van de bepalingen van het ontwerp-gewestplan en het gewestplan op voorwaar-

Voorzitter

de dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad. Dit betekent onder meer dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezigheid of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort. Het naleven van bovenvermelde voorwaarden moet blijken uit de motivering van de beslissing over de milieuvergunningsaanvraag.

§ 8. Een in de paragrafen 6 of 7 bedoelde afwijking kan slechts onder de volgende voorwaarden worden verleend :

a) het moet gaan om een inrichting waarvan de exploitatie geheel of ten dele niet overeenstemt met de bestemmingsvoorschriften van het ontwerp-gewestplan of gewestplan voor het gebied waarin de inrichting is gelegen, en

b) de milieuvergunningsaanvraag bedoeld in het voornoemde decreet van 28 juni 1985, moet één of meer van de volgende bepalingen als voorwerp hebben :

— het hernieuwen van een milieuvergunning van een inrichting ;

— het veranderen van de exploitatie van een inrichting, zoals bedoeld in hoofdstuk V van het decreet van 28 juni 1985, op voorwaarde dat de verandering geen vermeerdering van de oppervlakte of het volume voor gevolg heeft, onverminderd hetgeen na de vierde gedachtenstreek wordt bepaald ;

— het exploiteren van een bestaande of nieuwe inrichting waarvoor, op grond van artikel 44, § 1,7, en overeenkomstig artikel 45, § 2 definitief een bouwvergunning voor het wijzigen van het gebruik van een vergund gebouw is verleend ;

— het exploiteren van een bestaande of nieuwe inrichting waarvoor, overeenkomstig artikel 45, § 2 definitief een bouwvergunning voor het verbouwen, herbouwen of uitbreiden van een bedrijfsgebouw met een gebouw of een vaste inrichting is verleend.

§ 9. De bepalingen van de paragrafen 6,7 en 8 zijn eveneens van toepassing op de vergunningsaanvragen bedoeld in artikel 43 van het voornoemde decreet van 28 juni 1985.

§ 10. De Vlaamse Executieve zal de categorieën van bedrijven bepalen die door hun aard en omvang omwille van de vrijwaring van de ruimtelijke kwaliteit in bepaalde gebieden van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen van de toepassing van de bepalingen van de paragrafen 6, 7 en 8 zijn uitgesloten.

§ 11. De Vlaamse Executieve zal bepalen binnen welke gebieden van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen de bepalingen van de paragrafen 6,7 en 8 niet kunnen worden toegepast.

§ 12. De weigering van het verlenen van een afwijking op de voorschriften van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen kan geen aanleiding geven tot een vergoeding als bedoeld in artikel 37.“.

— Aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen woensdag 9 juni om 16 uur de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, op verzoek van de minister en in overleg met alle betrokkenen worden de interpellaties van de heer Ramoudt tot de heer Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de exploitatie van bijzondere vormen van geregeld vervoer en van de heer Dewinter tot minister Sauwens over de rol van de minister van Staatshervorming verdaagd naar een volgende vergadering.

Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen morgen om 10 uur en 14 uur bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

— De vergadering wordt gesloten om 18.32 uur.

BIJLAGE

VRAGEN OM UITLEG

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken

Vergadering van 25 mei 1993

Vaste verslaggever : de heer J. Van Hauthem, secretaris van de commissie

— Vraag om uitleg van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over presentiegelden voor leden van intercommunales

1. Uiteenzetting van de vraag door de vraagsteller

Enige tijd geleden werd het stelsel van de presentiegelden voor de intercommunales gewijzigd. Daardoor daalde het aantal en de hoogte van de presentiegelden.

In bepaalde gemeenten gaf dit voor sommige gemeenteraadsleden zelfs aanleiding tot het wisselen van partij.

Er gaan geruchten dat de Vlaamse regering de regelgeving terug zou willen wijzigen teneinde overloperij te voorkomen.

Kan de geachte minister mij mededelen :

1. of deze geruchten juist zijn ?
2. wat zijn standpunt is ter zake ?

2. Antwoord van de minister

Een besluit van de Vlaamse Executieve van 6 december 1989 bepaalt de presentiegelden en de andere vergoedingen waarop de leden van de bestuurs- en de controleorganen van de intercommunale aanspraak kunnen maken. Dit besluit bepaalt vaste maximale vergoedingen. De regeling is van toepassing vanaf het boekjaar 1992. Vanwege de Vlaamse regering is er geen initiatief om het stelsel van 1989 te wijzigen. Wel is er ter zake in de Vlaamse regering van gedachten gewisseld. Daarbij werden een aantal argumenten besproken die worden ingebracht met betrekking tot de toepassing van het besluit. Zo wordt de bedenking gemaakt dat het niet zindelijk is om een systeem te wijzigen wanneer 2/3 van het mandaat is verstreken. Gelet op de inhoud van het mandaat, de ermee gepaard gaande verantwoordelijkheid, de omvang van de intercommunale en het tijdsgebruik is het zo dat een aantal personen bij de aanvang van de legislatuur een aantal voorzieningen in verband met hun beroep treffen en eventueel hun beroep niet voortzetten. Een nieuwe regeling zou dan ook, na 2/3 van de legislatuur, personen treffen die men niet wenst te treffen.

Er is vastgesteld dat de invoering van het nieuwe stelsel bij nogal wat betrokkenen slecht overkomt, vooral bij de lokale mandatarissen. Men kent de onrechtvaardigheden. Te hoge vergoedingen heeft men in het stelsel van 1989 niet willen bestendigen. Ten gronde moet men een debat voeren over de herwaardering van de lokale mandatarissen. Men zou de situatie van de Nederlandse burgemeesters en wethouders moeten vergelijken met de financiële onderwaardering van onze lokale mandatarissen. Voor zulke globale regeling is de federale overheid evenwel bevoegd.

De commissie zou een gesprek kunnen voeren over de vergoedingen in intercommunales en een aantal suggesties kunnen formuleren. Als de huidige toestand aanhoudt, kan dit ertoe leiden dat men de intercommunales, vooral de gemengde, overlevert aan personen die er — tegen de toegekende vergoeding — geen belangstelling voor betonen en geen weerwerk kunnen leveren tegen de privé-partner.

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Openbare Werken en Vervoer

Vergadering van 25 mei 1993

Vaste verslaggever : de heer F. Ghesquière, secretaris van de commissie

— Vraag om uitleg van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden over de onbemande camera's bij rode lichten

1. Uiteenzetting van de vraag door de vraagsteller

Via de pers heeft het lid vernomen dat de minister van plan is om dit jaar acht onbemande camera's te plaatsen bij rode lichten, om overtreders te fotograferen.

Hiervoor wordt 20 miljoen frank uitgetrokken.

Volgens minister van Justitie Wathelet kan de vaststelling van verkeersovertredingen met onbemande camera's pas als er een wettelijke regeling is. Hij gaf de rijkswacht de opdracht de toestellen niet meer te gebruiken.

Kan de geachte heer minister meedelen :

1. Of reeds overleg gepleegd is met de federale overheid om een wettelijke regeling inzake het gebruik van onbemande camera's uit te werken ?
2. Zo niet wanneer zal dit gebeuren ?
3. Meent de minister niet dat indien er geen wettelijke regeling is, het parket geen gevolg zal geven aan de resultaten van de verkeersovertredingen
4. Waar en wanneer worden dergelijke toestellen geplaatst ?

2. Reacties van andere leden

Meerdere leden sluiten zich aan bij de vragen die gesteld werden : zo willen zij ook weten of er ter zake reeds overleg is gepleegd met de federale overheid en meer bepaald met minister van Justitie Wathelet, en wat er gebeurt met de PV's, die voortkomen uit de vaststellingen via onbemande camera's. Zijn er op grond daarvan vervolgingen geweest ?

Een lid wijst op de gunstige effecten van het plaatsen van onbemande camera's aan de Kennedytunnel te Antwerpen. Er was een daling van de overtreders met 40 percent.

Er zijn voor de A 12-knelpunten in Boom nu twee verbeteringen aangekondigd : met name de geplande verbeteringen met betrekking tot de infrastructuur, en het plaatsen van onbemande camera's en dat vindt het betrokken lid een goede zaak.

Minister Wathelet heeft nu een omzendbrief laten rondsturen, waarbij hij de parketten heeft opgelegd, geen gebruik te maken van de PV's, opgesteld op grond van bewaking door onbemande camera's.

Het lid hoopt dat er op korte termijn in het federale parlement een wetswijziging wordt doorgevoerd, waardoor dit wel mogelijk is.

Hetzelfde lid wil nog weten of het de bedoeling van de minister is nog meer bemande camera's te plaatsen.

3. Antwoord van de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

De minister verwijst in zijn antwoord naar de elementen die hij reeds uitvoerig heeft naar voren gebracht als antwoord op een interpellatie van collega E. De Groot, over hetzelfde onderwerp.

In antwoord op die interpellatie deelde de minister reeds mee dat men bij de verschillende departementen omzeggens akkoord is dat men moet kunnen vervolgen. Het wetsvoorstel van collega Ansoms zal dus weldra wet kunnen worden. Verder deelt de minister mee dat hij ondertussen het bekomen fotomateriaal m.b.t. de roodrijders ter informatie aan de parketten-generaal en aan de pers week na week meedeelt in de hoop dat zo de morele druk kan worden verhoogd om het probleem eindelijk ten gronde aan te pakken. De minister vermeldt, bij wijze van voorbeeld, een totaal van 1.500 overtredingen na vier weken controle aan de rode lichten van de Piersstraat (A 12). Het plaatsen van onbemande "valse" camera's heeft wel een positief effect gehad op het rijgedrag van de automobilist.

Uiteraard kan een en ander niet los worden gezien van het algemeen ruimtelijk en infrastructuurbeleid.

Op de eerste twee concrete vragen van de vraagsteller kan de minister antwoorden dat er tot nu toe wél informele contracten zijn geweest tussen de drie Gewesten, en dat men evolueert naar eenzelfde opvatting ter zake.

Volgende week heeft een eerste officiële interministeriële conferentie plaats tussen de minister van Justitie en de Vlaamse en Waalse bevoegde ministers, alsmede met de parketten-generaal van beide landsgedeelten. Hier zal de ganse problematiek van het vervolgingsbeleid met betrekking tot de verkeersongevallen worden besproken waarbij ook de vervolging op grond van vaststellingen door onbemande camera's ten berde zal komen. De bedoeling zal zijn dat ook de vaststellingen van onbemande camera's juridische kracht hebben.

Een grote doorbraak ter zake verwacht de minister slechts als de wet wordt gewijzigd en de parketten-generaal hieruit de macht kunnen putten om te vervolgen. Dat zou vrij vlug kunnen gebeuren.

De minister is wel van plan, voornamelijk op de zwarte punten, nog meerdere onbemande camera's bij te plaatsen en hiervoor is 20 miljoen frank ingeschreven.

4. Repliek van leden

De vraagsteller vindt het idee van de zogenaamde "valse" onbemande camera's niet slecht. Op zijn vraag wordt meegedeeld dat de kostprijs van een echte onbemande camera 2 miljoen frank bedraagt.

Op de opmerking van een lid of de onbemande camera's ook andere overtredingen gaan vaststellen, bijvoorbeeld snelheids-overtredingen, antwoordt de minister dat het enkel gaat om controle bij het negeren van rode lichten.

Op de vraag van een lid of men niet beter speed-guns, die slechts 200.000 frank per stuk kosten, zou gebruiken, repliceert een lid dat de bemanning ervan 9.000 man uren per jaar zou kosten, wat onbetaalbaar is.

Hetzelfde lid wijst er op dat vele verkeersongevallen het gevolg zijn van de ruimtelijke "wanordening". In het geval van de Boomse steenweg en vele andere autowegen heeft men een wildgroei van bedrijven, KMO's, horeca-instellingen en dergelijke meer toegelaten — zelfs nu recent — zodat men daar nu de gevolgen van draagt op het vlak van verkeersdruk, en de daaruit volgende verkeersonveiligheid en -overtredingen.